

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.3.2013
COM(2013) 173 final

2013/0091 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol)
samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA**

{SWD(2013) 98 final}
{SWD(2013) 99 final}
{SWD(2013) 100 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den Europæiske Politienhed (Europol) begyndte som et mellemstatsligt organ, hvorom reglerne var fastsat i en konvention mellem medlemsstaterne, der trådte i kraft i 1999. Ved en afgørelse, som Rådet vedtog i 2009, blev Europol et EU-agentur, finansieret over EU's budget.

Europol's rolle er at støtte de nationale retshåndhævende myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme. Europol virker til fremme af udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og tilvejebringer kriminalistisk analyse til hjælp for de nationale politistyrker, når de skal foretage efterforskning på tværs af grænserne.

Artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bestemmer, at Europol skal reguleres ved en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det bestemmes også, at der deri skal fastlægges de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets kontrol af Europol's aktiviteter sammen med de nationale parlamenter.

Det Europæiske Politiakademi (Cepol) blev oprettet som EU-agentur i 2005 og er ansvarligt for aktiviteter i forbindelse med uddannelse af politifolk. Det har til formål at fremme samarbejdet mellem de nationale politikorps ved at arrangere kurser om politiarbejde med en europæisk dimension. Det opstiller fælles læseplaner om bestemte emner, udbreder kendskabet til relevant forskning og den bedste praksis, koordinerer et udvekslingsprogram for ledende politifolk og undervisere og kan optræde som partner i forbindelse med tilskud fra Unionen til konkrete projekter.

Det Europæiske Råd har i "Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse"¹ opfordret Europol til at udvikle sig og "blive et knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, en tjenesteudbyder og en platform for de retshåndhævende tjenester" og tilskyndet til, at der indføres uddannelsesordninger og udvekslingsprogrammer for alle med en relevant beskæftigelse inden for retshåndhævelse på nationalt plan og på EU-plan, hvor Cepol skal spille en central rolle med hensyn til at sikre den europæiske dimension.

I meddelelsen "Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU"² har Kommissionen redegjort for de vigtigste udfordringer, principper og retningslinjer med hensyn til, hvordan sikkerhedsproblemer skal takles inden for EU, og forslået en række foranstaltninger til sammen med Europol og Cepol at takle de risici, som grov kriminalitet og terrorisme udgør for sikkerheden.

I løbet af det sidste årti har man i EU set en stigning i grov og organiseret kriminalitet og et mere varieret mønster i kriminaliteten³. I Europol's vurdering af truslen fra grov og organiseret kriminalitet for 2013 ("SOCTA 2013") anførtes det, at "den grove og organiserede kriminalitet er et stadigt mere dynamisk og kompliceret fænomen og udgør fortsat en

¹ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

² KOM(2010) 673 endelig.

³ Europol (2011), EU organized crime threat assessment.

væsentlig trussel mod sikkerhed og velstand i EU"⁴. I undersøgelsen anføres det desuden, at "virkningerne af globalisering i samfundet og i erhvervslivet har også skabt grobund for betydelige nye varianter af kriminel virksomhed, hvor kriminelle netværk udnytter huller i loven, internettet og vilkårene under den økonomiske krise til at opnå en ulovlig fortjeneste uden nogen særlig risiko"⁵. Internettet bruges til at organisere og gennemføre kriminelle handlinger og tjener som kommunikationsmiddel, markedsplads, rekrutteringssted og finansiell tjenesteydelse. Derudover fremmer det nye former for it-kriminalitet, svindel med betalingskort og distribution af materiale indeholdende seksuelt misbrug af børn⁶.

Grov kriminalitet påfører derfor ofrene stadig mere alvorlig skade, medfører omfattende økonomiske tab og undergraver følelsen af sikkerhed, uden hvilken man ikke kan udøve sin ret til frihed og de individuelle friheder effektivt. Ikke alene udgør forbrydelser som menneskehandel⁷, ulovlig handel med narkotika⁸ og skydevåben⁹, økonomisk kriminalitet, såsom korruption¹⁰, bedrageri¹¹ og hvidvaskning af penge¹², og it-kriminalitet¹³ en trussel mod den personlige og økonomiske sikkerhed for folk, der bor i Europa, men de genererer også et enormt kriminelt udbytte, der øger de kriminelle netværks magt og berøver de offentlige myndigheder indtægter, som de har hårdt brug for. Terrorisme er fortsat en stor trussel mod sikkerheden i EU, da de europæiske samfund stadig er sårbare over for terrorangreb¹⁴.

Kriminalitet er en af unionsborgernes fire største kilder til bekymring¹⁵. Da der blev spurgt om, hvilke områder EU-institutionerne bør fokusere på, kom bekæmpelse af kriminalitet ind

⁴ Europol (2013), Serious and Organised Crime Threat Assessment (SOCTA).

⁵ Europol (2013), Serious and Organised Crime Threat Assessment (SOCTA).

⁶ Europol (2011), EU organized crime threat assessment.

⁷ UNOCD (2010) anslår, at der er 140 000 ofre for menneskehandel i Europa, og de, der udnytter dem, derved opnår et årligt bruttoprovenu på 3 mia. USD. Hvis udnyttelsen gennemsnitligt sker i en periode på to år, giver det over 70 000 nye ofre hvert år. Tendensen lader til at være stabil.

⁸ Ifølge årsrapporten om narkotikaproblemet i Europa fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug udgjorde dødsfald som følge af narkotikamisbrug 4% af alle dødsfald blandt europæere i alderen 15-39 år i 2011, og det anslås, at 1,4 mio. europæere er opiatmisbrugere.

⁹ UNOCD (2010) fandt, at "værdien af den dokumenterede globale lovlige handel med skydevåben er anslået til ca. 1,58 mia. USD i 2006, idet udokumenteret lovlig handel udgør yderligere ca. 100 mio. USD. Ifølge den skønsmæssige vurdering af størrelsen af det ulovlige marked, som der oftest henvises til, ligger værdien af det ulovlige marked på 10-20 % af det lovlige marked, hvilket giver ca. 170-320 mio. USD om året.

¹⁰ Korruption anslås at koste EU's økonomi 120 mia. EUR om året, jf. COM(2011) 308 endelig.

¹¹ Ifølge Europol's vurdering af truslen fra organiseret kriminalitet for 2011 (EU organized crime threat assessment 2011, OCTA 2011) tjente organiserede bander over 1,5 mia. EUR på svindel med betalingskort i 2009.

¹² Ifølge en skønsmæssig vurdering fra UNODC udgjorde indtægterne fra kriminalitet (herunder skatteunddragelse) verden over 2,1 billion USD i 2009, og heraf anslås op mod 70 % at være blevet hvidvasket.

¹³ I Europol's vurdering af truslen fra alvorlig og organiseret kriminalitet for 2013 ("SOCTA 2013") anføres det, at alle medlemsstaterne er berørt af it-kriminalitet. Undersøgelsen henviser til Europa-Kommissionens undersøgelser, der viser, at 8 % af internetbrugere i EU har været ude for misbrug af deres identitet, og 12 % har været ofre for en eller anden form for internetbedrageri. Derudover bliver millioner af husstande berørt af skadeligt software, og det samlede omfang af bankbedrageri i forbindelse med it-kriminalitet har været stigende år for år.

¹⁴ Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU. KOM(2010) 673 endelig. I 2011 fandt der 174 terrorangreb sted i EU-medlemsstaterne. Te-SAT 2012.

¹⁵ Eurobarometer 77, foråret 2012.

på fjerdepladsen¹⁶. I en undersøgelse for nylig udtrykte de fleste internetbrugere i EU stor bekymring over sikkerheden på internettet og it-kriminalitet¹⁷.

På den baggrund er der behov for EU-agenturer, der effektivt kan støtte samarbejde og vidensdeling mellem de retshåndhævende myndigheder og bistå i uddannelsen af dem.

Den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen godkendte i juli 2012¹⁸, indeholder en række principper for, hvordan forvaltningen af agenturer såsom Europol og Cepol skal tilrettelægges. I den fælles tilgang bemærkes det også, at *"sammenlægning af agenturer bør overvejes i de tilfælde, hvor deres respektive opgaver overlapper hinanden, hvor synergivirkninger kan komme i betragtning, eller hvor agenturer vil være mere effektive, hvis de integreres i en større struktur"*.

Hvis Europol og Cepol blev sammenlagt til et enkelt agentur beliggende i Haag i Nederlandene, hvor Europol nu har sit hovedkvarter, ville det give en betydelig synergivirkning og effektivitetsforøgelse. Hvis Europol's specialviden om operationelt politisamarbejde blev kombineret med Cepols ekspertise inden for uddannelse, ville det styrke forbindelserne og skabe synergivirkninger mellem de to områder. Den kontakt, der ville være mellem operationelt personale og uddannelsespersonale, når de arbejder i det samme agentur, ville være gavnlig ved fastlæggelsen af uddannelsesbehovet og dermed give en mere relevant og fokuseret EU-uddannelse til gavn for EU-politisamarbejdet generelt. Der ville ikke være behov for at have de samme servicefunktioner i begge agenturer, og den derved opnåede besparelse kunne anvendes et andet sted og investeres i de operationelle funktioner og uddannelsesfunktionerne. Dette er af særlig betydning i en økonomisk situation, hvor nationale ressourcer såvel som EU-ressourcer er knappe, og der muligvis ikke på anden måde kunne findes ressourcer til at styrke politiuddannelsen på EU-plan.

Dette forslag til forordning indeholder derfor en retlig ramme for et nyt Europol, der efterfølger og erstatter det Europol, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol), og Det Europæiske Politiakademi, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 2005/681/RIA af 20. september 2005 om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol).

Forslaget er i overensstemmelse med kravene i Lissabontraktaten, forventningerne i Stockholmprogrammet, prioriteringen i Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis og Den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

I 2010 og 2011 fandt der drøftelser af Europol, Cepol og EU-politiuddannelse sted mellem Kommissionen og repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Europol's styrelsesråd og Cepols bestyrelse samt repræsentanter for de nationale parlamenter.

¹⁶ Eurobarometer 77, foråret 2012. 27 % af europæerne nævnte, at EU-institutionerne skulle lægge særlig vægt på bekæmpelse af kriminaliteten i de kommende år.

¹⁷ Special Eurobarometer 390 on Cyber Security, juli 2012. 74 % anførte, at risikoen for at blive offer for it-kriminalitet er blevet større i løbet af det sidste år.

¹⁸ Den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om decentraliserede agenturer af 19.7.2012 (http://europa.eu/agencies/documents/joint_statement_and_common_approach_2012_da.pdf).

I overensstemmelse med sine målsætninger om "bedre regulering" har Kommissionen foretaget to konsekvensanalyser af alternative muligheder for politiske tiltag med hensyn til Europol og Cepol¹⁹.

Konsekvensanalysen med hensyn til Europol blev foretaget med udgangspunkt i to målsætninger, nemlig at øge omfanget af de oplysninger, medlemsstaterne videregiver til Europol, og at skabe de rette vilkår for databehandling, så Europol får mulighed for i fuldt omfang at bistå medlemsstaterne med at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet og terrorisme. Med hensyn til den første målsætning blev der undersøgt to løsningsmodeller: i) at fastsætte en klar forpligtelse for medlemsstaterne til at fremsende data til Europol med bestemmelser om incitament og en ordning for rapportering om de enkelte medlemsstaters opfyldelse af forpligtelsen og ii) at give Europol adgang til at søge i relevante nationale databaser vedrørende retshåndhævelse for at få svar på, om de indeholder oplysninger om søgeemnet. For så vidt angår målsætningen vedrørende vilkårene for databehandling, blev der foretaget en analyse af to løsningsmodeller: i) sammenlægning af de to eksisterende analysedatabaser og ii) nye vilkår for databehandling, hvor der indføres sikkerhedsforanstaltninger i procedurerne med henblik på at gennemføre databeskyttelsesprincipperne med særlig vægt på "indbygget databeskyttelse".

Konsekvensanalysen med hensyn til Cepol blev foretaget med udgangspunkt i to målsætninger, nemlig om at i) sikre bedre og mere sammenhængende og ensartet uddannelse af et bredere spektrum af retshåndhævende personale med hensyn til spørgsmål om kriminalitet på tværs af landegrænserne og ii) skabe en ramme for at opnå dette i overensstemmelse med den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer. I forbindelse med Kommissionens fremlæggelse af en ordning til uddannelse i retshåndhævelse, som det vil kræve yderligere ressourcer at gennemføre, har den undersøgt forskellige muligheder, herunder at styrke og strømline Cepol som et separat agentur og helt eller delvis at fusionere Cepols og Europols funktioner i et nyt Europolagentur.

I overensstemmelse med Kommissionens sædvanlige metode blev hver løsningsmodel analyseret med hensyn til dens konsekvenser for sikkerhed, omkostninger (herunder for EU-institutionernes budget) og de grundlæggende rettigheder med hjælp fra en styringsgruppe med medlemmer fra flere tjenestegrene.

Analysen af de samlede konsekvenser resulterede i udformningen af den foretrukne løsningsmodel, som indgår i dette forslag. Ifølge analysen vil gennemførelsen af den føre til, at Europol mere effektivt vil kunne yde udstrakt støtte til retshåndhævende personale i Den Europæiske Union.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Hjemlen til forslaget findes i artikel 87, stk. 2, litra b), og artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Forslagets formål og indhold

Forslaget har til formål at:

¹⁹ SWD (2013)98 final.

- Bringe Europol i overensstemmelse med kravene i Lissabontraktaten ved at fastlægge den retlige ramme for Europol i en forordning og indføre en mekanisme, så Europa-Parlamentet sammen med de nationale parlamenter kan kontrollere Euopols aktiviteter. På den måde vil Europol få en større demokratisk legitimitet og ansvarlighed i forhold til unionsborgerne.
- Nå målene i Stockholmprogrammet ved at gøre Europol til "et knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder" og indføre europæiske uddannelsesordninger og udvekslingsprogrammer for alle relevante erhverv inden for retshåndhævelse på nationalt plan og EU-plan.
- Tillægge Europol nye ansvarsområder, så den kan yde mere udstrakt støtte til de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne. Dette indbefatter Euopols overtagelse af de opgaver, som nu påhviler Cepol med hensyn til uddannelse af retshåndhævende personale i EU, og udvikling af en ordning til uddannelse af retshåndhævende personale. Dette indebærer også en mulighed for, at Europol kan udvikle EU-centrene for ekspertise inden for bekæmpelse af visse typer kriminalitet, der er omfattet af Euopols formål, navnlig Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet.
- Sikre en solid databeskyttelsesordning for Europol, særligt så det sikres, at Euopols tilsynsførende for Databeskyttelse er fuldstændig uafhængig, kan handle effektivt og har tilstrækkelige beføjelser til at intervenere.
- At forbedre forvaltningen af Europol ved at søge at opnå større effektivitet og bringe den i overensstemmelse med principperne i den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer.

Forslaget opfylder disse formål på følgende måde:

1. Med hensyn til at bringe Europol i overensstemmelse med kravene i Lissabontraktaten og øge ansvarligheden

Forordningen sikrer, at de demokratisk valgte repræsentanter for unionsborgerne kan føre kontrol med Euopols virksomhed. De foreslåede regler er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets kontrol af Euopols aktiviteter sammen med de nationale parlamenter fra 2010²⁰

Særligt gælder det, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter:

- hvert år modtager information gennem årsrapporten om Euopols aktiviteter og det endelige regnskab
- til information modtager vurderinger af trusler, strategiske analyser og generelle situationsrapporter inden for Euopols målsætninger samt resultaterne af undersøgelser og evalueringer, Europol har bestilt, og samarbejdsordninger, der er indgået aftale om med myndighederne i tredjelande med henblik på at gennemføre internationale aftaler, Den Europæiske Union har indgået med det pågældende tredjeland

²⁰

KOM(2010) 776 endelig.

- til information modtager de vedtagne flerårige og årlige arbejdsprogrammer
- modtager rapporter om mængden og kvaliteten af de oplysninger, de enkelte medlemsstater har indsendt til Europol, og om deres nationale enheders arbejdsindsats
- kan drøfte spørgsmål vedrørende Europol med eksekutivdirektøren og bestyrelsesformanden, dog under overholdelse af tavshedspligten.

Derudover varetager Europa-Parlamentet følgende opgaver:

- det udøver funktionerne som budgetmyndighed, særligt: det modtager overslag, og det modtager beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning for det pågældende regnskabsår og kan anmode om eventuelle oplysninger, der er nødvendige med henblik på dechargeproceduren, og giver decharge til eksekutivdirektøren for gennemførelsen af budgettet
- det høres om Europols flerårige arbejdsprogram
- det modtager Europols årlige arbejdsprogram til information
- det kan indbyde den kandidat til stillingen som eksekutivdirektør for Europol eller til stillingen som viceeksekutivdirektør, som bestyrelsen har valgt, til høring i det kompetente parlamentsudvalg
- det kan bede eksekutivdirektøren besvare spørgsmål om hans præstation.

For at Europa-Parlamentet kan udøve kontrol samtidig med, at det sikres, at de operationelle oplysninger behandles fortroligt, må Europol og Europa-Parlamentet indgå en samarbejdsordning med hensyn til adgangen til EU's klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger, der behandles af eller gennem Europol.

2. Europol som knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder

For at give Europol et bedre billede af efterretningerne, så det bliver i stand til at støtte medlemsstaterne bedre og give bedre informationer til brug for fastlæggelsen af EU's politik, søges det med forslaget at forbedre medlemsstaternes meddelelse af informationer til Europol. Dette gøres ved at skærpe medlemsstaternes forpligtelse til at give Europol de relevante oplysninger. Der ydes et incitament i form af, at muligheden for, at de retshåndhævende tjenester kan få finansiel støtte til efterforskning på tværs af grænserne udvides til andre områder end eurofalskmøntneri. Der indføres en rapporteringsordning med henblik på at føre tilsyn med medlemsstaternes indsendelse af oplysninger til Europol.

For at Europol bedre kan fastslå, om der er forbindelser mellem data, det allerede er i besiddelse af, og siden analysere dem, bliver agenturets softwarearkitektur lavet om. Det definerer ikke længere på forhånd databaser eller systemer, men tager i stedet udgangspunkt i indbygget databeskyttelse og fuld åbenhed i forhold til den databeskyttelsesansvarlige i Europol og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Et højt niveau for databeskyttelse og høje datasikkerhedsstandarder nås ved hjælp af sikkerhedsforanstaltninger indbygget i procedurerne, der finder anvendelse på enhver særlig type oplysninger. Forordningen fastlægger i detaljer formålene med databehandlingen (krydscheck, strategiske

analyser eller andre operationelle analyser af general karakter, operationelle analyser i konkrete sager) og kilderne til oplysningerne og fastsætter, hvem der har adgang til oplysninger. Den indeholder også lister over personoplysninger og registrerede, hvis data kan indsamles for hver enkelt type databehandling. Dette ville gøre det muligt for Europol at tilpasse it-arkitekturen til fremtidige opgaver og behovene hos de retshåndhævende myndigheder i EU. Når den først er etableret, vil den give Europol mulighed for at sammenkæde og analysere relevante data, hurtigere konstatere tendenser og mønstre og undgå, at de samme data lagres flere gange. Samtidig vil der blive sikret en høj standard for databeskyttelse. Overholdelsen af standarden vil blive kontrolleret af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

På den måde vil Europol analytikere få et mere omfattende billede af den grove kriminalitet og terrorisme i EU. De vil hurtigt kunne konstatere tendenser og mønstre inden for alle former for kriminalitet og indsamle oplysninger til mere omfattende og relevante efterretnings-rapporter til at støtte medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.

3. Nye ansvarsområder: Uddannelse og udvikling af EU-centre til bekæmpelse af bestemte former for kriminalitet

For at sikre synergier i EU's støtte til politiarbejde og give mulighed for fuld implementering af EU-ordningen til uddannelse i retshåndhævelse, som der fremsættes forslag om parallelt med denne forordning²¹, vil Europol overtage og udbygge de opgaver, der tidligere blev udført af Cepol. Tættere forbindelser mellem uddannelse og operationelt arbejde vil føre til mere målrettet og relevant uddannelse af retshåndhævende personale.

Gennem en ny afdeling med betegnelsen Europolakademiet vil Europol få ansvar for at støtte, udvikle, forestå og koordinere uddannelse af retshåndhævende personale på det strategiske plan og ikke kun af ledende politifolk (hvilket er tilfældet i henhold til den nugældende Cepol-afgørelse). Disse arbejdsområder vil opfylde behovet for bevidsthed og viden om internationale instrumenter og EU-instrumenter, tilskyndelse til samarbejde over landegrænserne, ekspertviden inden for særlige tematiske områder vedrørende kriminalitet eller politiarbejde og forberedelse af deltagelse i civile politimissioner i tredjelande. Europol vil få ansvar for at udvikle og evaluere hjælpemidler i uddannelsen i tilknytning til de behov, der er blevet afdækket under regelmæssige vurderinger af uddannelsesbehovene. Det vil bidrage til forskning og arbejde hen imod at etablere partnerskaber med EU-organer og private uddannelsesinstitutioner, hvor det er relevant.

Bestyrelsens sammensætning, opgaver og procedurer afspejler Europol's nye ansvar for uddannelse inden for retshåndhævelse, men også den bedste praksis som nedfældet i den fælles tilgang til decentraliserede agenturer.

Et videnskabeligt udvalg for uddannelse vil rådgive bestyrelsen for at sikre og styre den videnskabelige kvalitet af Europol's uddannelsesaktiviteter.

For at øge EU's kapacitet til at imødegå særlige kriminalitetsfænomener, der især kræver en fælles indsats, får Europol mulighed for at udvikle centre til bekæmpelse af særlige former for kriminalitet, f.eks. Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet.

²¹ COM(2013) 172 final.

Sådanne EU-centre, der samler forskellige tilgange til bekæmpelsen af den pågældende form for kriminalitet, vil øge værdien af medlemsstaternes foranstaltninger. De kunne f.eks. være knudepunkter for informationer, samle ekspertise til at støtte medlemsstaterne i opbyggelsen af kapacitet, støtte medlemsstaternes efterforskning eller give en kollektiv stemme til dem, der er ansvarlige for efterforskningen hos politiet inden for det specifikke område.

4. Kraftig databeskyttelsesordning

Forslaget styrker databeskyttelsesordningen, der gælder for Europol's aktiviteter. Særligt træffes der følgende foranstaltninger:

- Den gældende selvstændige Europolordning for databeskyttelse styrkes yderligere ved i vidt omfang at trække på principperne, der ligger til grund for forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger²². Da erklæring 21, der er knyttet som bilag til traktaten, anerkender den specifikke karakter af behandlingen af personoplysninger i forbindelse med retshåndhævelse, er databeskyttelsesreglerne for Europol dog blevet tilpasset andre databeskyttelsesregler, der gælder inden for politisamarbejde og retligt samarbejde. Det drejer sig navnlig om Europarådets konvention nr. 108²³ og anbefaling nr. R(87)²⁴ og Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager²⁵. Dette vil sikre et højt niveau for beskyttelsen af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger samtidig med, at der tages hensyn til den særlige karakter af retshåndhævelse.
- Medlemsstaternes adgang til personoplysninger hos Europol, der vedrører operationelle analyser, gives indirekte ved et system, hvor de får svar på, om der er et resultat af søgningen: en automatiseret sammenligning giver et anonymt søgeresultat (et "hit"), hvis de oplysninger, den medlemsstat, der foretager søgningen, har, svarer til oplysninger hos Europol. De tilknyttede person- eller sagsoplysninger udleveres kun efter en separat opfølgende anmodning.
- Behandling af personoplysninger om ofre, vidner, andre personer, der ikke er den mistænkte, og mindreårige, er forbudt, medmindre det er strengt nødvendigt. Denne begrænsning gælder også for oplysninger, der afslører racemæssig eller etnisk baggrund, politisk overbevisning, religion eller tro, medlemskab af fagforening og af oplysninger vedrørende helbredsforhold og seksuelle forhold (følsomme personoplysninger). Derudover kan følsomme personoplysninger kun behandles, når de supplerer andre personoplysninger, Europol allerede behandler. Europol har pligt til hver sjette måned at give en oversigt over alle følsomme personoplysninger til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Endelig kan der ikke træffes nogen afgørelse, der har retsvirkninger vedrørende en registreret, alene på grundlag af

²² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

²³ Konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, undertegnet i Strasbourg den 28. januar 1981.

²⁴ Europarådets ministerudvalgs anbefaling R(87)15 til medlemsstaterne af 17.9.1987 om politiets brug af personoplysninger.

²⁵ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60. Kommissionen har foreslået at erstatte denne retsakt med et direktiv, COM(2012) 10 final.

elektronisk databehandling af følsomme personoplysninger, medmindre EU-retten eller national ret giver mulighed for det, eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har givet tilladelse til det.

- Af hensyn til større åbenhed styrkes retten til indsigt i egne personoplysninger hos Europol. De oplysninger, Europol skal give en person, der anmoder om indsigt i sine egne oplysninger, er opført på en liste i forordningen.
- Forslaget opstiller klare regler om ansvarsfordelingen med hensyn til databeskyttelse; særligt får Europol ansvar for regelmæssigt at foretage en fornyet vurdering af, om der fortsat er behov for at lagre personoplysninger.
- Forpligtelsen til registrering (logging) og dokumentation udvides fra at omfatte adgangen til også at omfatte en bredere vifte af databehandlingsaktiviteter: indsamling, ændring, indsigt, videregivelse, samkøring og sletning. For at sikre en bedre kontrol med brugen af oplysninger og klarhed over, hvem der har behandlet dem, forbyder forordningen ændring af logningen.
- Enhver fysisk person kan rejse krav over for Europol om erstatning for ulovlig databehandling eller andre handlinger, der er uforenelige med bestemmelserne i denne forordning. I så fald hæfter Europol og den medlemsstat, hvor skaden er forvoldt, solidarisk (Europol i medfør af traktatens artikel 340 og medlemsstaten i henhold til dens nationale ret).
- Europols eksterne tilsynsmyndighed for databeskyttelse får en styrket rolle. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse får kompetence til at føre tilsyn med Europols behandling af personoplysninger. Dette sikrer, at betingelserne for uafhængighed, som er opstillet i Domstolens retspraksis, fuldt ud bliver opfyldt, og at der som følge af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses retshåndhævelsesbeføjelser er effektivt tilsyn med databeskyttelsen.
- De nationale datatilsynsmyndigheder har dog fortsat kompetence til at føre tilsyn med den pågældende medlemsstats indlæsning og selektion af personoplysninger og videregivelse heraf til Europol. De er også fortsat ansvarlige for at undersøge, om indlæsningen, selektionen eller videregivelsen er i strid med den registreredes rettigheder
- Forordningen indfører elementer af "fælles tilsyn" med data som er videregivet til og behandlet af Europol. I særlige spørgsmål, der kræver, at de nationale myndigheder inddrages, bør Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder hver især inden for sit kompetenceområde samarbejde med hinanden med henblik på at sikre ensartet anvendelse af forordningen overalt i Den Europæiske Union.

5. Bedre forvaltning

Forslaget forbedrer forvaltningen af Europol ved at tilstræbe effektivitetsforbedringer, strømline procedurerne, navnlig med hensyn til bestyrelsen og eksekutivdirektøren, og tilpasse Europol til principperne i den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer.

Kommissionen og medlemsstaterne er repræsenteret i Europols bestyrelse, så de effektivt kan kontrollere dens virksomhed. For at afspejle de to opgaver, det nye agentur tillægges - operationel støtte og politiuddannelse - udnævnes de faste medlemmer af bestyrelsen på grundlag af deres viden om samarbejde om retshåndhævelse, mens suppleanterne udnævnes på grundlag af deres kendskab til den nationale politik med hensyn til uddannelse af retshåndhævende personale. Suppleanterne skal optræde som faste medlemmer, når der drøftes eller træffes afgørelse om uddannelse. Bestyrelsen vil blive rådgivet af et videnskabeligt udvalg (det videnskabelige udvalg for uddannelse) om tekniske spørgsmål angående uddannelse.

Bestyrelsen får de nødvendige beføjelser, særligt til at opstille budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage de nødvendige finansielle regler og planlægningsdokumenter, fastlægge en gennemsigtig arbejdsgang for Europols eksekutivdirektørs beslutningstagning, vedtage årsberetningen og udpege en eksekutivdirektør.

For at strømline beslutningsproceduren kan bestyrelsen også beslutte at nedsætte en direktion. En sådan mindre direktion med deltagelse af en repræsentant fra Kommissionen kan være tættere involveret i overvågningen af Europols aktiviteter med henblik på at styrke tilsynet med den administrative og budgetmæssige forvaltning, navnlig vedrørende revision.

Til at sikre, at Europol fungerer effektivt i det daglige, skal eksekutivdirektøren repræsentere og lede Europol. Eksekutivdirektøren er fuldstændig uafhængig i udførelsen af sine opgaver og sikrer, at Europol udfører de opgaver, der er fastsat i denne forordning. Særligt bør eksekutivdirektøren være ansvarlig for udarbejdelsen af de budget- og planlægningsdokumenter, der forelægges for bestyrelsen til vedtagelse, og for gennemførelsen af Europols årlige og flerårige arbejdsprogrammer og andre planlægningsdokumenter.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den fuldstændige sammenlægning af Cepol og Europol vil have synergivirkninger og føre til øget effektivitet. Det anslås, at der derved kan opnås besparelser på 17,2 mio. EUR i perioden 2015-2020 og 14 fuldtidsækvivalenter.

Selv om forslaget vil udnytte disse besparelser og bygger på de eksisterende ressourcer, vil det kræve yderligere ressourcer, hvis Europol skal gennemføre de nye opgaver med uddannelse af retshåndhævende personale og behandle og analysere den forventede forøgelse af informationsstrømme, herunder gennem Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet. Driften og den yderligere udvikling af Det Europæiske Center til Bekæmpelse af it-kriminalitet har langt de største konsekvenser for ressourcerne. Parallelt med disse behov for nye ressourcer vil Cepol og Europol også deltage i den pågående 5 %-nedsikring i antallet af personale i alle EU-agenturer og bidrage med deres stillinger til en pulje til omrokering blandt EU-agenturerne til brug for nye opgaver og agenturer i startfasen.

Der vil være behov for yderligere 12 fuldtidsækvivalenter til at udføre de nye opgaver i forbindelse med uddannelse af retshåndhævende personale, dvs. de aktiviteter, som det kræver at gennemføre den europæiske ordning til uddannelse i retshåndhævelse, som der stilles forslag om samtidig med denne forordning. De menneskelige ressourcer til de nye uddannelsesaktiviteter vil komme fra sammenlægningen af Cepol og Europol, der vil give en besparelse på 14 stillinger svarende til 10,1 mio. EUR i perioden 2015-2020. Ved ikke at videreføre 14 stillinger skulle Cepol opfylde kravet om nedsikringer af personalet med 5 % og om bidrag til omrokeringspuljen. Derudover forventes der en besparelse på 7,1 mio. EUR

som følge af lavere udgifter til bygninger og udstyr og lavere udgifter til bestyrelsen for samme periode. Flytningen af ca. 40 ansatte fra Cepols nuværende sæde i Bramshill i Det Forenede Kongerige til Haag i Nederlandene forventes at medføre en begrænset engangsudgift på 30 000 EUR. Det Forenede Kongerige har imidlertid erklæret at have til hensigt at lukke sædet i Bramshill, og Cepol vil derfor under alle omstændigheder skulle flyttes.

Der vil være behov for yderligere tre fuldtidsækvivalenter til at opfylde de øgede krav om databehandling, der følger af den forventede stigning i den mængde information, der vil blive indsendt til Europol som følge af dette forslag (der indeholder mere omfattende forpligtelser for medlemsstaterne til at indsende relevante oplysninger, yde finansiel støtte til konkret efterforskning og indsende overvågningsrapporter). Disse vil blive rekrutteret løbende i perioden 2015-2017, hvilket anslås at medføre 1,8 mio. EUR i personaleudgifter i perioden 2015-2020. Ca. to tredjedele af disse udgifter vil dog blive dækket af besparelserne ved at sammenlægge Cepol med Europol: 2 fuldtidsækvivalenter vil blive taget af de 2 stillinger, der resterer af de 14, der blev sparet som følge af Cepolsammenlægningen.

Til Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet vil der blive rekrutteret yderligere 41 fuldtidsækvivalenter i perioden 2015-2020. De opgaver, som det pågældende personale skal bruges til, er nærmere angivet i det medfølgende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Ikke-personalerelaterede udgifter for Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet er anslået til 16,6 mio. EUR for samme periode. I 2013 er 44 fuldtidsækvivalenter allerede blevet tilknyttet Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet gennem intern rokering inden for Europol, og Europol har anmodet om yderligere 17 fuldtidsækvivalenter som led i budgetforslaget for 2014.

For at opfylde kravet om nedskæringer af personalet med 5 % og om bidrag til omrokeringspuljen bør 34 fuldtidsækvivalenter ikke blive fornyet inden for Europol mellem 2015 og 2018 oven i de 12 fuldtidsækvivalenter, der ikke vil blive fornyet allerede i 2014.

Endelig vil dette forslag kræve yderligere ressourcer til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvilket anslås til 1 fuldtidsækvivalent. Ændringen i ordningen for tilsyn med databeskyttelse vil give Europol besparelser på 3 mio. EUR mellem 2015 og 2020, idet Europol ikke længere skal bidrage til den nuværende fælles kontrolinstans, og yderligere udgifter på 1,5 mio. EUR til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i den samme periode.

I alt vil de budgetmæssige konsekvenser af lovgivningsforslaget derfor beløbe sig til 623 mio. EUR for det sammenlagteagentur for perioden 2015-2020, hvortil kommer de 1,5 mio. EUR, der er behov for til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse²⁶.

²⁶

Det endelige antal stillinger og det samlede budget vil afhænge af resultaterne af både en intern revision af ressourcebehovet for de decentraliserede agenturer i perioden 2014-2020 og forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme, særligt med hensyn til vurderingen af de "reelle behov" på baggrund af konkurrencen om yderst begrænsede budgetmæssige ressourcer og under hensyntagen til, at der skal foretages personalenedskæringer på 5 % i agenturerne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 88 og artikel 87, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europol blev oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA²⁷ som en EU-enhed finansieret over EU's almindelige budget til at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Afgørelse 2009/371/RIA trådte i stedet for konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed ("Europolkonventionen"), der var indgået i henhold til artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union²⁸.
- (2) I traktatens artikel 88 bestemmes det, at Europol skal reguleres ved en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det bestemmes også, at der deri skal fastlægges de nærmere bestemmelser om Europa-Parlamentets kontrol af Europolis aktiviteter sammen med de nationale parlamenter. Det er derfor nødvendigt at erstatte afgørelse 2009/371/RIA med en forordning, der indeholder bestemmelser om Europa-Parlamentets kontrol.

²⁷ EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

²⁸ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

- (3) Det Europæiske Politiakademi ("Cepol") blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA²⁹ for at fremme samarbejdet mellem de nationale politistyrker ved at arrangere og koordinere uddannelsesaktiviteter med en europæisk politidimension.
- (4) Stockholmprogrammet - et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse³⁰ opfordrer til, at Europol udvikles og bliver et "knudepunkt for informations-udveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, en tjenesteudbyder og en platform for de retshåndhævende tjenester". Efter en vurdering af Europol's virke er det nødvendigt yderligere at forbedre Europol's operationelle effektivitet, hvis dette mål skal nås. Stockholmprogrammet opstiller også det mål at udvikle en ægte europæisk retshåndhævelseskultur gennem indførelse af europæiske uddannelsesordninger og udvekslingsprogrammer for alle relevante erhvervsgrupper beskæftiget med retshåndhævelse på nationalt plan og EU-plan.
- (5) Omfattende kriminelle netværk og terroristnetværk udgør en betydelig trussel mod Unionens indre sikkerhed og mod borgernes sikkerhed og levebrød. De foreliggende vurderinger af truslen viser, at kriminelle grupper i stigende grad er involveret i mange former for forbrydelser og opererer på tværs af landegrænserne. De nationale retshåndhævende myndigheder har derfor brug for at samarbejde tættere med deres kolleger i andre medlemsstater. I den forbindelse er det nødvendigt at give Europol midlerne til at støtte medlemsstaterne mere i forebyggelsen af kriminalitet og i analyser og efterforskning af kriminalitet i hele Unionen. Dette er også blevet bekræftet i evalueringerne af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA.
- (6) Under hensyntagen til forbindelsen mellem Europol's og Cepol's opgaver ville det forbedre virkningerne af den operationelle indsats, relevansen af uddannelsesaktiviteterne og effektiviteten af EU-politisamarbejdet, hvis de to agenturers opgaver samles og rationaliseres.
- (7) Afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA bør derfor ophæves og erstattes af denne forordning, der bygger på erfaringerne fra gennemførelsen af begge afgørelserne. Europol som oprettet ved denne forordning bør træde i stedet for Europol og Cepol og overtage deres opgaver, således som disse er fastlagt i de to ophævede afgørelser.
- (8) Da kriminalitet ofte begås på tværs af indre landegrænser, bør Europol støtte og styrke medlemsstaternes indsats og deres samarbejde om at forebygge og bekæmpe alvorlig kriminalitet, der berører flere medlemsstater. Da terrorisme er en af de væsentligste trusler mod Unionens sikkerhed, bør Europol bistå medlemsstaterne i løsningen af fælles problemer med hensyn hertil. Som EU's retshåndhævelsesagentur bør Europol også støtte og styrke indsatsen for at takle former for kriminalitet, der berører EU's interesser, og samarbejdet herom. Europol bør også tilbyde støtte i forebyggelsen og bekæmpelsen af relaterede strafbare handlinger, der begås for at skaffe midlerne til at begå strafbare handlinger inden for Europol's kompetence eller for at fremme eller udføre sådanne handlinger eller sikre, at de kan gå ustraffet hen.

²⁹ EUT L 256 af 1.10.2005, s. 63.

³⁰ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

- (9) Europol bør sikre bedre, sammenhængende og ensartet uddannelse af retshåndhævende personale på alle niveauer inden for klare rammer i overensstemmelse med de konstaterede uddannelsesbehov.
- (10) Europol bør kunne anmode medlemsstaterne om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskningen af forbrydelser i konkrete sager, hvor samarbejde over landegrænserne ville være værdifuld. Europol bør underrette Eurojust om disse anmodninger.
- (11) For at Europol mere effektivt kan være et knudepunkt for informationsudveksling i Unionen, bør der fastsættes klare forpligtelser for medlemsstaterne til at meddele Europol de nødvendige oplysninger, så Europol kan opfylde sine målsætninger. I forbindelse med opfyldelsen af disse forpligtelser bør medlemsstaterne lægge særlig vægt på at meddele de oplysninger, der er relevante for bekæmpelsen af de forbrydelser, som anses for at være blandt de strategiske og operationelle prioriteter inden for de relevante politiske instrumenter i Unionen. Medlemsstaterne bør også tilsende Europol en kopi af bilaterale og multilaterale udvekslinger med andre medlemsstater af information om kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger. Samtidig bør Europol i højere omfang yde støtte til medlemsstaterne med henblik på at forbedre det gensidige samarbejde og dele information. Europol bør fremlægge en årsrapport for alle EU-institutionerne og de nationale parlamenter om, i hvilket omfang de enkelte medlemsstater meddeler oplysninger til Europol.
- (12) Til at sikre et effektivt samarbejde mellem Europol og medlemsstaterne bør der oprettes en national enhed i hver medlemsstat. Den bør være det vigtigste forbindelsesled mellem de nationale retshåndhævende myndigheder og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse på den ene side og Europol på den anden side. For at sikre løbende, effektiv udveksling af oplysninger mellem Europol og de nationale enheder og fremme deres samarbejde bør hver national enhed udstationere mindst en forbindelsesofficer ved Europol.
- (13) Under hensyntagen til visse medlemsstats decentraliserede struktur og behovet for i visse tilfælde hurtigt at udveksle oplysninger bør Europol kunne samarbejde direkte med de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne om efterforskningen af konkrete sager, når blot de nationale Europol-enheder bliver holdt informeret.
- (14) For at sikre, at uddannelse i retshåndhævelse på EU-plan er af høj kvalitet, sammenhængende og ensartet, bør Europol følge Unionens politik inden for uddannelse i retshåndhævelse. Retshåndhævende personale bør uanset rang have adgang til uddannelse på EU-plan. Europol bør sikre, at der foretages en evaluering af uddannelsen, og at konklusionerne fra vurderinger af uddannelsesbehovene indgår i planlægningen så der undgås unødigt gentagelse. Europol bør arbejde for, at uddannelse på EU-plan anerkendes i medlemsstaterne.
- (15) Det er også nødvendigt at forbedre styringen af Europol ved at søge effektivitetsforbedringer og strømline procedurer.
- (16) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i Europols bestyrelse, så de effektivt kan føre tilsyn med Europols virksomhed. I betragtning af de to opgaver, det nye agentur tillægges - operationel støtte og uddannelse for retshåndhævende personale - bør

de faste medlemmer af bestyrelsen udnævnes på grundlag af deres kendskab til samarbejde om retshåndhævelse, mens suppleanterne bør udnævnes på grundlag af deres kendskab til uddannelse af retshåndhævende personale. Suppleanterne bør optræde som faste medlemmer i det faste medlems fravær, og når der drøftes eller træffes afgørelse om uddannelse. Bestyrelsen bør rådgives af et videnskabeligt udvalg om tekniske spørgsmål angående uddannelse.

- (17) Bestyrelsen bør have de nødvendige beføjelser, særligt til at opstille budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage de nødvendige finansielle regler og planlægningsdokumenter, fastlægge gennemsigtige arbejdsprocedurer for Europols eksekutivdirektørs beslutningstagning og vedtage årsberetningen. Den bør have beføjelser som ansættelsesmyndighed over for agenturets personale, herunder over for eksekutivdirektøren. For at strømline beslutningsproceduren og øge kontrollen med den administrative og budgetmæssige forvaltning bør bestyrelsen også have mulighed for at oprette en direktion.
- (18) For at sikre en effektiv daglig drift af Europol bør eksekutivdirektøren repræsentere Europol og forestå ledelsen heraf, idet han bør handle fuldstændigt uafhængigt i udøvelsen af alle sine opgaver og sikre, at Europol udfører de opgaver, der er fastsat i denne forordning. Særligt bør eksekutivdirektøren være ansvarlig for at udarbejde de budget- og planlægningsdokumenter, der forelægges for bestyrelsen til vedtagelse, og for at gennemføre Europols årlige og flerårige arbejdsprogrammer og andre planlægningsdokumenter.
- (19) For at kunne forebygge og bekæmpe den kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, er det nødvendigt, at Europol har så fyldige og aktuelle oplysninger som muligt. Europol bør derfor kunne behandle de data, medlemsstaterne, tredjelande, internationale organisationer og EU-organer har meddelt Europol, samt data fra offentligt tilgængelige kilder, så Europol kan få en forståelse af fænomener og tendenser inden for kriminalitet, indsamle efterretninger om kriminelle netværk og opdage, hvis der er en forbindelse mellem forskellige strafbare handlinger.
- (20) Europol bør anvende ny teknologi til databehandling, så agenturet mere effektivt kan give medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder præcise analyser af kriminaliteten. Europol bør hurtigt kunne opdage forbindelser mellem undersøgelser og fremgangsmåder, der er fælles for forskellige kriminelle grupper, tjekke sammenfald i data og skaffe sig et klart overblik over tendenser, samtidig med at der opretholdes en høj standard for beskyttelse af personoplysninger. Europols databaser bør derfor ikke være prædefinerede, men agenturet bør kunne vælge den mest effektive it-struktur. For at sikre et højt databeskyttelsesniveau bør det fastsættes, til hvilke formål data kan behandles, og til hvilke formål der kan gives adgang til data, og der bør fastsættes særlige yderligere garantier.
- (21) Af hensyn til ejendomsretten til oplysningerne og beskyttelse af information bør medlemsstaterne, myndigheder i tredjelande og internationale organisationer kunne bestemme, til hvilke formål Europol må behandle de data, de selv meddeler, og begrænse adgangsrettighederne.
- (22) Til sikring af, at adgang til data kun gives til dem, der har brug for det for at kunne udføre deres arbejdsopgaver, bør forordningen fastsætte detaljerede regler om, i hvilket omfang

der skal gives ret til at få adgang til data, der behandles af Europol. Disse regler bør ikke gribe ind i de adgangsbegrænsninger, dataleverandørerne har fastsat, da princippet om ejendomsret til oplysninger bør overholdes. Med henblik på en mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af den kriminalitet, der er omfattet af Europolis målsætninger, bør Europol underrette medlemsstaterne om oplysninger, der vedrører dem.

- (23) For at styrke det operationelle samarbejde mellem agenturerne og særligt for at kunne konstatere, om der er forbindelser mellem oplysninger, der allerede er i de forskellige agenturers besiddelse, bør Europol give Eurojust og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) mulighed for at få adgang til oplysninger hos Europol og foretage søgninger i dem.
- (24) Europol bør opretholde samarbejdsforbindelser med andre EU-organer, retshåndhævende myndigheder og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i tredjelande, internationale organisationer og private parter i det omfang, det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver.
- (25) For at sikre operationel effektivitet bør Europol kunne udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med andre EU-organer, retshåndhævende myndigheder og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i tredjelande samt internationale organisationer i det omfang, det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver. Da selskaber, virksomheder, erhvervssammenslutninger, ikke-statslige organisationer og andre private parter besidder en sagkundskab og har oplysninger, der har umiddelbar relevans for forebyggelsen og bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme, bør Europol også kunne udveksle disse oplysninger med private parter. For at forebygge og bekæmpe it-kriminalitet forbundet med sikkerhedsrelaterede hændelser i net og informationssystemer bør Europol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles niveau for net- og informationssikkerhed i hele EU³¹, samarbejde og udveksle oplysninger, dog undtagen personoplysninger, med de nationale myndigheder, der er ansvarlige for sikkerheden af net og informationssystemer.
- (26) Europol bør kunne udveksle personoplysninger med andre EU-organer i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver.
- (27) Grov kriminalitet og terrorisme har ofte forbindelser uden for Unionen. Europol bør derfor kunne udveksle personoplysninger med de retshåndhævende myndigheder i tredjelande og med internationale organisationer, såsom Interpol, i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver.
- (28) Europol bør kunne videregive personoplysninger til myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer på grundlag af en afgørelse, Kommissionen har truffet om, at det pågældende land eller den pågældende organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for databeskyttelse, eller, når der ikke er truffet en sådan afgørelse, på grundlag af en international aftale, Unionen har indgået i medfør af traktatens artikel 218, eller en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Europol og det pågældende tredjeland inden

³¹

Der indsættes en henvisning til det vedtagne direktiv (forslag: COM(2013) 48 final).

denne forordnings ikrafttræden. Under hensyntagen til artikel 9 i protokol 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten, bør retsvirkningerne af disse aftaler bevares, indtil aftalerne ophæves, annulleres eller ændres i medfør af traktaterne.

- (29) Når personoplysninger ikke kan videregives på grundlag af en afgørelse, Kommissionen har truffet om et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, eller en international aftale, Unionen har indgået, eller en gældende samarbejdsaftale, bør bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kunne give tilladelse til en videregivelse eller en gruppe videregivelser, hvis det er sikret, at der er tilstrækkelige garantier. Hvis ingen af disse situationer foreligger, bør eksekutivdirektøren kunne give tilladelse til videregivelse af oplysninger i ekstraordinære tilfælde under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder, hvis det er nødvendigt for at beskytte en medlemsstats væsentlige interesser eller forebygge en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger, hvis videregivelsen på anden måde er nødvendig eller krævet i henhold til loven med henblik på at beskytte en vigtig samfundsinteresse, hvis den registrerede har givet sit samtykke, eller hvis den registreredes vitale interesser er truede.
- (30) Europol bør kun kunne behandle personoplysninger, der hidrører fra private parter og privatpersoner, hvis de videregives til Europol af en medlemsstats nationale Europolenhed i henhold til national ret eller af et kontaktpunkt i et tredjeland, hvormed der er etableret samarbejde på grundlag af en samarbejdsaftale indgået i henhold til artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings ikrafttræden, eller en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, som Unionen har indgået en international aftale med i henhold til traktatens artikel 218.
- (31) Alle oplysninger, der tydeligvis er opnået af et tredjeland eller en international organisation i strid med menneskerettighederne, bør ikke kunne behandles.
- (32) Databeskyttelsesreglerne for Europol bør strammes op og følge principperne i forordning (EF) nr. 45/2001³², så der sikres et højt niveau for beskyttelse af fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger. Da erklæring 21, der er knyttet som bilag til traktaten, anerkender den specifikke karakter af behandlingen af personoplysninger i forbindelse med retshåndhævelse, bør databeskyttelsesreglerne for Europol være selvstændige regler tilpasset andre relevante databeskyttelsesregler, der gælder inden for politisamarbejde i Unionen, navnlig Europarådets konvention nr. 108³³ og henstilling nr. R(87) 15³⁴ samt Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager³⁵ [erstattes af det relevante direktiv, der er gældende på tidspunktet for vedtagelsen].

³² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

³³ Konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, undertegnet i Strasbourg den 28. januar 1981.

³⁴ Europarådets ministerudvalgs anbefaling R(87) 15 til medlemsstaterne af 17.9.1987 om politiets brug af personoplysninger.

³⁵ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

- (33) Der bør så vidt muligt sondres mellem forskellige kategorier af personoplysninger under hensyntagen til, hvor korrekte og pålidelige de er. Der bør sondres mellem kendsgerninger og personlige vurderinger for både at sikre beskyttelsen af fysiske personer og kvaliteten og pålideligheden af de oplysninger, der behandles af Europol.
- (34) Der behandles personoplysninger vedrørende forskellige kategorier af registrerede i forbindelse med politisamarbejde. Europol bør gøre sondringerne mellem personoplysninger for forskellige kategorier af registrerede så klare som muligt. Personoplysninger om personer, såsom ofre, vidner og personer i besiddelse af relevante oplysninger samt personoplysninger om mindreårige, bør særligt beskyttes. Europol bør derfor ikke behandle dem, medmindre det er strengt nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, og disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede er blevet behandlet af Europol.
- (35) På baggrund af de grundlæggende rettigheder til beskyttelse af personoplysninger bør Europol ikke lagre personoplysninger længere end nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver.
- (36) For at garantere sikkerheden af personoplysningerne bør Europol træffe de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger.
- (37) Enhver bør have ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, til at få foretaget berigtigelse af disse oplysninger, hvis de er urigtige, og til at få dem slettet eller blokeret, hvis de ikke længere er nødvendige. Den registreredes rettigheder og udøvelsen heraf bør ikke have nogen indvirkning på Europols forpligtelser, men bør undergives begrænsningerne i denne forordning.
- (38) Beskyttelsen af de registreredes rettigheder og friheder kræver en klar ansvarsfordeling i henhold til denne forordning. Særligt bør medlemsstaterne være ansvarlige for, at de oplysninger, de har videregivet til Europol, er korrekte og bliver ajourført, og for at videregivelsen er lovlig. Europol bør være ansvarlig for, at oplysninger fra andre dataleverandører er korrekte og bliver ajourført. Europol bør også sikre, at oplysninger behandles rimeligt og lovligt, at de indsamles og behandles til udtrykkeligt angivne formål, at de er tilstrækkelige, relevante og ikke uforholdsmæssigt omfattende set i forhold til formålet med behandlingen, og at de ikke opbevares længere end nødvendigt af hensyn det pågældende formål.
- (39) Europol bør registrere indsamling, ændring, adgang, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandlingen, udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed. Europol bør have pligt til at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og bør efter anmodning stille registreringer eller dokumentation til rådighed for den tilsynsførende, så de kan bruges i forbindelse med kontrollen af databehandlingen.
- (40) Europol bør udpege en databeskyttelsesansvarlig til at bistå den i kontrollen af, om denne forordnings bestemmelser overholdes. Den databeskyttelsesansvarlige bør være i stand til at udøve sit hverv uafhængigt og effektivt.

- (41) Nationale myndigheder, der har beføjelser til at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger, bør kontrollere lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør kontrollere lovligheden af Europol's databehandling og bør være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv.
- (42) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde med hinanden om særlige spørgsmål, der kræver, at de nationale myndigheder inddrages, og om at sikre ensartet anvendelse af denne forordning overalt i Unionen.
- (43) Da Europol også behandler personoplysninger, der ikke er operationelle oplysninger, og som ikke angår efterforskningen af forbrydelser, bør forordning (EF) nr. 45/2001 finde anvendelse på behandlingen af disse oplysninger.
- (44) De registrerede bør kunne indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der bør undersøge klagen. Behandlingen af en klage bør foretages i det omfang, det er relevant i det konkrete tilfælde, med mulighed for domstolsprøvelse. Den tilsynsførende bør underrette den registrerede om behandlingen og resultatet af klagen inden en rimelig frist.
- (45) Enhver fysisk person bør have adgang til retsmidler over for afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vedrørende den pågældende selv.
- (46) De almindelige regler om ansvar i og uden for kontrakt, der gælder for EU-institutionerne og EU-agenturer og -organer, bør finde anvendelse på Europol, dog med undtagelse af reglerne om ansvar for ulovlig databehandling.
- (47) Det er muligvis ikke klart for den pågældende fysiske person, om den skade, den pågældende har lidt som følge af ulovlig databehandling, skyldes Europol's eller en medlemsstats handlinger. Europol og medlemsstaten, hvor den skadevoldende handling skete, bør derfor være solidarisk ansvarlige.
- (48) For at sikre, at Europol er en fuldt ud ansvarlig og gennemsigtig organisation, er det under hensyntagen til artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nødvendigt at fastsætte procedurerne for Europa-Parlamentets kontrol med Europol's aktiviteter i fællesskab med de nationale parlamenter under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fortrolighed om operationelle oplysninger.
- (49) Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, der er fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68³⁶, bør også finde anvendelse på Europol's personale. Europol bør kunne ansætte personale fra medlemsstaternes kompetente myndigheder som midlertidigt ansatte; deres ansættelsesperiode bør være begrænset ud fra et princip om rotation, idet det fremmer et nært samarbejde mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder, når personalet siden reintegreres i tjenesten i den kompetente myndighed, de kom fra.

³⁶ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Medlemsstaterne bør træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personale, der er midlertidigt ansat hos Europol, kan vende tilbage til den nationale forvaltningsmyndighed, de tilhører, når ansættelsesperioden hos Europol ophører.

- (50) I betragtning af karakteren af Europol's opgaver og eksekutivdirektørens rolle bør eksekutivdirektøren kunne opfordres til at fremkomme med en udtalelse til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentets og besvare spørgsmål fra udvalget inden sin udnævnelse samt inden en eventuel forlængelse af den pågældendes embedsperiode. Eksekutivdirektøren bør også forelægge årsberetningen for Europa-Parlamentet og Rådet. Derudover bør Europa-Parlamentet have mulighed for at opfordre eksekutivdirektøren til at aflægge rapport om, hvorledes udførelsen af hans opgaver forløber.
- (51) For at sikre Europol fuld selvstændighed og uafhængighed bør agenturet råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et bidrag fra Unionens budget. EU's budgetprocedure bør gælde, for så vidt angår EU's bidrag og enhver anden støtte, som ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.
- (52) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (finansforordningen)³⁷ bør finde anvendelse på Europol.
- (53) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)³⁸ bør finde anvendelse på Europol.
- (54) Europol behandler oplysninger, der kræver en særlig beskyttelse, idet de omfatter EU-klassificerede oplysninger og følsomme ikke-klassificerede oplysninger. Europol bør derfor fastsætte regler om fortrolighed og behandling af disse oplysninger under hensyntagen til de grundlæggende principper og minimumsstandarder i Rådets afgørelse 2011/292/EU af 31. marts 2011 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer³⁹.
- (55) Anvendelsen af denne forordning bør regelmæssigt evalueres.
- (56) De nødvendige bestemmelser vedrørende lokaler til Europol i den medlemsstat, hvor den har sit hovedsæde, i Nederlandene, samt de særlige regler, der skal gælde for hele Europol's personale og deres familiemedlemmer, bør fastsættes i en hjemstedsaftale. Endvidere bør værtsmedlemsstaten sikre de bedst mulige vilkår for, at Europol kan fungere efter hensigten, herunder med hensyn til børns skolegang og transport, så der kan tiltrækkes højt kvalificerede medarbejdere fra så stort et geografisk område som muligt.

³⁷ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

³⁸ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

³⁹ EUT L 141 af 27.5.2011, s. 17.

- (57) Det Europol, der oprettes ved denne forordning, erstatter og efterfølger det Europol, der blev oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og Cepol, der blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA. Det bør derfor succedere i alle deres kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, og i deres forpligtelser og ejendomsrettigheder. Internationale aftaler, som er indgået af Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og af Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA, bør forblive i kraft, dog med undtagelse af den hjemstedsaftale, der er indgået af Cepol.
- (58) For at Europol fortsat bedst muligt kan udføre de opgaver, som Europol oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA udførte, bør der fastsættes overgangsforanstaltninger, navnlig med hensyn til bestyrelsen og eksekutivdirektøren og til at øremærke en del af Europols budget til uddannelse i tre år efter forordningens ikrafttræden.
- (59) Målet med denne forordning, nemlig oprettelse af en enhed med ansvar for samarbejde om retshåndhævelse og uddannelse heri på EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (60) [I medfør af artikel 3 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] ELLER [Med forbehold af artikel 4 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (61) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (62) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til respekt for privatliv, der er beskyttet ved charterets artikel 8 og 7 samt traktatens artikel 16 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG EUROPOLS MÅLSÆTNINGER

Artikel 1

Oprettelse af EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse

1. Der oprettes herved et EU-agentur for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) til at forbedre det gensidige samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i Den Europæiske Union, til at styrke og støtte deres indsats samt til at udforme en sammenhængende EU-uddannelsespolitik.
2. Det Europol, der oprettes ved denne forordning, erstatter og efterfølger det Europol, der blev oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og Cepol, der blev oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "medlemsstaternes kompetente myndigheder": alle politimyndigheder og andre retshåndhævende tjenester i medlemsstaterne, der i henhold til national ret er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger
- b) "analyse": indsamling, behandling eller anvendelse af oplysninger til brug for efterforskningen af en forbrydelse
- c) "EU-organer": institutioner, enheder, missioner, kontorer og agenturer, der er oprettet ved traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller med hjemmel deri
- d) "retshåndhævende personale": politifolk, toldbetjente og ansatte i andre relevante forvaltningsgrene, herunder EU-organer, med ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører flere medlemsstater, terrorisme og former for kriminalitet, der berører en fælles interesse, der er omfattet af en EU-politik, og for civil krisestyring og international politiovervågning af større begivenheder
- e) "tredjelande": lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union

- f) "internationale organisationer": offentligretlige internationale organisationer og organer, der er underordnet dem, samt andre organer, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande
- g) "private parter": enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjeland's lovgivning, navnlig selskaber og firmaer, erhvervssammenslutninger, nonprofitorganisationer og andre juridiske personer, som ikke er omfattet af litra f)
- h) "privatpersoner": fysiske personer
- i) "personoplysninger": enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (i det følgende benævnt "den registrerede"), en identificerbar person er en person, som direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- j) "behandling af personoplysninger" (herefter "behandling"): enhver operation eller række af operationer, med eller uden brug af elektronisk databehandling, som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, selektion, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver form for overdragelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, sletning eller tilintetgørelse
- k) "modtager": den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, agentur eller ethvert andet organ, hvortil personoplysningerne videregives, uanset om der er tale om en tredjemand; myndigheder, som vil kunne få meddelt oplysninger som led i en konkret undersøgelse, betragtes ikke som modtagere
- l) "videregivelse af personoplysninger": videregivelse af personoplysninger, der aktivt stilles til rådighed mellem et begrænset antal identificerede parter med afsenderens viden eller hensigt til at give modtageren adgang til personoplysningerne
- m) "register med personoplysninger" (herefter "register"): enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt eller decentralt eller er fordelt på et funktionsbestemt eller geografisk grundlag
- n) "den registreredes samtykke": enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling
- o) "administrative personoplysninger": alle andre personoplysninger, Europol behandler, end dem, der behandles med de i artikel 3, stk. 1 og 2, fastsatte målsætninger.

Artikel 3

Målsætninger

1. Europol skal støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats for og deres indbyrdes samarbejde om at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet, der berører flere medlemsstater, terrorisme og former for kriminalitet, der berører en fælles interesse, der er omfattet af en EU-politik, jf. bilag 1.
2. Europol skal endvidere støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats for og deres indbyrdes samarbejde om at forebygge og bekæmpe strafbare handlinger, der relaterer sig til de former for kriminalitet, der er nævnt i stk. 1). Ved relaterede strafbare handlinger forstås følgende:
 - a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - b) strafbare handlinger, der begås for at lette eller udføre handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde.
3. Europol skal støtte, udvikle, gennemføre og koordinere uddannelsesaktiviteter for retshåndhævende personale.

Kapitel II

OPGAVER VEDRØRENDE SAMARBEJDE OM RETSHÅNDHÆVELSE

Artikel 4

Opgaver

1. Europol er det EU-agentur, der skal udføre følgende opgaver i overensstemmelse med denne forordning:
 - a) indsamle, opbevare, behandle, analysere og udveksle oplysninger
 - b) uden ophold give medlemsstaterne meddelelse om oplysninger, der vedrører dem, og om indbyrdes forbindelser mellem strafbare handlinger
 - c) koordinere, organisere og gennemføre efterforskning og operationelle foranstaltninger

- i) der udføres i fællesskab med medlemsstaternes kompetente myndigheder eller
 - ii) der udføres inden for rammerne af fælles efterforskningshold, jf. artikel 5, eventuelt i samarbejde med Eurojust
 - d) deltage i fælles efterforskningshold og foreslå, at de oprettes i henhold til artikel 5
 - e) meddele oplysninger og yde analytisk støtte til medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder
 - f) udarbejde vurderinger af trusler, strategiske og operationelle analyser og rapporter om den generelle situation
 - g) udvikle, dele og fremme ekspertviden om metoder til forebyggelse af kriminalitet, efterforskningsprocedurer og tekniske og kriminaltekniske metoder samt rådgive medlemsstaterne
 - h) yde teknisk og finansiel støtte til medlemsstaternes operationer og efterforskning på tværs af landegrænserne, herunder i fælles efterforskningshold
 - i) støtte, udvikle, levere, koordinere og implementere uddannelse for retshåndhævende personale i samarbejde med netværket af uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne, jf. kapitel III
 - j) give de EU-organer, der er oprettet med hjemmel i traktatens afsnit V, og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) efterretninger om kriminalitet og yde dem analytisk bistand inden for deres kompetenceområder
 - k) meddele oplysninger og yde støtte til EU's krisestyringsstrukturer og til EU-krisestyringsmissioner, der er oprettet med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Union
 - l) udvikle specialiserede EU-ekspertisecentre for bekæmpelse af visse former for kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, navnlig Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet.
2. Europol udarbejder strategiske analyser og vurderinger af trusler til hjælp for Rådet og Kommissionen, når de skal fastlægge EU's strategiske og operationelle prioriteter for bekæmpelse af kriminalitet. Europol bistår tillige i den operationelle gennemførelse af prioriteterne.
 3. Europol udarbejder strategiske efterretninger til brug for en effektiv anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan og på EU-plan er til rådighed til operationel indsats og støtte til denne indsats.
 4. Europol skal fungere som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005 om beskyttelse af

euroen mod falskmøntneri⁴⁰. Europol skal endvidere fremme koordinering af foranstaltninger til bekæmpelse af eurofalskmøntneri, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller af fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med EU-organer og tredjelandes myndigheder.

Artikel 5

Deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Europol kan deltage i aktiviteterne i fælles efterforskningshold, for så vidt de vedrører kriminalitet omfattet af Europols målsætninger.
2. Europol kan inden for de begrænsninger, der følger af loven i de medlemsstater, hvor det fælles efterforskningshold opererer, bistå i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmerne af det fælles efterforskningshold.
3. Har Europol grund til at antage, at det ville være værdifuldt for en efterforskning, at der blev oprettet et fælles efterforskningshold, kan den foreslå dette for de medlemsstater, sagen berører, og træffe foranstaltninger til at bistå dem med at oprette det fælles efterforskningshold.
4. Europol kan ikke anvende tvangsindgreb.

Artikel 6

Anmodninger fra Europol om at indlede efterforskning af forbrydelser

1. Finder Europol i en konkret sag, at der bør indledes efterforskning af en forbrydelse, der er omfattet af Europols målsætninger, underretter den Eurojust herom.
2. Samtidig anmoder Europol de nationale enheder, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 2, i de berørte medlemsstater om at indlede, foretage eller koordinere efterforskningen af forbrydelsen.
3. De nationale enheder underretter straks Europol, når efterforskningen indledes.
4. Hvis de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme Europols anmodning, meddeler de Europol grundene til deres beslutning inden en måned efter anmodningen. De kan dog undlade at meddele grundene, hvis dette ville:
 - a) skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller
 - b) bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare.

⁴⁰ EUT L 185 af 16.7.2005, s. 35.

5. Europol underretter Eurojust om den beslutning, den kompetente myndighed i en medlemsstat har truffet om at indlede efterforskning eller at afslå at indlede efterforskning.

Artikel 7

Medlemsstaternes samarbejde med Europol

1. Medlemsstaterne samarbejder med Europol om udførelsen af dens opgaver.
2. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, der skal være forbindelsesleddet mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt med uddannelsesinstitutioner for retshåndhævende personale. Hver medlemsstat udnævner en embedsmand til leder af den nationale enhed.
3. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale enheder er i stand til at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, og navnlig, at de har adgang til nationale databaser vedrørende retshåndhævelse.
4. Europol kan samarbejde direkte med medlemsstaternes kompetente myndigheder om efterforskning af konkrete sager. Europol giver da straks den nationale enhed meddelelse herom og fremsender en kopi af eventuelle oplysninger, der er blevet udvekslet under den direkte kontakt mellem Europol og de respektive kompetente myndigheder.
5. Medlemsstaterne skal gennem deres nationale enhed eller en kompetent myndighed i medlemsstaten navnlig:
 - a) levere de oplysninger til Europol, som er nødvendige for, at Europol kan opfylde sine målsætninger. Dette omfatter også straks at meddele Europol oplysninger vedrørende kriminalitetsområder, der anses for en prioritet for Den Europæiske Union. Det omfatter tillige at tilsende en kopi af bilaterale eller multilaterale udvekslinger med en anden medlemsstat eller andre medlemsstater, for så vidt som udvekslingen vedrører kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger
 - b) sikre, at alle relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævende personale i medlemsstaterne effektivt kommunikerer og samarbejder med Europol
 - c) øge bevidstheden om Europols aktiviteter.
6. Lederne af de nationale enheder skal mødes regelmæssigt, navnlig for at drøfte og løse problemer, der opstår i forbindelse med deres operationelle samarbejde med Europol.
7. Hver medlemsstat træffer bestemmelse om organisationen og personalet i den nationale enhed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

8. Udgifterne for de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til kommunikationer med Europol afholdes af medlemsstaterne og kan med undtagelse af tilslutningsudgifterne ikke kræves godtgjort af Europol.
9. Medlemsstaterne sikrer et minimumsniveau for sikkerheden ved alle systemer, der anvendes ved opkobling til Europol.
10. Hvert år udfærdiger Europol en rapport om mængden og kvaliteten af de oplysninger, som hver medlemsstat har meddelt i henhold til stk. 5, litra a), og om arbejdet i medlemsstatens nationale enhed. Årsrapporten oversendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Artikel 8

Forbindelsesofficerer

1. Hver national enhed udpeger mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er forbindelsesofficererne undergivet national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem.
2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og skal instrueres af deres nationale enhed i Europol i henhold til national ret i den medlemsstat, der har udpeget dem, og de bestemmelser, der finder anvendelse på forvaltningen af Europol.
3. Forbindelsesofficerer bistår i udvekslingen af oplysninger mellem Europol og deres medlemsstater.
4. Forbindelsesofficerer bistår i udvekslingen af oplysninger mellem deres medlemsstater og andre medlemsstaters forbindelsesofficerer i overensstemmelse med national ret. Europols infrastruktur kan, for så vidt det er i overensstemmelse med national ret, også anvendes til bilateral udveksling om forbrydelser, der ikke er omfattet af Europols målsætninger. Bestyrelsen fastsætter forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser i forhold til Europol.
5. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med artikel 65.
6. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Europols aktiviteter i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.
7. Europol afholder omkostningerne ved at stille de nødvendige lokaler til rådighed for medlemsstaterne i Europolbygningen og yde forbindelsesofficererne passende støtte med henblik på udførelsen af deres arbejde. Alle andre udgifter i forbindelse med udpegelsen af forbindelsesofficerer afholdes af de medlemsstater, der har udpeget dem, herunder også udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr, medmindre budgetmyndigheden efter henstilling fra bestyrelsen træffer anden afgørelse herom.

Kapitel III

OPGAVER VEDRØRENDE UDDANNELSE AF RETSHÅNDHÆVENDE PERSONALE

Artikel 9

Europolakademiet

1. En afdeling af Europol, Europolakademiet som oprettet ved denne forordning, støtter, udvikler, leverer og koordinerer uddannelse af retshåndhævende personale, navnlig på områderne bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, og terrorisme, afvikling af begivenheder med stor risiko for den offentlige orden og sportsbegivenheder, strategisk planlægning og ledelse af EU-missioner, der ikke har militær karakter, samt ledelse inden for retshåndhævelse og sprogkundskaber, særligt for at
 - a) øge bevidstheden om og kendskabet til:
 - i) internationale instrumenter og EU-instrumenter vedrørende samarbejde om retshåndhævelse
 - ii) EU-organerne, navnlig Europol, Eurojust og Frontex, deres funktionsmåde og rolle
 - iii) retslige aspekter af samarbejdet om retshåndhævelse og praktisk viden om adgang til informationskilder
 - b) tilskynde til udvikling af regionalt og bilateralt samarbejde blandt medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande
 - c) behandle særlige temaområder vedrørende kriminalitet eller politiarbejde, hvor uddannelse på EU-plan kan være værdifuld
 - d) opstille detaljerede fælles uddannelsesplaner for retshåndhævende personale med henblik på at uddanne dem til deltagelse i civile EU-missioner
 - e) støtte medlemsstaterne i bilaterale aktiviteter til at opbygge kapacitet til retshåndhævelse i tredjelande
 - f) uddanne undervisere og bistå i forbedring af praksis med hensyn til indlæring og udveksle god praksis med hensyn hertil.
2. Europolakademiet udvikler og ajourfører regelmæssigt indlæringsredskaber og -metoder og anvender dem ud fra et perspektiv om livslang læring med henblik på at styrke kvalifikationerne hos det retshåndhævende personale. Europol evaluerer resultaterne af disse foranstaltninger med henblik på at forbedre fremtidige foranstaltningers kvalitet, sammenhæng og effektivitet.

Europolakademiets opgaver

1. Europolakademiet udarbejder flerårige strategiske analyser af behovet for uddannelse og flerårige læringsprogrammer.
2. Europolakademiet udvikler og gennemfører uddannelsesaktiviteter og læringsprodukter, der kan omfatte
 - a) kurser, seminarer, konferencer, internetbaserede aktiviteter og e-læringsaktiviteter
 - b) fælles uddannelsesplaner med henblik på at øge bevidstheden om kriminelle fænomener på tværs af landegrænserne, afhjælpe mangler i viden angående disse fænomener og/eller fremme en fælles tilgang til dem
 - c) uddannelsesmoduler inddelt i gradvise etaper eller niveauer afhængigt af, hvor komplicerede færdigheder den relevante målgruppe har behov for, og med fokus enten på et afgrænset geografisk område eller et bestemt tematisk område af kriminel virksomhed eller på en speciel gruppe professionelle færdigheder
 - d) udvekslings- og udstationeringsprogrammer for retshåndhævende personale inden for rammerne af en tilgang til uddannelse, der er operationelt baseret.
3. Med henblik på at sikre en sammenhængende EU-uddannelsespolitik til at støtte civile missioner og opbygge kapacitet i tredjelande udfører Europolakademiet følgende opgaver:
 - a) vurdering af konsekvenserne af eksisterende EU-relateret politik og initiativer angående uddannelse i retshåndhævelse
 - b) udvikling og levering af uddannelse til at forberede medlemsstaternes retshåndhævende personale til at deltage i civile missioner, herunder for at sætte dem i stand til at erhverve de relevante sprogkundskaber
 - c) udvikling og levering af uddannelse af retshåndhævende personale i tredjelande, særligt fra lande, der er kandidater til tiltrædelse af Unionen
 - d) forvaltning af midler fra EU's bistand til tredjelande, der er afsat til at bistå tredjelande med at opbygge deres kapacitet på de relevante områder af EU's politik, i overensstemmelse med de prioriteter, Unionen har opstillet.
4. Europolakademiet fremmer gensidig anerkendelse af uddannelse inden for retshåndhævelse i medlemsstaterne og hermed forbundne eksisterende EU-kvalitetsstandarder.

Artikel 11

Forskning af relevans for uddannelse

1. Europolakademiet bidrager til udviklingen af forskning af relevans for uddannelsesaktiviteterne omfattet af dette kapitel.
2. Europolakademiet fremmer og opretter et partnerskab med EU-organerne samt med offentlige og private uddannelsesinstitutioner og tilskynder til dannelsen af stærkere partnerskaber mellem universiteter og uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i medlemsstaterne.

Kapitel IV

EUROPOLS ORGANISATION

Artikel 12

Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur

Europols forvaltnings- og ledelsesstruktur består af:

- a) en bestyrelse, der varetager de opgaver, der er fastsat i artikel 14
- b) en eksekutivdirektør, der har de ansvarsområder, der er fastsat i artikel 19
- c) et videnskabeligt udvalg for uddannelse, jf. artikel 20
- d) om fornødent andre rådgivende organer, som bestyrelsen opretter i medfør af artikel 14, stk. 1, litra p)
- e) om fornødent en direktion, jf. artikel 21 og 22.

AFDELING 1

BESTYRELSEN

Artikel 13

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, der alle har stemmeret.

2. Medlemmerne af bestyrelsen udnævnes på grundlag af deres erfaring med ledelse af organisationer i den offentlige eller private sektor og deres kendskab til samarbejde om retshåndhævelse.
3. Hvert bestyrelsesmedlem skal have en suppleant, der udnævnes på grundlag af sin erfaring med ledelse af organisationer i den offentlige eller private sektor og sit kendskab til national uddannelsespolitik for retshåndhævende personale. Suppleanten skal optræde som medlem i forbindelse med spørgsmål vedrørende uddannelse af retshåndhævende personale. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i dennes fravær. Medlemmet er suppleantens stedfortræder i dennes fravær i forbindelse med spørgsmål vedrørende uddannelse af retshåndhævende personale.
4. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bestræber sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.
5. Medlemmer og suppleanter udnævnes for fire år ad gangen. Perioden kan forlænges. Ved periodens udløb og i forbindelse med deres fratræden fortsætter medlemmerne i deres hverv, indtil de genudnævnes eller afløses.

Artikel 14

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen skal:
 - a) hvert år vedtage Europols arbejdsprogram for det følgende år med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og i overensstemmelse med artikel 15
 - b) vedtage et flerårigt arbejdsprogram med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer i overensstemmelse med artikel 15
 - c) vedtage Europols årlige budget med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og udøve andre funktioner vedrørende Europols budget i medfør af kapitel XI
 - d) vedtage en konsolideret årlig aktivitetsrapport om Europols aktiviteter og sende den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter inden den 1. juli i det følgende år. Den konsoliderede årlige aktivitetsrapport offentliggøres
 - e) vedtage de finansielle bestemmelser for Europol i henhold til artikel 63
 - f) vedtage den flerårige plan for personalepolitikken inden den 31. januar efter at have indhentet en udtalelse fra Kommissionen

- g) vedtage en strategi for bekæmpelse af svig, som står i forhold til risikoen for svig og tager omkostningerne og fordelene ved de foranstaltninger, der skal gennemføres, i betragtning
- h) vedtage bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, for så vidt angår bestyrelsesmedlemmerne og medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse
- i) over for Europols ansatte udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, (herefter "beføjelser som ansættelsesmyndighed"), jf. stk. 2
- j) vedtage de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i medfør af vedtægtens artikel 110
- k) udnævne eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektører og i påkommende tilfælde forlænge deres embedsperiode eller afskedige dem, jf. artikel 56 og 57
- l) opstille resultatindikatorer og føre tilsyn med eksekutivdirektørens resultater, herunder med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser
- m) udnævne en regnskabsfører, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte skal finde anvendelse på
- n) udnævne medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse
- o) sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter samt fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
- p) træffe alle beslutninger vedrørende etablering af Europols interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf
- q) vedtage sin forretningsorden.

2. I overensstemmelse med vedtægtens artikel 110 vedtager bestyrelsen i medfør af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte en afgørelse om at delegere de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til eksekutivdirektøren og opstiller betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Eksekutivdirektøren skal bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

Når det på grund af ekstraordinære omstændigheder er nødvendigt, kan bestyrelsen ved afgørelse midlertidigt ophæve delegationen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed til eksekutivdirektøren og dennes subdelegation af beføjelser og selv udøve beføjelserne eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller til en anden medarbejder end eksekutivdirektøren.

Det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram

1. Bestyrelsen vedtager det årlige arbejdsprogram senest den 30. november hvert år på grundlag af et forslag fra eksekutivdirektøren og under hensyntagen til Kommissionens udtalelse. Den fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.
2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de finansielle ressourcer og personaleressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det i stk. 4 nævnte flerårige arbejdsprogram. Det skal klart anføres i programmet, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående finansår.
3. Bestyrelsen ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, hvis Europol tillægges nye opgaver.

Væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikke-væsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til eksekutivdirektøren.

4. Bestyrelsen skal endvidere vedtage og ajourføre det flerårige arbejdsprogram senest den 30. november hvert år under hensyntagen til Kommissionens udtalelse og efter høring af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Efter vedtagelsen oversendes det flerårige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Det flerårige arbejdsprogram skal indeholde strategiske mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal endvidere indeholde en angivelse af, hvilket beløb og hvilket personale der bevilges til hvert mål, i overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme og den flerårige plan for personalepolitikken. Det skal indeholde strategien for forholdet til de i artikel 29 nævnte tredjelande eller internationale organisationer.

Det flerårige arbejdsprogram skal gennemføres i årlige arbejdsprogrammer og skal i nødvendigt omfang ajourføres i lyset af resultaterne af eksterne og interne evalueringer. Evalueringernes konklusioner skal også i nødvendigt omfang afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.

Artikel 16

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af bestyrelsesmedlemmerne.

Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.
2. Formanden og næstformanden udnævnes for 4 år ad gangen. Perioden kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin formandskabs- eller næstformandskabsperiode, ophører den pågældendes formandskab eller næstformandskab dog automatisk samtidig.

Artikel 17

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Europols eksekutivdirektør deltager i drøftelserne.
3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden, efter anmodning fra Kommissionen eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.
4. Bestyrelsen kan indbyde enhver, hvis synspunkter kan være relevante for diskussionen, til at deltage i mødet som observatør uden stemmeret.
5. Rådgivere og eksperter kan bistå bestyrelsens medlemmer, for så vidt dette ikke er i strid med dens forretningsorden.
6. Europol varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 18

Afstemningsregler

1. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal af medlemmerne, jf. dog artikel 14, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 16, stk. 1, og artikel 56, stk. 8.
2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.
3. Bestyrelsesformanden deltager i afstemningen.
4. Eksekutivdirektøren deltager ikke i afstemningen.

5. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, herunder regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt regler om beslutningsdygtighed.

AFDELING 2

EKSEKUTIVDIREKTØREN

Artikel 19

Eksekutivdirektørens ansvarsområder

1. Eksekutivdirektøren forestår ledelsen af Europol. Eksekutivdirektøren er ansvarlig over for bestyrelsen.
2. Med forbehold af Kommissionens, bestyrelsens og direktionens beføjelser er eksekutivdirektøren uafhængig i udførelsen af sit hverv og må hverken søge eller modtage instruktioner fra regeringer eller andre organer.
3. Eksekutivdirektøren aflægger rapport til Europa-Parlamentet om udførelsen af sit hverv, når han anmodes herom. Rådet kan anmode eksekutivdirektøren om at aflægge rapport om udførelsen af hans hverv.
4. Eksekutivdirektøren er Europol's repræsentant i retlig henseende.
5. Eksekutivdirektøren er ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der pålægges Europol ved denne forordning. Eksekutivdirektøren er navnlig ansvarlig for:
 - a) den løbende administration af Europol
 - b) gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser
 - c) udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og forelæggelsen af dem for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
 - d) gennemførelsen af det årlige arbejdsprogram og det flerårige arbejdsprogram og aflæggelse af rapport om gennemførelsen heraf til bestyrelsen
 - e) udarbejdelse af en konsolideret årsberetning om Europol's aktiviteter og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse
 - f) forberedelse af en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i de interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter og undersøgelsesrapporter og henstillinger fra OLAF's undersøgelser samt aflæggelse af en statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen

- g) beskyttelse af Unionens finansielle interesser gennem anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige forhold og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning
- h) udarbejdelse af Europols strategi for bekæmpelse af svig og forelæggelse heraf for bestyrelsen til godkendelse
- i) udarbejdelse af udkast til finansielle bestemmelser for Europol
- j) udarbejdelse af Europols udkast til et overslag over indtægter og udgifter og gennemførelse af dets budget
- k) udarbejdelse af udkast til den flerårige plan for personalepolitikken og forelæggelse heraf for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
- l) ydelse af støtte til bestyrelsesformanden i forbindelse med forberedelsen af bestyrelsesmøderne
- m) regelmæssig informering af bestyrelsen om gennemførelsen af EU's strategiske og operationelle prioriteter for bekæmpelse af kriminalitet.

AFDELING 3

VIDENSKABELIGT UDVALG FOR UDDANNELSE

Artikel 20

Det videnskabelige udvalg for uddannelse

1. Det videnskabelige udvalg for uddannelse er et uafhængigt rådgivende organ, der sikrer og styrer den videnskabelige kvalitet af Europols arbejde med uddannelse. Med henblik herpå involverer eksekutivdirektøren på et tidligt stadium det videnskabelige udvalg for uddannelse i udarbejdelsen af alle de i artikel 14 nævnte dokumenter i det omfang, de vedrører uddannelse.
2. Det videnskabelige udvalg for uddannelse sammensættes af elleve personer fra universitetsverdenen eller erhvervslivet, der nyder den højeste anseelse inden for de fagområder, kapitel III i denne forordning vedrører. Bestyrelsen udnævner medlemmerne efter en gennemsigtig procedure for indkaldelse af ansøgninger og udvælgelse, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Bestyrelsens medlemmer kan ikke være medlemmer af det videnskabelige udvalg for uddannelse.

Medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse skal være uafhængige. De må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer eller andre organer.

3. Listen over medlemmer af det videnskabelige udvalg for uddannelse offentliggøres og ajourføres af Europol på dennes internetside.
4. Medlemmerne af det videnskabelige udvalg for uddannelse udnævnes for fem år ad gangen. De kan ikke genudnævnes, og de kan afsættes, hvis de ikke opfylder betingelsen om uafhængighed.
5. Det videnskabelige udvalg for uddannelse vælger sin formand og næstformand for fem år ad gangen. Det vedtager sine udtalelser med simpelt flertal. Det indkaldes af udvalgsformanden indtil fire gange om året. Hvis det findes nødvendigt, indkalder formanden til ekstraordinære møder af egen drift eller efter anmodning fra mindst fire udvalgsmedlemmer.
6. Eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektøren for uddannelse eller deres respektive stedfortrædere indbydes til møderne som observatører uden stemmeret.
7. Det videnskabelige udvalg for uddannelse bistås af en sekretær fra Europolis personale, der udpeges af udvalget og udnævnes af eksekutivdirektøren.
8. Det videnskabelige udvalg for uddannelse skal navnlig:
 - a) rådgive eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektøren for uddannelse i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og andre strategiske dokumenter for at sikre deres videnskabelige kvalitet og deres sammenhæng med de relevante EU-politikker og -prioriteter.
 - b) afgive uafhængige udtalelser og yde rådgivning til bestyrelsen om spørgsmål inden for dets ansvarsområde
 - c) afgive uafhængige udtalelser og rådgivning om kvaliteten af uddannelsesplaner, anvendte indlæringsmetoder, uddannelsesmuligheder og videnskabelig udvikling
 - d) udføre andre rådgivningsopgaver, der hører ind under de videnskabelige aspekter af Europolis arbejde med uddannelse, efter anmodning fra bestyrelsen, eksekutivdirektøren eller viceeksekutivdirektøren for uddannelse.
9. Det årlige budget for det videnskabelige udvalg for uddannelse skal bevilges til en separat budgetpost for Europol.

AFDELING 4

DIREKTIONEN

Artikel 21

Nedsættelse

Bestyrelsen kan nedsætte en direktion.

Artikel 22

Opgaver og organisation

1. Direktionen bistår bestyrelsen.
2. Direktionen har følgende opgaver:
 - a) at forberede de afgørelser, der skal træffes af bestyrelsen
 - b) sammen med bestyrelsen at sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter samt fra undersøgelsesrapporter og henstillinger fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - c) at bistå og rådgive eksekutivdirektøren i forbindelse med gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke overvågningen af den administrative forvaltning, uden at dette dog griber ind i eksekutivdirektørens ansvarsområder, jf. artikel 19.
3. Hvis det i hastende tilfælde er nødvendigt, kan direktionen træffe visse foreløbige afgørelser på bestyrelsens vegne, særligt vedrørende den administrative forvaltning, herunder om at suspendere delegationen af beføjelserne som ansættelsesmyndighed.
4. Direktionen består af bestyrelsesformanden, en af Kommissionens repræsentanter i bestyrelsen og tre andre medlemmer, som bestyrelsen udnævner blandt sine medlemmer. Bestyrelsesformanden er også formand for direktionen. Eksekutivdirektøren deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.
5. Medlemmerne af direktionen udnævnes for fire år ad gangen. De ophører dog med at være medlemmer af direktionen, når de ikke længere er medlemmer af bestyrelsen.
6. Direktionen holder mindst ét ordinært møde hver tredje måned. Derudover mødes den på formandens initiativ og efter anmodning fra dens medlemmer.
7. Direktionen overholder bestyrelsens forretningsorden.

Kapitel V

BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Informationskilder

1. Europol må kun behandle oplysninger, der er meddelt agenturet af
 - a) medlemsstaterne i henhold til deres nationale ret
 - b) EU-organer, tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med kapitel VI
 - c) private parter i henhold til artikel 29, stk. 2.
2. Europol kan direkte hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder, såsom medierne, herunder internettet og offentlige oplysninger.
3. Europol kan hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra nationale informationssystemer, EU-informationssystemer eller internationale informationssystemer, herunder gennem direkte it-adgang, for så vidt som det er tilladt i henhold til instrumenter i EU-retten, folkeretten eller national ret. De relevante bestemmelser i disse instrumenter i EU-retten, folkeretten eller national ret finder anvendelse på Europols adgang til og brug af disse oplysninger i det omfang, de indeholder strengere regler om adgang og brug end denne forordning. Det gives kun adgang til disse informationssystemer for personale i Europol, der har fået tilladelse hertil, og kun adgang i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.

Artikel 24

Formål med behandlingen af oplysninger

1. Europol kan kun behandle oplysninger, herunder personoplysninger, i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til målsætningerne i artikel 3, stk. 1 og 2, og til følgende formål:
 - a) krydscheck med henblik på at finde en sammenhæng mellem oplysninger
 - b) analyser af strategisk eller tematisk art
 - c) operationelle analyser i konkrete tilfælde.
2. De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles til hvert af de i stk. 1 nævnte formål, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles til hvert af disse formål, er opført på listen i bilag 2.

Artikel 25

Bestemmelse af formålet med behandling af oplysninger

1. Når en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation videregiver oplysninger til Europol, bestemmer den eller det, til hvilke af de i artikel 24 nævnte formål oplysningerne kan behandles. Hvis de ikke har gjort dette, bestemmer Europol oplysningernes relevans, og til hvilket formål de skal behandles. Europol kan kun behandle oplysninger til andre formål end dem, oplysningerne blev meddelt til, hvis dataleverandøren, har givet tilladelse hertil.
2. Medlemsstaterne, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer kan ved videregivelsen af oplysninger angive, om adgangen til oplysningerne eller brugen af dem generelt eller konkret skal begrænses, herunder med hensyn til sletning eller tilintetgørelse. Hvis behovet for begrænsninger opstår efter videregivelsen, giver de Europol meddelelse herom. Europol skal overholde disse begrænsninger.
3. Europol kan foretage begrænsninger i medlemsstaters, EU-organers, tredjelandes og internationale organisationers adgang til eller brug af oplysninger, der er hentet fra offentligt tilgængelige kilder.

Artikel 26

Medlemsstaternes og Euopols personales adgang til oplysninger, Europol opbevarer

1. Med forbehold af den ret, medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har til at anføre begrænsninger i adgangen til og brug af oplysninger, har medlemsstaterne adgang til og kan søge i alle oplysninger, der er meddelt til formålene i artikel 24, stk. 1, litra a) og b). Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har kompetence til at udføre sådanne søgninger.
2. Med forbehold af de begrænsninger, som de medlemsstater, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, der har indgivet oplysningerne, har anført, jf. artikel 25, stk. 2, har medlemsstaterne indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til formålet i artikel 24, stk. 1, litra c), for at få svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet. Hvis der findes oplysninger om søgeemnet, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgeemnet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der meddelte Europol oplysningerne.
3. Personale i Europol, som er blevet bemyndiget hertil af eksekutivdirektøren, har adgang til de oplysninger, Europol behandler, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.

Eurojusts og OLAF's adgang til oplysninger hos Europol

1. Med forbehold af den ret, medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har til at anføre begrænsninger i adgangen til og brug af oplysninger, træffer Europol alle de nødvendige foranstaltninger, for at Eurojust og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) inden for hvert deres kompetenceområde kan få adgang til og kan søge i alle oplysninger, der er meddelt til formålene i artikel 24, stk. 1, litra a) og b). Europol skal informeres, hvis Eurojust eller OLAF foretager en søgning, der viser, at der er oplysninger svarende til dem, Europol behandler.
2. Med forbehold af de begrænsninger, de medlemsstater, EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, der har indgivet oplysningerne, har anført, jf. artikel 25, stk. 2, træffer Europol alle nødvendige foranstaltninger for, at Eurojust og OLAF inden for hver sit kompetenceområde kan få indirekte adgang til oplysninger, der er meddelt til formålet i artikel 24, stk. 1, litra c), for at få svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet. Hvis der findes oplysninger om søgeemnet, indleder Europol den procedure, hvorefter de oplysninger, der svarer til søgeemnet, kan videregives i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, det EU-organ, det tredjeland eller den internationale organisation, der meddelte Europol oplysningerne.
3. Søgninger efter oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 kan kun foretages med det formål at konstatere, om oplysninger hos henholdsvis Eurojust eller OLAF svarer til de oplysninger, Europol behandler.
4. Europol må kun tillade søgninger i henhold til stk. 1 og 2 efter at have fået oplysninger fra Eurojust om, hvilke nationale medlemmer, stedfortrædere, assisterende medlemmer og ansatte i Eurojust der har fået tilladelse til at udføre søgninger, og fra OLAF om, hvilke ansatte der har fået tilladelse til at udføre søgninger.
5. Hvis Europol eller en medlemsstat i forbindelse med Europols behandling af oplysninger som led i en konkret efterforskning konstaterer, at der er behov for koordinering, samarbejde eller støtte i overensstemmelse med Eurojusts eller OLAF's opgaver, meddeler Europol dem dette og iværksætter proceduren for at dele oplysningerne med dem i overensstemmelse med afgørelsen fra den medlemsstat, der har indgivet oplysningerne. I så fald rådfører Eurojust eller OLAF sig med Europol.
6. Eurojust, herunder kollegiet, de nationale medlemmer, stedfortræderne, de assisterende medlemmer og de ansatte i Eurojust, samt OLAF skal overholde alle generelle og specifikke begrænsninger i adgang eller brug, som medlemsstaterne, EU-organerne, tredjelande og internationale organisationer har anført i henhold til artikel 25, stk. 2.

Artikel 28

Underretningspligt over for medlemsstaterne

1. Hvis Europol som led i sin opgave i artikel 4, stk. 1, litra b), skal give en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den, og disse oplysninger er genstand for begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2, der ville være til hinder for at videregive dem, hører Europol den dataleverandør, der har anført begrænsningen i adgang, og søger at opnå dennes tilladelse til videregivelsen.

Uden denne tilladelse kan oplysningerne ikke videregives.

2. Uanset om der er foretaget begrænsninger i adgangen, giver Europol en medlemsstat meddelelse om oplysninger, der vedrører den, hvis
 - a) det er strengt nødvendigt af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med grov kriminalitet eller terrorhandlinger, eller
 - b) det er af afgørende betydning for afværgelsen af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed i den pågældende medlemsstat.

Europol giver da snarest muligt dataleverandøren meddelelse om videregivelsen af disse oplysninger og anfører grundene til sin analyse af situationen.

Kapitel VI

FORHOLDET TIL PARTNERE

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 29

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for at udføre Europol's opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med EU-organerne i overensstemmelse med disse organers formål og med de retshåndhævende myndigheder i tredjelande, uddannelsesinstitutioner for retshåndhævelse i tredjelande, internationale organisationer og private parter.

2. I det omfang, det er relevant for at udføre Europols opgaver, kan Europol direkte udveksle alle oplysninger, undtagen personoplysninger, med de i stk. 1 nævnte enheder, medmindre begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2, er til hinder derfor.
3. Europol kan modtage og behandle personoplysninger fra de i stk. 1 nævnte enheder, undtagen private parter, i det omfang, det er nødvendigt for at udføre Europols opgaver, medmindre bestemmelserne i dette kapitel er til hinder derfor.
4. Uanset artikel 36, stk. 4, kan Europol kun videregive personoplysninger til EU-organer, tredjelande og internationale organisationer, hvis det er nødvendigt for at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der er omfattet af Europols målsætninger, og i overensstemmelse med dette kapitel. Hvis de oplysninger, der skal videregives, er meddelt af en medlemsstat, indhenter Europol den pågældende medlemsstats samtykke, medmindre
 - a) der kan antages at foreligge en tilladelse, idet medlemsstaten ikke udtrykkeligt har begrænset muligheden af videregivelse til andre, eller
 - b) medlemsstaten på forhånd har givet tilladelse til en sådan videregivelse til andre enten generelt eller under nærmere fastsatte betingelser. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.
5. Medlemsstaternes, EU-organernes, tredjelandes og internationale organisationers videregivelse af personoplysningerne til andre er forbudt, medmindre Europol udtrykkeligt har samtykket heri.

AFDELING 2

UDVEKSLING OG VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 30

Videregivelse af personoplysninger til EU-organer

Europol kan direkte videregive personoplysninger til EU-organer i det omfang, det er nødvendigt for, at Europol eller det EU-organ, der er modtageren, kan udføre deres opgaver, dog ikke hvis begrænsninger i henhold til artikel 25, stk. 2 eller 3, er til hinder derfor.

Artikel 31

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer

1. Europol kan videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation i det omfang, det er nødvendigt for at udføre Europols opgaver, med hjemmel i

- a) afgørelser, Kommissionen har vedtaget i henhold til [artikel 25 og 31 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger] om, at det pågældende land eller den pågældende internationale organisation eller en behandlingssektor inden for landet eller den internationale organisation sikrer et tilstrækkeligt niveau for databeskyttelse (herefter "afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau"), eller
- b) en international afgørelse, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af traktatens artikel 218, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, eller
- c) en samarbejdsaftale, der er indgået mellem Europol og det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation i henhold til artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato.

En sådan videregivelse af oplysninger kræver ikke yderligere godkendelse.

Europol kan indgå samarbejdsordninger til at gennemføre sådanne aftaler eller afgørelser om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

2. Uanset stk. 1 kan eksekutivdirektøren give tilladelse til videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer under hensyntagen til en sags konkrete omstændigheder, hvis
 - a) det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne for at beskytte en eller flere medlemsstaters væsentlige interesser inden for rammerne af Euopols målsætninger
 - b) det er strengt nødvendigt at videregive oplysningerne af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger
 - c) det er af andre grunde nødvendigt, eller loven kræver, at oplysningerne videregives for at beskytte en vigtig samfundsinteresse eller for, at krav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares, eller
 - d) det er nødvendigt at videregive oplysningerne for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser.

Derudover kan bestyrelsen efter aftale med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis der foreligger garantier for beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder, give tilladelse til en gruppe videregivelser i overensstemmelse med litra a)-d) i en periode, der ikke må overstige et år, dog med mulighed for forlængelse.

3. Eksekutivdirektøren meddeler bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis han har anvendt stk. 2.

Artikel 32

Personoplysninger fra private parter

1. I det omfang, det er nødvendigt for, at Europol kan udføre sine opgaver, kan Europol behandle personoplysninger fra private parter, hvis de modtages gennem
 - a) en medlemsstats nationale enhed i henhold til national ret
 - b) kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i medfør af artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato, eller
 - c) en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, med hvilken Unionen har indgået en international aftale i medfør af traktatens artikel 218.
2. Hvis de modtagne oplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol øjeblikkeligt den berørte medlemsstats nationale enhed.
3. Europol må ikke kontakte private parter direkte for at indhente oplysninger.
4. Kommissionen vurderer behovet for direkte udveksling af personoplysninger med private parter og de eventuelle konsekvenser heraf inden tre år efter denne forordnings. Vurderingen skal bl.a. angive, om Europol har behov for udveksling af personoplysninger med private parter, og grundene hertil.

Artikel 33

Oplysninger fra privatpersoner

1. Oplysninger, herunder personoplysninger, der hidrører fra privatpersoner, kan behandles af Europol, hvis oplysningerne er modtaget gennem
 - a) en medlemsstats nationale enhed i henhold til national ret
 - b) kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i medfør af artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA inden denne forordnings anvendelsesdato, eller
 - c) en myndighed i et tredjeland eller en international organisation, hvormed Unionen har indgået en international aftale i medfør af traktatens artikel 218.
2. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en privatperson, der opholder sig i et tredjeland, hvormed der ikke er indgået en international aftale i medfør af enten artikel 23 i afgørelse 2009/371/RIA eller traktatens artikel 218, må Europol kun sende oplysningerne til en medlemsstat eller et berørt tredjeland, hvormed der er indgået en sådan international aftale.
3. Europol må ikke kontakte privatpersoner direkte for at indhente oplysninger.

Kapitel VII

DATABESKYTTELSESGARANTIER

Artikel 34

Almindelige databeskyttelsesprincipper

Personoplysninger skal

- a) behandles loyalt og lovligt
- b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og må ikke senere gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål. Senere behandling af personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål anses ikke for at være uforenelig med disse formål, såfremt Europol giver de fornødne garantier, især til sikring af, at oplysningerne ikke behandles til andre formål
- c) skal være tilstrækkelige og relevante og må ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de behandles
- d) skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal træffes alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige, under hensyntagen til de formål, hvortil de behandles, omgående slettes eller berigtiges
- e) skal opbevares på en sådan måde, at det er muligt at identificere de registrerede, og ikke for en længere periode, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne behandles.

Artikel 35

Forskellige grader af personoplysningers nøjagtighed og pålidelighed

1. Kilden til oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, skal så vidt muligt vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende kildevurderingskoder:

A: hvor der ikke hersker tvivl om kildens ægthed, pålidelighed og kompetence, eller hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der har vist sig at være pålidelig i alle tilfælde

B: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være pålidelig

C: hvor oplysningerne er meddelt af en kilde, der i de fleste tilfælde har vist sig at være upålidelig

X: hvor kildens pålidelighed ikke kan vurderes.

2. Pålideligheden af oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, skal så vidt muligt vurderes af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, ved anvendelse af følgende koder for vurdering af oplysninger:
 - 1: oplysninger, hvis rigtighed der ikke er tvivl om
 - 2: oplysninger, som kilden har personligt kendskab til, men som den rapporterende tjenestemand ikke har personligt kendskab til
 - 3: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, men som underbygges af andre allerede registrerede oplysninger
 - 4: oplysninger, som kilden ikke har personligt kendskab til, og som ikke kan underbygges.
3. Hvis Europol på grundlag af de oplysninger, den allerede har i sin besiddelse, kommer til den konklusion, at der er behov for at korrigere vurderingen, underretter Europol den pågældende medlemsstat herom og søger at nå til enighed om en ændret vurdering. Europol ændrer ikke vurderingen, medmindre de er nået til enighed herom.
4. Hvis Europol modtager oplysninger fra en medlemsstat uden en vurdering, forsøger Europol så vidt muligt at vurdere, hvor pålidelig kilden eller oplysningerne er, på grundlag af de oplysninger, den allerede har i sin besiddelse. Vurderingen af specifikke data og oplysninger skal ske i enighed med den medlemsstat, der leverer oplysningerne. En medlemsstat og Europol kan også indgå en generel aftale om vurdering af bestemte typer oplysninger og bestemte kilder. Hvis det i et konkret tilfælde ikke er muligt at nå til enighed, eller der ikke er indgået en generel aftale, vurderer Europol oplysningerne eller dataene og tildeler disse oplysninger eller data kildevurderingskoderne X og 4, jf. stk. 1 og 2.
5. Hvis Europol modtager data eller oplysninger fra et tredjeland, en international organisation eller et EU-organ, finder denne artikel tilsvarende anvendelse.
6. Oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder vurderes af Europol under anvendelse af vurderingskoderne i stk. 1 og 2.

Artikel 36

Behandling af særlige kategorier af personoplysninger og forskellige kategorier af registrerede

1. Behandling af personoplysninger om ofre for strafbare handlinger, vidner eller andre personer, som kan give oplysninger om strafbare handlinger, samt om personer under 18 år er forbudt, medmindre behandlingen er strengt nødvendigt med henblik på at forebygge eller bekæmpe kriminalitet omfattet af Europols målsætninger.

2. Elektronisk eller anden form for behandling af personoplysninger vedrørende racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller medlemskab af fagforening og af oplysninger vedrørende helbredsforhold eller seksuelle forhold er forbudt, medmindre behandlingen er strengt nødvendig for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet omfattet af Europols målsætninger, og disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede behandles af Europol.
3. Kun Europol har adgang til de i stk. 1 og 2 nævnte personoplysninger. Eksekutivdirektøren giver et begrænset antal tjenestemænd tilladelse til at få adgang hertil, når det er nødvendigt for at udføre deres opgaver.
4. Afgørelser, der har retsvirkninger for en registreret, må ikke alene træffes på grundlag af elektronisk behandling af de i stk. 2 omhandlede oplysninger, medmindre afgørelsen udtrykkeligt er tilladt i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning eller om nødvendigt af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
5. De i stk. 1 og 2 omhandlede personoplysninger kan ikke videregives til medlemsstaterne, EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer, medmindre det er strengt nødvendigt i en konkret sag vedrørende kriminalitet omfattet af Europols målsætninger.
6. Hver sjette måned udarbejder Europol en oversigt over alle de i stk. 2 omhandlede personoplysninger, det har behandlet, til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 37

Frister for opbevaring og sletning af personoplysninger

1. Europol må ikke opbevare de personoplysninger, agenturet behandler, længere end nødvendigt for opfyldelsen af dets målsætninger.
2. Senest tre år efter, at den oprindelige behandling af personoplysningerne begyndte, skal Europol i alle tilfælde undersøge, om det er nødvendigt fortsat at opbevare oplysningerne. Hvis opbevaringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver, kan Europol beslutte fortsat at opbevare personoplysningerne indtil den følgende undersøgelse, der skal finde sted efter endnu en periode på tre år. Grundene til den fortsatte opbevaring skal angives og registreres. Hvis det ikke besluttet fortsat at opbevare personoplysningerne, skal de automatisk slettes efter tre år.
3. Hvis oplysninger vedrørende de i artikel 36, stk. 1 og 2, nævnte personer opbevares for en længere periode end fem år, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes herom.
4. Hvis en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation ved videregivelsen har anført begrænsninger med hensyn til en tidligere sletning eller tilintetgørelse af personoplysningerne, jf. artikel 25, stk. 2, sletter Europol personoplysningerne i overensstemmelse med begrænsningerne. Hvis fortsat opbevaring af

oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, dataleverandøren er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan udføre sine opgaver, anmoder Europol dataleverandøren om tilladelse til fortsat at opbevare oplysningerne med angivelse af grundene til anmodningen.

5. Hvis en medlemsstat, et EU-organ, et tredjeland eller en international organisation i sine nationale dataregistre sletter oplysninger, der er meddelt Europol, underretter den eller det Europol. Europol sletter da oplysningerne, medmindre fortsat opbevaring af oplysningerne på grundlag af mere omfattende informationer end dem, dataleverandøren er i besiddelse af, anses for at være nødvendig for, at Europol kan opfylde sine målsætninger. Europol underretter dataleverandøren, hvis de pågældende oplysninger fortsat opbevares, og angiver begrundelsen for den fortsatte opbevaring.
6. Personoplysninger må ikke slettes, hvis:
 - a) dette ville være i strid med hensynet til en registreret, der har behov for beskyttelse. I så fald anvendes oplysningerne udelukkende med den registreredes samtykke
 - b) deres rigtighed bestrides af den registrerede, før medlemsstaterne eller, efter omstændighederne, Europol har haft mulighed for at fastslå, om de er rigtige
 - c) personoplysningerne skal gemmes som bevismiddel
 - d) den registrerede modsætter sig deres sletning og i stedet kræver, at anvendelsen heraf begrænses.

Artikel 38

Sikkerhed i forbindelse med behandlingen

1. Europol træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab og ubeføjet videregivelse, ændring og adgang og enhver anden form for ulovlig behandling.
2. Med henblik på elektronisk databehandling træffer Europol foranstaltninger til at:
 - a) forhindre at uautoriserede personer får adgang til det databehandlingsudstyr, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til udstyret)
 - b) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller fjernelse af datamedier (kontrol med datamedier)
 - c) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret adgang til og ændring og sletning af de opbevarede personoplysninger (kontrol med opbevaring)
 - d) forhindre, at ikke-autoriserede personer benytter automatiserede databehandlings-systemer ved hjælp af datatransmissionsudstyr (brugerkontrol)

- e) sikre, at autoriserede brugere af et automatiseret databehandlingssystem kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres adgangsautorisation (adgangskontrol)
 - f) sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke organer der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
 - g) sikre, at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet indlæst i automatiserede databehandlingssystemer, og hvornår og af hvem oplysningerne blev indlæst (kontrol med indlæsning)
 - h) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller transport af datamedier (kontrol med transport)
 - i) sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk forstyrrelser straks kan genetableres (genopretning)
 - j) sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).
3. Europol og medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der tages hensyn til sikkerheden hen over grænserne mellem informationssystemerne.

Artikel 39

Den registreredes ret til indsigt

1. Den registrerede har ret til med rimelige mellemrum at få oplyst, om personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles af Europol. Hvis personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles, meddeler Europol den registrerede følgende:
 - a) en bekræftelse af, at personoplysninger vedrørende den pågældende selv behandles
 - b) oplysninger, der mindst skal omfatte formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysninger, der er tale om, og modtagerne, de videregives til
 - c) en meddelelse i letforståelig form af de personoplysninger, der er genstand for behandling, og alle foreliggende informationer om kilderne til dem.
2. Enhver registreret, der ønsker at benytte sig af sin ret til indsigt i personoplysninger, kan indgive en anmodning herom til den myndighed, der er udpeget hertil, i en medlemsstat efter eget valg uden uforholdsmæssigt store udgifter. Myndigheden skal straks og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen oversende anmodningen til Europol.

3. Europol skal besvare anmodningen uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest tre måneder efter modtagelsen.
4. Europol skal høre de kompetente myndigheder i de medlemsstater, sagen vedrører, inden der træffes afgørelse. En afgørelse om adgang til oplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og de medlemsstater, der direkte er berørt af den registreredes adgang til oplysningerne. Hvis en medlemsstat gør indsigelse mod Europols foreslåede svar, underretter den Europol om grundene hertil.
5. Indsigt i personoplysninger skal afslås eller begrænses, hvis det er en nødvendig foranstaltning med henblik på at
 - a) gøre det muligt for Europol at udføre sine opgaver behørigt
 - b) beskytte sikkerheden og den offentlige orden i medlemsstaterne eller at forebygge kriminalitet
 - c) sikre, at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare
 - d) beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.
6. Hvis der træffes afgørelse om at afslå at give indsigt eller om at give begrænset indsigt, underretter Europol den registrerede skriftligt herom med angivelse af begrundelsen herfor og oplysning om den pågældendes adgang til at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Oplysninger om de faktiske omstændigheder og retlige grunde, der ligger til grund for afgørelsen, kan udelades, hvis det ville fratage begrænsningen i medfør af stk. 5 dens virkning, at disse oplysninger blev videregivet.

Artikel 40

Ret til berigtigelse, sletning og blokering

1. Alle registrerede har ret til at anmode Europol om at berigtige personoplysninger om dem selv, hvis oplysningerne er urigtige, og om at tilføje det manglende eller ajourføre dem, hvis dette er muligt og nødvendigt.
2. Alle registrerede har ret til at anmode Europol om at slette personoplysninger om dem selv, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige til det formål, som de lovligt blev indsamlet til eller lovligt bliver behandlet yderligere til.
3. Personoplysninger må ikke slettes, men skal blokeres, hvis der er rimelig grund til at antage, at sletning kunne skade den registreredes berettigede interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der var grunden til, at de ikke blev slettet.
4. Hvis de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol af tredjelande eller internationale organisationer eller er resultatet af Europols egne analyser, skal Europol berigtige, slette eller blokere oplysningerne.

5. Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, som Europol er i besiddelse af, er blevet meddelt Europol direkte af medlemsstaterne, skal de pågældende medlemsstater berigtige, slette eller blokere oplysningerne i samarbejde med Europol.
6. Hvis urigtige oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl ved videregivelsen eller blev videregivet i strid med denne forordning, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har indlæst, accepteret eller opbevaret dem forkert eller i strid med denne forordning, skal Europol berigtige eller slette oplysningerne i samarbejde med de pågældende medlemsstater.
7. I de i stk. 4, 5 og 6 omhandlede tilfælde skal alle modtagerne af disse oplysninger straks underrettes. Modtagerne skal derefter berigtige, slette eller blokere oplysningerne i deres eget system i henhold til de for dem gældende regler.
8. Europol informerer uden unødigt ophold og under alle omstændigheder inden tre måneder den registrerede skriftligt om, at oplysningerne vedrørende den pågældende er blevet berigtiget, slettet eller blokeret.
9. Europol informerer skriftligt den registrerede om afslag på at berigtige, slette eller blokere oplysningerne og oplyser den pågældende om hans adgang til at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og benytte andre retsmidler.

Artikel 41

Databeskyttelsesansvar

1. Europol skal opbevare personoplysninger på en måde, så det sikres, at kilden til oplysningerne, jf. artikel 23, kan fastslås.
2. Ansvar for kvaliteten af personoplysninger, jf. artikel 34, litra d), påhviler den medlemsstat, der har meddelt Europol personoplysningerne, og Europol med hensyn til de personoplysninger, der er meddelt af EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer, og de personoplysninger, som Europol har hentet fra offentligt tilgængelige kilder.
3. Ansvar for overholdelsen af principperne i artikel 34, litra a), b), c) og e), påhviler Europol.
4. Ansvar for lovligheden af videregivelsen påhviler
 - a) den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, for så vidt angår personoplysninger, medlemsstaterne har meddelt Europol, og
 - b) Europol, for så vidt angår personoplysninger, Europol har meddelt medlemsstaterne og tredjelande eller internationale organisationer.
5. Ved videregivelse mellem Europol og et EU-organ påhviler ansvaret for lovligheden af videregivelsen Europol. Når Europol videregiver oplysningerne efter anmodning fra

modtageren, bærer både Europol og modtageren dog ansvaret for lovligheden af videregivelsen. Derudover er Europol ansvarligt for al databehandling, der er foretaget af Europol selv.

Artikel 42

Forudgående kontrol

1. Behandlingen af personoplysninger, der vil blive indeholdt i et nyt register, der skal oprettes, skal gennemgå en forudgående kontrol, når
 - a) de særlige kategorier af oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2, skal behandles
 - b) den pågældende type behandling på anden måde, navnlig ved brug af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, indebærer særlige risici for de registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig for retten til beskyttelse af personoplysninger.
2. Den forudgående kontrol foretages af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter modtagelse af en anmeldelse fra den databeskyttelsesansvarlige, som, hvis der er tvivl om nødvendigheden af forudgående kontrol, skal høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal afgive udtalelse inden to måneder efter modtagelsen af anmeldelsen. Denne frist kan suspenderes, indtil Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har modtaget eventuelle yderligere oplysninger, han har anmodet om. Er det nødvendigt på grund af sagens komplekse karakter, kan denne frist ligeledes forlænges med to måneder, hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse herom. Denne afgørelse meddeles Europol inden udløbet af den oprindelige frist på to måneder.

Er udtalelsen ikke afgivet inden udløbet af fristen på to måneder og den eventuelle forlængelse, anses udtalelsen for at være positiv.

Hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mener, at den anmeldte behandling vil kunne indebære en overtrædelse af en af denne forordnings bestemmelser, skal han om nødvendigt fremsætte forslag til, hvordan en sådan overtrædelse kan undgås. Hvis Europol ikke ændrer behandlingen i overensstemmelse hermed, kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gøre brug af sine beføjelser i medfør af artikel 46, stk. 3.
4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fører et register over de behandlinger, der anmeldes til ham i medfør af stk. 1. Dette register skal indarbejdes i det register, der er omhandlet i artikel 27, stk. 5, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 43

Registrering og dokumentation

1. Med henblik på kontrol af lovligheden af databehandlingen samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed registrerer Europol indsamling, ændring, adgang, videregivelse, samkøring og sletning af personoplysninger. Disse registeroplysninger slettes efter tre år, medmindre oplysningerne stadig skal bruges til løbende kontrol. Der kan ikke ændres i registreringen.
2. Registeroplysningerne i henhold til stk. 1 meddeles Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning med henblik på kontrol af databeskyttelsen. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan kun anvende disse oplysninger til kontrol af databeskyttelsen og til at sikre korrekt databehandling og dataenes integritet og sikkerhed.

Artikel 44

Databeskyttelsesansvarlig

1. Bestyrelsen udpeger en af sine ansatte til at varetage hvervet som databeskyttelsesansvarlig. Den databeskyttelsesansvarlige handler uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver.
2. Den databeskyttelsesansvarlige udvælges på grundlag af sine personlige egenskaber og faglige kvalifikationer, især sin ekspertise på databeskyttelsesområdet.
3. Valget af den databeskyttelsesansvarlige må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem hvervet som databeskyttelsesansvarlig og andre officielle hverv, han måtte udøve, navnlig i forhold til anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning.
4. Den databeskyttelsesansvarlige udnævnes for en periode på to til fem år. Han kan genudnævnes, men kan dog højst varetage hvervet i ti år i alt. Hvis den databeskyttelsesansvarlige ikke længere opfylder de krav, der stilles for udførelsen af hans opgaver, kan bestyrelsen kun afskedige ham med samtykke fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
5. Efter udnævnelsen af den databeskyttelsesansvarlige underretter bestyrelsen Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om den pågældendes navn.
6. Den databeskyttelsesansvarlige må ikke modtage instrukser vedrørende udførelsen af sine opgaver.
7. Den databeskyttelsesansvarlige har særligt følgende opgaver med hensyn til personoplysninger, undtagen personoplysninger vedrørende Europols personale og rent administrative personoplysninger:

- a) i fuld uafhængighed at sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med denne forordning
 - b) at sikre, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres i henhold til denne forordning
 - c) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til denne forordning
 - d) at samarbejde med de ansatte i Europol, der har ansvaret for procedurer, uddannelse og rådgivning om databehandling
 - e) at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
 - f) at udarbejde en årsrapport og sende denne til bestyrelsen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
8. Endvidere udfører den databeskyttelsesansvarlige de opgaver, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til personoplysninger om de ansatte i Europol og administrative personoplysninger.
9. Den databeskyttelsesansvarlige skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, Europol behandler, og til alle Europols lokaler.
10. Hvis den databeskyttelsesansvarlige mener, at bestemmelserne om behandling af personoplysninger i denne forordning ikke er overholdt, skal denne underrette eksekutivdirektøren og anmode ham om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis eksekutivdirektøren ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med behandlingen, underretter den databeskyttelsesansvarlige bestyrelsen og aftaler en bestemt svarfrist med den. Hvis bestyrelsen ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne i forbindelse med behandlingen, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
11. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelse til stillingen som databeskyttelsesansvarlig, afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige, dennes hverv, opgaver og beføjelser og garantier for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Den databeskyttelsesansvarlige får af Europol stillet det personale og de ressourcer til rådighed, som er nødvendige for, at han kan udføre sine opgaver. Dette personale må kun få adgang til de personoplysninger, der behandles i Europol, og til Europols lokaler i det omfang, det er nødvendigt for at udføre deres opgaver.

Artikel 45

Tilsyn ved den nationale tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat udpeger en national tilsynsmyndighed, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at føre tilsyn med lovligheden af den pågældende medlemsstats videregivelse, indhentning samt meddelelse til Europol af personoplysninger samt at undersøge, om den registreredes rettigheder krænkes ved videregivelsen, indhentningen eller meddelelsen. Med henblik herpå skal den nationale tilsynsmyndighed have adgang til de oplysninger, medlemsstaten har videregivet til Europol, i den nationale enhed eller i forbindelsesofficerernes lokaler efter de gældende nationale procedurer.
2. For at kunne udføre tilsynet skal de nationale tilsynsmyndigheder have adgang til lokaler og sagsakter hos de respektive forbindelsesofficerer i Europol.
3. De nationale tilsynsmyndigheder fører efter de gældende nationale procedurer tilsyn med de nationale enheders og forbindelsesofficerernes aktiviteter, for så vidt som disse er relevante for beskyttelsen af personoplysninger. De holder også Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse informeret om alle foranstaltninger, de træffer i forhold til Europol.
4. Enhver har ret til at anmode den nationale tilsynsmyndighed om at kontrollere, at videregivelsen eller meddelelsen til Europol af oplysninger om ham selv, uanset form, samt den pågældende medlemsstats adgang til oplysningerne er lovlig. Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 46

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til Europol's behandling af personoplysninger og for at rådgive Europol og de registrerede om alle forhold vedrørende behandling af personoplysninger. Med henblik herpå skal den tilsynsførende udføre opgaverne i stk. 2 og udøve de beføjelser, der tillægges ved stk. 3.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har i henhold til denne forordning følgende opgaver:
 - a) at modtage og undersøge klager og underrette den registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist
 - b) på eget initiativ eller på grundlag af en klage at iværksætte undersøgelser og underrette de registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist

- c) at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning og alle andre EU-retsakter vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Europol's behandling af personoplysninger
 - d) at rådgive Europol, enten på eget initiativ eller i forbindelse med en høring, om ethvert spørgsmål vedrørende behandlingen af personoplysninger, navnlig inden udarbejdelse af interne regler for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger
 - e) at fastlægge, begrunde og offentliggøre undtagelser, garantier, tilladelser og betingelser som omhandlet i artikel 36, stk. 4
 - f) at føre et register over behandling, der anmeldes til ham i henhold til artikel 42, stk. 1, og registreres i henhold til artikel 42, stk. 4
 - g) at foretage forudgående kontrol af behandling, der anmeldes til ham.
3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan i henhold til denne forordning:
- a) rådgive de registrerede om udøvelsen af deres rettigheder
 - b) forelægge en sag for Europol i tilfælde af en påstået overtrædelse af bestemmelserne om behandling af personoplysninger og om nødvendigt fremsætte forslag til at råde bod på overtrædelsen og forbedre beskyttelsen af de registrerede
 - c) træffe afgørelse om, at anmodninger om udøvelse af bestemte rettigheder i forbindelse med oplysninger efterkommes, når der er givet afslag på anmodningerne i strid med artikel 39 og 40
 - d) rette en advarsel eller en påtale til Europol
 - e) træffe afgørelse om berigtigelse, blokering, sletning eller tilintetgørelse af alle oplysninger, når de er blevet behandlet i strid med bestemmelserne om behandling af personoplysninger, samt om, at tredjemand, til hvem disse oplysninger er videregivet, underrettes om sådanne foranstaltninger
 - f) midlertidigt eller definitivt nedlægge forbud mod behandling
 - g) forelægge sagen for Europol og om nødvendigt for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
 - h) indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol under de i traktaten fastsatte betingelser
 - i) intervenere i sager ved Den Europæiske Unions Domstol.
4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har beføjelse til:
- a) at få adgang til alle personoplysninger og til alle informationer, der er nødvendige for dens undersøgelser, hos Europol

- b) at få adgang til alle lokaler, hvor Europol udøver sine aktiviteter, hvis der er en begrundet formodning om, at der dér udøves en aktivitet, som er omfattet af denne forordning.
- 5. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder en årsrapport om sine tilsynsaktiviteter. Denne rapport skal indarbejdes i den årsberetning fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er omhandlet i artikel 48 i forordning (EF) nr. 45/2001.
- 6. Medlemmerne af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hans personale har tavshedspligt, jf. artikel 69.

Artikel 47

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale datatilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse handler i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national indblanding, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Europolis kanaler til udveksling af oplysninger, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.
2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder inden for rammerne af hver deres beføjelser om fornødent udveksle relevant information, bistå hinanden i revisioner og inspektioner, undersøge vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidsthed om databeskyttelsesrettigheder.
3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal mødes efter behov. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afholder udgifterne i forbindelse med møderne og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

Artikel 48

Administrative personoplysninger og personaleoplysninger

Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på alle personoplysninger om de ansatte i Europol og administrative personoplysninger i Europolis besiddelse.

Kapitel VIII

RETSMIDLER OG ERSTATNINGSANSVAR

Artikel 49

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Alle registrerede har ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis de mener, at behandlingen af personoplysninger vedrørende deres person er i strid med bestemmelserne i denne forordning.
2. Når en klage vedrører en afgørelse som omhandlet i artikel 39 og 40, hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de nationale kontrolinstanser eller den kompetente retsinstans i den medlemsstat, der var kilden til oplysningerne, eller den direkte berørte medlemsstat. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse træffer afgørelse, der også kan bestå i et afslag på meddele oplysninger, i nært samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente retsinstans.
3. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, en medlemsstat har meddelt Europol, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der meddelte oplysningerne.
4. Når klagen vedrører behandlingen af oplysninger, som EU-organer, tredjelande eller internationale organisationer har meddelt til Europol, sikrer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser.

Artikel 50

Retsmidler over for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 51

Almindelige bestemmelser om erstatningsansvar og krav på erstatning

1. Europolis erstatningsansvar i kontraktforhold fastlægges i den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Europol har indgået.

3. For så vidt angår erstatningsansvar uden for kontraktforhold, skal Europol i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dens tjenestegrene eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv, jf. dog artikel 52.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
5. Europolis ansattes personlige ansvar over for Europol fastlægges i vedtægten eller ansættelsesvilkårene, der gælder for dem.

Artikel 52

Erstatningsansvar for forkert behandling af personoplysninger og krav på erstatning

1. Enhver, der har lidt skade som følge af ulovlig behandling af oplysninger, har ret til erstatning for den forvoldt skade fra Europol i henhold til traktatens artikel 340 eller fra den medlemsstat, hvor den begivenhed, der gav anledning til skaden, indtraf, i henhold til medlemsstatens nationale ret. Skadelidte kan indbringe en sag mod Europol for Den Europæiske Unions Domstol eller mod medlemsstaten ved den kompetente retsinstans i den pågældende medlemsstat.
2. Tvister mellem Europol og medlemsstaterne om det endelige ansvar for erstatning, der tilkendes en skadelidt i henhold til stk. 1, forelægges for bestyrelsen, der træffer afgørelse med to tredjedeles flertal blandt bestyrelsesmedlemmerne, idet dette dog ikke griber ind i retten til prøvelse af afgørelsen i henhold til traktatens artikel 263.

Kapitel IX

PARLAMENTARISK KONTROL

Artikel 53

Parlamentarisk kontrol

1. Bestyrelsesformanden og eksekutivdirektøren giver møde i Europa-Parlamentet sammen med de nationale parlamenter på deres anmodning for at drøfte spørgsmål vedrørende Europol under iagttagelse af tavshedspligten.
2. Den parlamentariske kontrol, Europa-Parlamentet foretager af Europolis aktiviteter i fællesskab med de nationale parlamenter, skal udøves i overensstemmelse med denne forordning.

3. Ud over forpligtelserne til informering og høring i henhold til denne forordning skal Europol under iagttagelse af tavshedspligten sende følgende til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter til information:
 - a) vurderinger af trusler, strategiske analyser og generelle situationsrapporter vedrørende Europols målsætninger samt resultaterne af undersøgelser og evalueringer, Europol har bestilt
 - b) samarbejdsordninger, der er indgået i medfør af artikel 31, stk. 1.

Artikel 54

Europa-Parlamentets adgang til klassificerede oplysninger, der behandles af eller gennem Europol

1. For at Europa-Parlamentet kan føre parlamentarisk kontrol med Europols aktiviteter i henhold til artikel 53, kan der efter anmodning gives Europa-Parlamentet og dets repræsentanter adgang til EU's klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger, der behandles af eller gennem Europol.
2. Adgangen til EU's klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger skal gives under iagttagelse af de grundlæggende principper og minimumsstandarder, hvortil der er henvist i artikel 69. De nærmere bestemmelser herom skal fastsættes i en samarbejdsordning mellem Europol og Europa-Parlamentet.

Kapitel X

PERSONALE

Artikel 55

Generelle bestemmelser

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for Europols personale, dog med undtagelse af personale, som på forordningens anvendelsesdato er omfattet af kontrakter, der er indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen.
2. Europols personale ansættes som midlertidigt ansatte og/eller kontraktansatte. Bestyrelsen træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra medlemsstaternes kompetente myndigheder. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, skal være midlertidigt ansatte og kan kun ansættes i tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornyes én gang for en bestemt periode.

Artikel 56

Eksekutivdirektøren

1. Eksekutivdirektøren ansættes i en stilling som midlertidigt ansat i Europol i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte.
2. Eksekutivdirektøren udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en kandidatliste, der udarbejdes af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure.

I forbindelse med indgåelsen af kontrakten med eksekutivdirektøren repræsenteres Europol af bestyrelsesformanden.

Før udnævnelsen kan den ansøger, bestyrelsen har valgt, opfordres til at afgive en udtalelse til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

3. Eksekutivdirektøren udnævnes for fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering, der tager evalueringen af eksekutivdirektørens præstation og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.
4. Bestyrelsen kan forlænge eksekutivdirektørens ansættelsesperiode én gang efter forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede evaluering, dog højst for en periode på fem år.
5. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge eksekutivdirektørens ansættelsesperiode. I måneden inden forlængelsen kan eksekutivdirektøren opfordres til at afgive en udtalelse til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.
6. En eksekutivdirektør, hvis ansættelsesperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i udvælgelsesprocedurer til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
7. Eksekutivdirektøren kan kun afskediges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på forslag af Kommissionen.
8. Afgørelser om udnævnelse af eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektørerne, forlængelse af deres ansættelsesperiode og afskedigelse af dem træffes af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer.

Artikel 57

Viceeksekutivdirektørerne

1. Fire viceeksekutivdirektører, hvoraf en skal være ansvarlig for uddannelse, bistår eksekutivdirektøren. Viceeksekutivdirektøren for uddannelse har ansvaret for ledelsen af Europolakademiet og dets virksomhed. Eksekutivdirektøren fastlægger de andres opgaver.

2. Artikel 56 finder anvendelse på viceeksekutivdirektørerne. Eksekutivdirektøren skal høres, inden de udnævnes eller afskediges.

Artikel 58

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Europol kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af agenturet.
2. Bestyrelsen vedtager en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til Europol.

Kapitel XI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 59

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle Europols indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i Europols budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter på Europols budget.
3. Uanset andre ressourcer skal Europols indtægter omfatte et bidrag fra Unionen, der skal optages på Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. Europol kan opnå EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc eller ekstraordinære tilskud i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse Unionens politik.
5. Europols udgifter skal omfatte vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 60

Opstilling af budgettet

1. Hvert år opstiller eksekutivdirektøren et udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte stillingsfortegnelsen, og sender det til bestyrelsen.

2. Bestyrelsen opstiller på grundlag af udkastet et foreløbigt udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår. Det foreløbige udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter sendes hvert år til Kommissionen senest den [dato fra rammefinansforordningen]. Bestyrelsen sender senest den 31. marts det endelige udkast til overslag, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet.
3. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til traktatens artikel 313 og 314.
5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til Europol.
6. Budgetmyndigheden godkender Europols stillingsfortegnelse.
7. Europols budget vedtages af bestyrelsen. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
8. I forbindelse med ethvert projekt, navnlig byggeprojekter, der sandsynligvis vil få betydelige budgetmæssige konsekvenser, finder bestemmelserne i [rammefinansforordningen] anvendelse.

Artikel 61

Gennemførelsen af budgettet

1. Eksekutivdirektøren gennemfører Europols budget.
2. Eksekutivdirektøren sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 62

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Europols regnskabsfører sender inden den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.
2. Europol sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Europols foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europols foreløbige årsregnskab i henhold til finansforordningens artikel 148 udarbejder regnskabsføreren Europols endelige regnskab. Eksekutivdirektøren forelægger det til udtalelse for bestyrelsen.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om Europols endelige årsregnskab.
6. Eksekutivdirektøren sender inden den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og de nationale parlamenter.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Eksekutivdirektøren sender senest den [dato fra rammefinansforordningen]. et svar til Revisionsretten på dennes bemærkninger i dens årsberetning. Han sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger eksekutivdirektøren det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. finansforordningens artikel 165, stk. 3.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ eksekutivdirektøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n .

Artikel 63

Finansielle bestemmelser

1. De finansielle bestemmelser for Europol vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra [rammefinansforordningen], hvis det særligt er nødvendigt af hensyn til Europols drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.
2. På grund af den særlige situation med hensyn til medlemmerne af netværket af nationale uddannelsesinstitutioner, der er de eneste organer med de præcise kendetegn og den tekniske kompetence, det kræver at udføre de relevante uddannelsesaktiviteter, kan medlemmerne modtage tilskud uden indkaldelse af forslag i henhold til artikel 190, stk. 1, litra d), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁴¹.

⁴¹ EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1.

Kapitel XII

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 64

Retlig status

1. Europol er et EU-organ. Det har status som juridisk person.
2. Europol skal i hver medlemsstat have den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Europol kan herunder erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og kan optræde som part i retssager.
3. Europol har hjemsted i Haag i Nederlandene.

Artikel 65

Privilegier og immuniteter

1. Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for Europol og dets personale.
2. Privilegier og immuniteter for forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer skal fastsættes i en aftale mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater. Aftalen skal indrømme de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver tilfredsstillende.

Artikel 66

Sprogordning

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1⁴² finder anvendelse på Europol.
2. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Europolis virke, skal udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

⁴²

EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

Artikel 67

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001⁴³ finder anvendelse på de dokumenter, som beror hos Europol.
2. Efter forslag fra eksekutivdirektøren vedtager bestyrelsen gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1049/2001, for så vidt angår Europolis dokumenter, senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden.
3. Afgørelser, som Europol træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten er opfyldt.

Artikel 68

Bekæmpelse af svig

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 skal Europol senest seks måneder efter, at Europol bliver operationel, tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁴⁴, og vedtage de nødvendige bestemmelser, som skal gælde for alle agenturets medarbejdere, på grundlag af modellen i bilaget til aftalen.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Europol.
3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med et tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af Europol, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁴⁵.
4. Europolis samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og

⁴³ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁴⁴ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁴⁵ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at dette griber ind i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 69

Sikkerhedsregler om beskyttelse af klassificerede oplysninger

Europol fastsætter sine egne regler om tavshedspligt og om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger og følsomme ikke-klassificerede oplysninger under hensyntagen til de grundlæggende principper og minimumsstandarder i afgørelse 2011/292/EU. Disse skal blandt andet omfatte bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af disse oplysninger.

Artikel 70

Evaluering og revision

1. Senest fem år efter [denne forordnings ikrafttræden] og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering til vurdering navnlig af virkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdsmetoder. I evalueringen skal der særligt tages stilling til, om der er behov for at ændre Europols målsætninger, og de finansielle konsekvenser af en eventuel ændring.
2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner på rapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, de nationale parlamenter og bestyrelsen.
3. I forbindelse med hver anden evaluering skal Kommissionen desuden foretage en evaluering af de resultater, Europol har opnået, set i lyset af dets målsætninger, mandat og opgaver. Hvis Kommissionen finder, at der ikke længere er grund til at videreføre Europol med de målsætninger og opgaver, Europol er tillagt, kan den foreslå, at denne forordning ændres eller ophæves.

Artikel 71

Administrative undersøgelser

Europols virke er underlagt Den Europæiske Ombudsmands tilsyn i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

Artikel 72

Hovedsæde

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for Europol i værtsmedlemsstaten, og de faciliteter, der skal stilles til rådighed af værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler, der skal finde anvendelse på eksekutivdirektøren,

bestyrelsesmedlemmerne, Europol's personale og deres familiemedlemmer i værtsmedlemsstaten, skal fastsættes i en hjemstedsaftale mellem Europol og den medlemsstat, hvor hovedsædet er beliggende; aftalen skal indgås med bestyrelsens godkendelse senest [2 år efter forordningens ikrafttræden].

2. Europol's værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for Europol's virke, herunder skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Kapitel XIII

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 73

Generel succession

1. Europol som oprettet ved denne forordning er den generelle successor for Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA og for Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA, for så vidt angår alle aftaler, de har indgået, alle forpligtelser, der påhviler dem, og al ejendom, de har erhvervet.
2. Denne forordning berører ikke retskraften af aftaler, som Europol som oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA indgik inden denne forordnings ikrafttrædelse.
3. Denne forordning berører ikke retskraften af aftaler, som Cepol som oprettet ved afgørelse 2005/681/RIA indgik inden denne forordnings ikrafttrædelse.
4. Uanset stk. 3 opsiges den hjemstedsaftale, der blev indgået i henhold til afgørelse 2005/681/RIA, dog fra den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.

Artikel 74

Overgangsforanstaltninger for bestyrelsen

1. Medlemmerne af bestyrelsen for Cepol, der er nedsat i medfør af artikel 10 i afgørelse 2005/681/RIA, fratræder deres hverv den [denne forordnings ikrafttrædelse].
2. Medlemmerne af styrelsesrådet for Europol, der er nedsat i medfør af artikel 37 i afgørelse 2009/371/RIA, fratræder deres hverv den [datoen, hvorfra denne forordning finder anvendelse].
3. Medlemmerne af styrelsesrådet, der er nedsat i medfør af artikel 37 i afgørelse 2009/371/RIA, skal i perioden efter denne forordnings ikrafttrædelse og indtil den dato, hvorfra den finder anvendelse

- a) udføre bestyrelsens opgaver i henhold til artikel 14 i denne forordning
 - b) forberede vedtagelsen af regler om tavshedspligt og om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger, jf. denne forordnings artikel 69
 - c) udarbejde alle nødvendige instrumenter til anvendelsen af denne forordning og
 - d) revidere de ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA, så bestyrelsen, der nedsættes i henhold til denne forordnings artikel 13, kan træffe afgørelse i medfør af artikel 78, stk. 2.
- 4. Kommissionen træffer snarest efter denne forordnings ikrafttræden de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestyrelsen, der nedsættes i henhold til artikel 13, påbegynder sit arbejde den [datoen, hvorfra forordningen finder anvendelse].
 - 5. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne Kommissionen navnene på de personer, de har udpeget til bestyrelsesmedlemmer og suppleanter i henhold til artikel 13.
 - 6. Bestyrelsen, der nedsættes i henhold til denne forordnings artikel 13, afholder sit første møde den [datoen, hvorfra forordningen finder anvendelse]. Under mødet træffer den om fornødent afgørelse som nævnt i artikel 78, stk. 2.

Artikel 75

Overgangsforanstaltninger for direktører og vicedirektører

- 1. Direktøren, der er udnævnt i henhold til artikel 38 i afgørelse 2009/371/RIA, tillægges for den resterende del af sin ansættelsesperiode eksekutivdirektørens ansvarsområder i henhold til denne forordnings artikel 19. De øvrige vilkår i hans kontrakt fortsætter uændret. Hvis embedsperioden udløber efter [denne forordnings ikrafttrædelsesdato], men inden [denne forordnings anvendelsesdato], forlænges den automatisk til et år efter den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.
- 2. Kan direktøren ikke efterkomme stk. 1, eller ønsker han det ikke, udpeger Kommissionen en af sine embedsmænd til at indtræde som fungerende eksekutivdirektør og udføre de opgaver, der påhviler eksekutivdirektøren for en periode, der ikke må overstige 18 måneder, i afventning af udnævnelserne i henhold til artikel 56.
- 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på vicedirektørerne, der er udnævnt i henhold til artikel 38 i afgørelse 2009/371/RIA.
- 4. Direktøren for Cepol, der er udnævnt i henhold til artikel 11, stk. 1, i afgørelse 2005/681/RIA, tillægges for den resterende del af sin ansættelsesperiode ansvarsområderne for Europols viceeksekutivdirektør for uddannelse. De øvrige vilkår i hans kontrakt fortsætter uændret. Hvis embedsperioden udløber efter [denne forordnings ikrafttrædelsesdato], men inden [denne forordnings anvendelsesdato], forlænges den automatisk til et år efter den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.

Artikel 76

Overgangsbestemmelser for budgettet

1. For hvert af de tre regnskabsår efter denne forordnings ikrafttræden skal mindst 8 mio. EUR af Europol's driftsudgifter afsættes til uddannelse som beskrevet i kapitel III.
2. Dechargeproceduren med hensyn til de budgetter, der er godkendt på grundlag af artikel 42 i afgørelse 2009/371/RIA, gennemføres i overensstemmelse med reglerne i artikel 43 i afgørelse 2009/371/RIA og Europol's finansielle regler.

Kapitel XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 77

Ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og afgørelse 2005/681/RIA

Denne forordning erstatter og ophæver afgørelse 2009/371/RIA og afgørelse 2005/681/RIA.

Henvisninger til de ophævede afgørelser gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 78

Ophævelse af andre retsakter

1. Alle lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA og afgørelse 2005/681/RIA ophæves med virkning fra den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse.
2. Alle ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til gennemførelse af afgørelse 2009/371/RIA om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) og afgørelse 2005/681/RIA om oprettelse af Ceuol forbliver i kraft efter [denne forordnings anvendelsesdato], medmindre Europol's bestyrelse træffer afgørelse om andet i forbindelse med implementeringen af denne forordning.

Artikel 79

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den [anvendelsesdatoen].

Artikel 73, 74 og 75 anvendes dog fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG 1

Liste over strafbare handlinger, med hensyn til hvilke Europol skal støtte og styrke medlemsstaternes kompetente myndigheders indsats og samarbejde i henhold til denne forordnings artikel 3, stk. 1

- Terrorisme
- organiseret kriminalitet
- ulovlig narkotikahandel
- illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning
- kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
- organiseret illegal indvandring
- menneskehandel
- kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
- manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- underslæb og bedrageri, herunder bedrageri til skade for Unionens finansielle interesser
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler
- it-kriminalitet
- korruption
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter

- ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- miljøkriminalitet, herunder forurening fra skibe
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af kvinder og børn.

BILAG 2

De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles og behandles med henblik på krydstjek, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles og behandles til dette formål, jf. artikel 24, stk. 1, litra a)

1. Personoplysninger, der indsamles og behandles med henblik på krydscheck, skal vedrøre:

a) personer, der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have medvirket i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling

b) personer, om hvem der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence.

2. Oplysninger vedrørende de personer, der er omhandlet i punkt 1, må kun omfatte følgende kategorier af personoplysninger:

a) efternavn, fødenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn

b) fødselsdato og fødested

c) statsborgerskab

d) køn

e) den pågældendes bopæl, erhverv og opholdssted

f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger og

g) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder eventuelle specifikke objektive fysiske kendetegn, der ikke ændrer sig, som f.eks. fingeraftryksoplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).

3. Ud over de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan følgende kategorier af personoplysninger vedrørende de personer, der er nævnt i stk. 1, indsamles og behandles:

a) strafbare handlinger, formodede strafbare handlinger samt oplysninger om, hvornår, hvor og hvordan de blev (eller påstås at være blevet) begået

b) midler, som er blevet anvendt eller måske anvendes til at begå sådanne strafbare handlinger, herunder oplysninger om juridiske personer

c) de sagsbehandlende tjenestesteder og deres journalnumre

d) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation

e) domfældelser, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence

f) den part, der har indlæst oplysningerne.

Disse oplysninger kan også meddeles Europol, selv om de endnu ikke indeholder navnene på personerne.

4. Yderligere oplysninger, som Europol eller nationale enheder er i besiddelse af om de personer, der er omhandlet i stk. 1, kan efter anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger skal ske i overensstemmelse med national ret.

5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes endeligt, skal oplysningerne vedrørende den sag, som afgørelsen herom vedrører, slettes.

De kategorier af personoplysninger, der kan indsamles og behandles med henblik på analyser af strategisk eller anden generel art og med henblik på operationelle analyser, og de kategorier af registrerede, hvis oplysninger kan indsamles og behandles til disse formål, jf. artikel 24, stk.1, litra b) og c)

1. Personoplysninger, der indsamles og behandles med henblik på analyser af strategisk eller anden generel art eller til operationelle analyser, skal vedrøre
 - a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have deltaget i en strafbar handling, der henhører under Europol's kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
 - b) personer, om hvem der i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller en rimelig grund til at antage, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europol's kompetence.
 - c) personer, der kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskning af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager
 - d) personer, der har været ofre for en af de pågældende strafbare handlinger, eller med hensyn til hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kunne være ofre for en sådan strafbar handling
 - e) kontakt- og ledsagepersoner, og
 - f) personer, som kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.
2. Følgende kategorier af personoplysninger, herunder også tilknyttede administrative oplysninger, kan behandles i forbindelse med de kategorier af personer, der er omhandlet i punkt 1, litra a) og b):
 - a) personlige oplysninger:
 - i) nuværende og tidligere efternavne

- ii) nuværende og tidligere fornavne
- iii) fødenavn
- iv) faderens navn (hvis nødvendigt for identificering)
- v) moderens navn (hvis nødvendigt for identificering)
- vi) køn:
- vii) fødselsdato
- viii fødested
- ix) statsborgerskab
- x) civilstand
- xi) kaldenavn (alias)
- xii) øgenavn
- xiii) påtaget eller falsk navn
- xiv) nuværende og tidligere opholdssted og/eller bopæl
- b) fysiske kendetegn:
 - i) signalement
 - ii) særlige kendetegn (modermærker/ar/tatoveringer m.v.)
- c) midler til identificering:
 - i) identitetsdokumenter/kørekort
 - ii) nationalt id-kortnummer/pasnummer
 - iii) nationalt personnummer/socialsikringsnummer, hvis de findes
 - iv) billeder og anden information om udseendet
 - v) kriminaltekniske oplysninger til identificering, såsom fingeraftryk, dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna), stemmeprofil, blodtype, tandstatus
- d) erhverv og kvalifikationer:
 - i) nuværende beskæftigelse og erhverv
 - ii) tidligere beskæftigelse og erhverv

- iii) uddannelse (skole, universitet, erhvervsuddannelse)
- iv) kvalifikationsbeviser
- v) kompetencer og anden specialviden (sprog m.v.)
- e) oplysninger om økonomiske og finansielle forhold:
 - i) økonomiske forhold (bankkonti og -koder, kreditkort m.v.)
 - ii) likvide midler
 - iii) besiddelse af kapitalandele, andre aktiver
 - iv) oplysninger om fast ejendom
 - v) forbindelser til virksomheder
 - vi) kontakter til banker og kreditinstitutter
 - vii) skattemæssige forhold
 - viii) andre oplysninger vedrørende den pågældendes forvaltning af sine økonomiske forhold
- f) oplysninger om adfærd:
 - i) livsstil (som f.eks. at leve over evne) og vaner
 - ii) færden
 - iii) frekventerede steder
 - iv) våben og andre farlige genstande
 - v) farlighed
 - vi) andre specifikke risici såsom sandsynligheden for flugtforsøg, brug af dobbeltagenter, forbindelser til retshåndhævende personale
 - vii) karaktertræk og profiler forbundet med kriminel adfærd
 - viii) narkotikamisbrug
- g) kontakt- og ledsagepersoner, herunder forbindelsernes art og karakter
- h) anvendte kommunikationsmidler, såsom telefon (fastnet eller mobil), telefax, personsøger, elektronisk post, postadresser, internetforbindelse(r)
- i) anvendte transportmidler såsom motorkøretøjer, både, fly, herunder også oplysninger til identificering af disse transportmidler (registreringsnumre)

- j) oplysninger om kriminel adfærd:
 - i) tidligere domfældelser
 - ii) formodet indblanding i kriminelle aktiviteter
 - iii) modus operandi
 - iv) midler, der har været eller kan bruges til at forberede og/eller begå strafbare handlinger
 - v) tilhørsforhold til en kriminel gruppe eller organisation og placering inden for gruppen eller organisationen
 - vi) rolle i den kriminelle organisation
 - vii) det geografiske område for de kriminelle aktiviteter
 - viii) materiale indsamlet under efterforskning, såsom videooptagelser og fotos
- k) henvisning til andre databaser, som indeholder oplysninger om den pågældende person: XX
 - i) Europol
 - ii) politi- eller toldmyndigheder
 - iii) andre retshåndhævende myndigheder
 - iv) internationale organisationer
 - v) offentlige enheder
 - vi) private enheder
- l) oplysninger om juridiske personer med relevans for oplysningerne i litra e) og j):
 - i) den juridiske persons navn
 - ii) sted
 - iii) dato og sted for oprettelsen
 - iv) administrativt registreringsnummer
 - v) retlig form
 - vi) kapital
 - vii) aktivitetsområde

- viii) nationale og internationale datterselskaber
- ix) direktører
- x) bankforbindelser.

3. "Kontakt- og ledsagepersoner", jf. punkt 1, litra e), er personer, gennem hvilke der er tilstrækkelig grund til at antage, at det er muligt at få oplysninger, der vedrører de i punkt 1, litra a) og b), i dette bilag omhandlede personer, og som er relevante for analysen, forudsat at de ikke hører ind under en af de i punkt 1, litra a), b), c), d) eller f) omhandlede personkategorier. "Kontaktpersoner" er personer, der har sporadisk kontakt med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer. "Ledsagepersoner" er personer, der har regelmæssig kontakt med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer.

For så vidt angår kontakt- og ledsagepersoner er det tilladt at opbevare de i punkt 2 omhandlede oplysninger i fornødent omfang, forudsat der er grund til at antage, at disse oplysninger er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som kontakt- eller ledsageperson.

I den forbindelse skal følgende overholdes:

- a) disse personers forhold til de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer skal afklares hurtigst muligt
 - b) hvis antagelsen om, at der er en forbindelse mellem disse personer og de personer, der er omhandlet i punkt 1, litra a) og b), viser sig at være ubegrundet, skal oplysningerne slettes omgående
 - c) hvis sådanne personer er mistænkt for at have begået en strafbar handling, der er omfattet af Europol's målsætninger, eller er blevet dømt for en sådan strafbar handling, eller hvis der i henhold til den berørte medlemsstats nationale lovgivning er konkrete indicier for eller en rimelig formodning om, at de vil begå en sådan strafbar handling, er det tilladt at opbevare alle oplysninger, der er omhandlet i punkt 2
 - d) oplysninger om kontaktpersoners kontakt- og ledsagepersoner samt oplysninger om ledsagepersoners kontakt- og ledsagepersoner må ikke opbevares, bortset fra oplysninger om arten og karakteren af kontakten eller forbindelsen med de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer
 - e) hvis det ikke er muligt at nå til nogen afklaring efter ovenstående litraer, tages der hensyn hertil, når det besluttet, om det er nødvendigt at opbevare oplysningerne med henblik på videre analyse, og da i hvilket omfang det skal ske.
4. For så vidt angår personer, der som omhandlet punkt 1, litra d), har været ofre for en af de pågældende strafbare handlinger, eller med hensyn til hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kunne være ofre for en sådan strafbar handling, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:

- a) oplysninger til identificering af offeret
- b) årsagen til personens rolle som offer eller potentielt offer
- c) skade (fysisk, økonomisk, psykologisk, m.v.)
- d) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
- e) angivelse af, om der er mulighed for deltagelse i retsmøder
- f) oplysninger om strafbare handlinger meddelt af eller gennem de personer, der er omhandlet i punkt 1, litra d), herunder også oplysninger om deres forbindelse med andre personer, hvis det er nødvendigt for at identificere de i punkt 1, litra a) og b), omhandlede personer.

Andre af de i stk. 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som ofre eller potentielle ofre.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

5. For så vidt angår personer, der som omhandlet i punkt 1, litra c), kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskning af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:

- a) oplysninger vedrørende strafbare handlinger meddelt af sådanne personer, herunder også om deres forbindelse med andre personer, der er registreret i analysedatabasen
- b) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
- c) angivelse af, om der skal sikres beskyttelse, og hvem der skal yde den
- d) ny identitet
- e) angivelse af om der er mulighed for deltagelse i retsmøder.

Andre af de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som vidner.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

6. For så vidt angår personer, der som omhandlet i punkt 1, litra f), kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger, kan oplysningerne i punkt 2, litra a), nr. i), til litra c), nr. iii), i dette bilag samt følgende kategorier af oplysninger opbevares:

- a) kodede personoplysninger

- b) arten af de givne oplysninger
- c) angivelse af, om der skal sikres anonymitet
- d) angivelse af, om der skal sikres beskyttelse, og hvem der skal yde den
- e) ny identitet
- f) angivelse af, om der er mulighed for deltagelse i retsmøder
- g) negative erfaringer
- h) belønning (økonomisk/begunstigelser).

Andre af de i punkt 2 omhandlede oplysninger kan opbevares i fornødent omfang, forudsat at der er grund til at antage, at de er nødvendige for analysen af sådanne personers rolle som meddelere.

Oplysninger, der ikke er nødvendige for den videre analyse, skal slettes.

7. Hvis det på et tidspunkt under analysen på grundlag af underbyggede og samstemmende oplysninger bliver klart, at en person bør placeres i en anden af de personkategorier, der er opstillet i dette bilag, end den, som vedkommende først blev placeret i, må Europol kun behandle de oplysninger om denne person, som det er tilladt at behandle i forbindelse med denne nye kategori, og alle andre oplysninger skal slettes.

Hvis det på grundlag af ovennævnte oplysninger bliver klart, at en person bør placeres i to eller flere af de kategorier, der er opstillet i dette bilag, kan Europol behandle alle de oplysninger, som det er tilladt at behandle i forbindelse med disse kategorier.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-agenturet for samarbejde og uddannelse inden for retshåndhævelse (Europol) samt om ophævelse af afgørelse 2009/371/RIA og 2005/681/RIA.

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen⁴⁶

Politikområde: Indre anliggender

Aktivitet: 18.02 Indre sikkerhed

1.3. Forslagets/initiativets art

- ☒ Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**
- ☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁴⁷
- ☐ Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- ☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Den Europæiske Politienhed (Europol) begyndte som et internationalt organ, hvis regler var fastsat i en konvention mellem medlemsstaterne, der trådte i kraft i 1999. Den 1. januar 2010 blev Europol ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA omdannet til et decentraliseret EU-agentur til at støtte og styrke de foranstaltninger, medlemsstaternes kompetente myndigheder traf over for grov og organiseret kriminalitet og terrorisme. Rådets afgørelse fastsatte også Europol's formål og opgaver i detaljer.

Lissabontraktaten har afskaffet søjlestrukturen i Den Europæiske Union og bragt politisamarbejdet på linje med gældende EU-ret. Artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bestemmer, at Europol skal reguleres ved en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det bestemmes også, at der deri skal fastlægges de nærmere bestemmelser for Europa-Parlamentets kontrol af Europol's aktiviteter sammen med de nationale parlamenter. Endvidere opfordres der i Stockholmprogrammet⁴⁸, der fastlægger en flerårig EU-strategi for sikkerhed og

⁴⁶ ABM: Activity-Based Management (aktivitetsbaseret forvaltning) - ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

⁴⁷ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

⁴⁸ Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse, EUT C 115 af 4.5.2010.

retfærdighed i Europa, til, at Europol udvikles og bliver "et knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, en tjenesteudbyder og en platform for de retshåndhævende tjenester."

Artikel 87, stk. 2, litra b), træffer bestemmelse om støtte til uddannelse af personale og samarbejde om udveksling af personale. I Stockholmprogrammet anføres det, at det er vigtigt at intensivere uddannelsen inden for EU-relaterede spørgsmål for at fremme en ægte europæisk rets- og retshåndhævelseskultur, og at det bør tilstræbes at tilbyde alle involverede systematisk at deltage i en europæisk uddannelsesordning. Kommissionen foreslår derfor samtidig med dette forslag en europæisk ordning for uddannelse i retshåndhævelse (LETS) til at bygge videre på de aktiviteter, der på nuværende tidspunkt udføres af Cepol. Det foreliggende forslag indebærer, at de to agenturer sammenlægges, og at det nye (sammenlagte) agentur får til opgave at gennemføre uddannelsesordningen.

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

ABB-aktivitet 18 05: Sikkerhed og sikring af frihedsrettighederne

SPECIFIKT MÅL NR. 3

At forbedre medlemsstaternes samarbejde om retshåndhævelse, navnlig ved at fremme udvekslingen af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder, så det bliver muligt at få adgang til de relevante oplysninger, samtidig med at det sikres, at principperne om databeskyttelse overholdes, og Europols og Cepols rolle som medlemsstaternes partnere i bekæmpelsen af grov kriminalitet og uddannelsen af politiet styrkes

Vigtigste resultater i forhold til målsætningerne for 2013 - forordning til sammenlægning af Europol og Cepol

Europolforordningen: Specifikt mål nr. 1:

At fungere som det primære center til støtte for retshåndhævelsesforanstaltninger og for retshåndhævelsesekspertise

Specifikt mål nr. 2:

At fungere som EU's knudepunkt for oplysninger om kriminalitet

Specifikt mål nr. 3

At koordinere gennemførelsen af EU's politik for uddannelse af retshåndhævende personale og levere relevant uddannelse og udveksling på EU-plan

Specifikt mål nr. 4

At styrke EU's kapacitet med hensyn til at takle it-kriminalitet med henblik på at undgå skade for unionsborgere, virksomheder og tab for EU's økonomi

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Europols rolle er at støtte de nationale retshåndhævende myndigheders indsat i deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme. Forslaget, dvs. Europolforskriften, danner en ny retlig ramme for Europol. Ved indførelsen af det nye retsgrundlag vil sikkerheden i EU blive øget gennem en forbedring af Europols effektivitet med hensyn til at støtte forebyggelsen og bekæmpelsen af grov kriminalitet og terrorisme på tværs af landegrænserne og gennem nye opgaver for Europol, for så vidt angår uddannelse i retshåndhævelse på EU-plan og med hensyn til at stille lokaler til rådighed for EU-centre for retshåndhævelse vedrørende særlige kriminalitetsfænomener såsom it-kriminalitet.

Forslaget skal forbedre Europols efterretninger, så den bedre kan betjene medlemsstaterne og bedre kan informere i forbindelse med udarbejdelsen af EU's politik. Det vil bringe Europol og dets aktiviteter i bedre overensstemmelse med kravene i Lissabontraktaten og Stockholmprogrammet. Forslaget vil endvidere forstærke Europols ansvarlighed og styrke dets databeskyttelsesordning. Europol vil kunne give alle de nødvendige og tidssvarende ydelser og produkter til medlemsstaterne for at gøre det lettere for dem og støtte dem i bekæmpelsen af grov kriminalitet, der berører borgerne i EU. Den øgede informationsstrøm fra medlemsstaterne, herunder om it-kriminalitet, og den forbedrede databehandling, der modsvares af en solid databeskyttelsesordning og øget uddannelseskapacitet, vil yderligere styrke Europols rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne.

Oplysninger, der hidrører fra private parter, kunne overgives til Europol af enhver medlemsstat (den nationale Europolenhed), hvilket ville formindske risikoen for forsinkelser og undladelse af at videregive oplysningerne. Udveksling af oplysninger med tredjelande vil blive mere strømlinet, hvilket vil have en positiv virkning på samarbejdet og på den interne sikkerhed i EU og i tredjelandene. Dette vil tillige give mulighed for en mere koordineret global indsats over for kriminelle fænomener.

Forslaget indfører en ny opgave for Europol, der indarbejder og i et vist omfang udvider de opgaver med uddannelse af retshåndhævende personale, som Cepol nu udfører. Når operationelle funktioner og uddannelsesfunktioner rationaliseres og integreres i et enkelt agentur, forventes det at skabe en indbyrdes forstærkende dynamik. De ressourcer, der spares ved at afskaffe det dobbeltarbejde, der udføres af støttefunktionerne, kan bruges på uddannelsesfunktioner, navnlig til at gennemføre EU-ordningen for uddannelse i retshåndhævelse. Det højere uddannelsesniveau, dette vil give, vil højne standarden for politiets arbejde overalt i EU, øge tilliden mellem de retshåndhævende myndigheder, bidrage til en fælles retshåndhæveskultur og derved gøre EU's indsats over for fælles sikkerhedsproblemer mere effektiv.

Derudover vil forslaget styrke Europols ansvarlighed og bringe Europols forvaltning i overensstemmelse med de andre EU-agenturers.

Forslaget indfører en anden ny opgave for Europol, nemlig at lægge lokaler til Det Europæiske Center til Bekæmpelse af It-Kriminalitet (herefter "EC3"), der blev oprettet i begyndelsen af 2013. EC3 vil i betydelig grad øge EU's mulighed for at takle den voksende trussel, it-kriminaliteten udgør, med henblik på at støtte og supplere medlemsstaternes indsats. Medlemsstaterne vil få stor fordel af at have et centralt organ, der er udstyret med den seneste teknologi, har et højt kvalificeret og specialiseret personale og kan tilbyde et bredt spektrum af ydelser og produkter. Derudover vil et fremtidsorienteret center, der forudser tendenser, analyserer trusler og giver strategisk vejledning med henblik på at takle it-kriminalitet, være yderst værdifuldt for medlemsstaterne. Det vil også give EU-agenturer og -organer øget kapacitet med hensyn til at takle de problemer, it-kriminaliteten skaber.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

- Brugertilfredshed med den operationelle støtte til operationer eller efterforskning
- Procentvis andel af beskeder, medlemsstaterne har sendt via applikationen for netværket til sikker udveksling af oplysninger (herefter benævnt "SIENA"), som også er sendt til Europol
- Mængde og kvalitet af oplysninger, den enkelte medlemsstat har sendt, set i forhold til den samlede mængde og kvalitet af oplysninger sendt af medlemsstaterne
- Antal undersøgelser, Europol har ydet støtte i
- Antal indgivne rapporter om krydscheck
- Antal indgivne rapporter om operationel analyse
- Antal tilfælde af fælles efterforskning, særligt de fælles efterforskningshold med støtte fra Europol
- Antal SIENA-anmodninger og beskeder til information, Europol har sendt til eksterne partnere
- Antal SIENA-anmodninger og beskeder til information, eksterne partnere har sendt til Europol
- Antal SIENA-sager, der er indledt
- Antal mistænkte, der er fundet, arresteret og retsforfulgt i medlemsstaterne
- Antal tilfælde, hvor der er givet støtte i kriminaltekniske og/eller andre former for tekniske spørgsmål (herunder i den øjeblikkelige situation)
- Antal personer, der har modtaget uddannelse

– Kvaliteten af de strategiske produkter (tilstrækkeligt detaljeret, omfanget, den analytiske metode) Vedrørende uddannelse: – Antal behovsundersøgelser – Antal kvalitetssikringsprodukter – Antal fælles uddannelsesplaner – Antal uddannelsesmoduler (og e-uddannelsesmoduler) – Antal afholdte kurser – Antal udvekslinger, der er arrangeret – Brugertilfredshed. Endelig kan følgende væsentligste indikatorer bruges til at evaluere virkningen af EC3's aktiviteter – Omfanget, hvori EC3 har bidraget til at nedbryde it-kriminelle netværk gennem vellykkede operationer på tværs af landegrænserne, der er koordineret og/eller støttet af EC3 (på grundlag af antallet af mistænkte, der er blevet identificeret, arresteret og retsforfulgt, og antallet af identificerede ofre) – Den strategiske og/eller operationelle virkning, EC3's trussels- og risikovurderinger/prognoser for tendenser har haft på EU-plan og i medlemsstaterne – Stigningen i antallet af personale (beskæftiget med retshåndhævelse eller andet), der får specialiseret uddannelse i it-kriminalitet – omfanget, hvori nye teknologiske værktøjer, som EC3 har indført, koordineret eller udviklet, bruges under EC3's operationer og/eller af medlemsstaterne – omfanget, hvori initiativer i partnerskab mellem det offentlige og det private har lettet EC3's arbejde – den generelle tilfredshed med alle EC3's produkter og ydelser blandt medlemsstaterne.
--

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Reformen af Europol indgår i en større proces med at opnå et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse som anført i Stockholmprogrammet. Blandt andre midler til at nå dette mål nævner Stockholmprogrammet, at Europol skal "blive et knudepunkt for informationsudveksling mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, en tjenesteudbyder og en platform for de retshåndhævende tjenester". Der er således en stærk

enighed mellem institutionerne om den rolle, Europol skal have med hensyn til at støtte de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne, og dens generelle fremtidige udvikling.

Samtidig vil Europols aktiviteter efter Lissabontraktaten og den fælles erklæring om decentraliserede agenturer skulle underkastes regelmæssig kontrol af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, og dens forvaltning vil skulle bringes i overensstemmelse med standarderne for alle EU's decentraliserede agenturer.

Endvidere er der, for så vidt angår databeskyttelse, behov for at bringe Europols databeskyttelsesordning yderligere i overensstemmelse med standarderne i andre databeskyttelsesinstrumenter, og fysiske personers ret til indsigt i personoplysninger om dem selv bør forbedres ved, at der indføres en alternativ procedure til at kontrollere lovligheden af behandlingen af personoplysninger.

Det højere uddannelsesniveau, dette vil give, vil højne standarden for politiets arbejde overalt i EU, bidrage til at øge tilliden mellem de retshåndhævende myndigheder, bidrage til en fælles retshåndhævelseskultur og derved gøre EU's indsats over for fælles sikkerhedsproblemer mere effektiv.

Selv om fænomenet it-kriminalitet er i stigning og bliver stadig mere kompliceret, har EU indtil oprettelsen af EC3 ikke haft tilstrækkelig kapacitet til at takle it-kriminaliteten, fordi den er yderst kompliceret og udvikler sig meget hurtigt, og det kræver teknisk ekspertviden på højt niveau at forstå dens særlige karakter og måde at operere, men også på grund af utilstrækkelige informationsstrømme. Der er behov for at udveksle højt kvalificeret ekspertviden, der er indhentet på nationalt plan og EU-plan, mellem alle medlemsstaterne, så EU kan forbedre sin indsats over for it-kriminalitet. It-kriminalitet er et fænomen, der i sagens natur bevæger sig på tværs af landegrænserne og derfor kræver samarbejde.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Samarbejde om retshåndhævelse inden for EU kan ikke ske uden en effektiv udveksling af oplysninger og efterretning om kriminalitet mellem de nationale retshåndhævende myndigheder og andre relevante organer i og uden for EU. Adgang til og deling og analyse af relevante og aktuelle oplysninger om kriminalitet er af afgørende betydning for effektiv bekæmpelse af kriminalitet. Europol har de bedst tænkelige muligheder for at støtte samarbejdet på dette område og sikre koordinering på EU-niveau.

Effektiv forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet på tværs af landegrænserne kan ikke foretages af det nationale politi alene. Det kræver koordinering og samarbejde med offentlige og private interesserede parter i hele EU. Europol er det eneste EU-agentur, der støtter medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder i dette forehavende. Det giver dem en række enestående operationelle ydelser med henblik på at bekæmpe grov kriminalitet på tværs af landegrænserne (nemlig kriminalitetsanalyse, kriminalteknisk og operationel støtte til efterforskning på tværs af landegrænserne). Strukturen efter den nugældende lovgivning forhindrer imidlertid Europol i fuldt ud at være effektiv og give medlemsstaterne de nødvendige, fuldstændige og tidssvarende redskaber. Denne struktur fra lovgivningen kan kun ændres gennem en reform af reglerne på EU-plan. Det kan ikke gøres på nationalt, regionalt eller lokalt plan eller løses af Europol selv gennem interne foranstaltninger.

Derudover skal der i henhold til Lissabontraktaten indføres en ordning for parlamentarisk kontrol med Europols aktiviteter, og den fælles erklæring om decentraliserede agenturer kræver, at Europols forvaltning bliver bragt i overensstemmelse med de øvrige EU-agenturers. Dette kræver et EU-lovgivningsindgreb.

Merværdien ved, at EU bliver involveret i uddannelse i retshåndhævelse, er, at der sikres en koordineret tilgang til udvikling og gennemførelse af uddannelsen. Der er allerede gjort meget på dette område, både nationalt af medlemsstaterne og på EU-plan af Cepol. Som det nærmere er anført i den ledsagende meddelelse om den europæiske ordning for uddannelse i retshåndhævelse, er der stadig en del at gøre, bl.a. for at sikre, at uddannelsen svarer til behovene med hensyn til de kriminalitetsområder, der har prioritet på EU-plan, og at sikre en sammenhængende tilgang til uddannelse på EU-plan, der opfylder de højeste kvalitetsstandarder.

EC3 blev oprettet til at fjerne de mange forhindringer for effektiv efterforskning af it-kriminalitet og retsforfølgning af lovovertrædere på EU-plan. Det udgør et afgørende skridt for EU's samlede strategi til at forbedre it-sikkerhed og gøre internettet til et område med retfærdighed, hvor menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder sikres gennem en indsats, hvor alle de interesserede parter samarbejder.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Den eksterne evaluering af Rådets afgørelse om Europol har givet stof til eftertanke, hvad angår forbedring af Europols effektivitet. Den har bekræftet, at Europol er et velfungerende agentur, der er relevant på operationelt plan og har værdi for unionsborgernes sikkerhed. Ikke desto mindre har evalueringen påpeget en række områder, hvor der skal ske forbedringer. Høringen af de eksterne interesserede parter vedrørende reformen af Europol og en række årsberetninger og særberetninger fra Europol har bidraget til en klarere forståelse af, hvad der skal ændres i Europol. De punkter, der gik igen, var: medlemsstaternes utilstrækkelige videregivelse af oplysninger, juridiske begrænsninger for direkte samarbejde med den private sektor og ufleksible retlige regler om samarbejdet med tredjelande (som, det er værd at bemærke, vil skulle ændres som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden).

Mere generelt har det vist sig at være af afgørende betydning for, om det lykkes at bekæmpe kriminalitet på tværs af landegrænserne, at de retshåndhævende myndigheder har adgang til og mulighed for at dele relevante og aktuelle oplysninger om kriminalitet. Dette er blevet bekræftet ved gennemførelsen af en række EU-foranstaltninger som f.eks. "Prüm-rammeafgørelsen" og "rammeafgørelsen på svensk initiativ".

For så vidt angår uddannelse, bygger den ledsagende meddelelse om den europæiske ordning for uddannelse i retshåndhævelse på en kortlægning, Cepol foretog i 2012 og omfattende høringer af eksperter fra medlemsstaterne og fra RIA-agenturer. Resultaterne viste et behov for en mere koordineret tilgang, herunder med en fremtrædende rolle for et EU-agentur som drivkraft og koordinator ved gennemførelsen af ordningen i nært samarbejde med andre agenturer og nationale uddannelsesinstitutioner. Der er foretaget en evaluering af Cepol, der løb over fem år og blev afsluttet i 2011, og der er også foretaget en ekstern undersøgelse af Cepol, som Kommissionen havde bestilt til brug for udarbejdelse af en konsekvensanalyse. Resultaterne viste, at der var behov for mere uddannelse i EU-dimensionerne af politiarbejdet, for bedre koordinering mellem Cepol, medlemsstaterne og andre agenturer og for forbedringer i Cepols aktuelle forvaltning og opbygning.

Endvidere betyder den avancerede tekniske kunnen, som det kræver at bekæmpe it-kriminalitet til bunds, at de traditionelle måder at efterforske denne form for kriminalitet ikke er tilstrækkelige. Hvis de retshåndhævende myndigheder ikke har it-uddannelse på et højt niveau, så de kan forstå den indviklede teknologi, der anvendes, og den nye verden med digital kriminalteknik og kan være i stand til at følge med i it-forbrydernes hastigt skiftende teknologi og metoder, vil EU's muligheder for at bekæmpe it-kriminalitet på en adækvat måde blive ved med at være utilstrækkelige. Den hastigt skiftende teknologi må imødegås med teknologiske redskaber i hastig udvikling, der kan bruges i bekæmpelsen af it-kriminalitet, og med personale, der kan tilpasse og bygge videre på tidligere viden og ekspertise.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Forordningen om Europol, der skal gøre agenturet til et knudepunkt for efterretninger om kriminalitet i Europa, vil bidrage til at opnå et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse som anført i Stockholmprogrammet. Det vil samle operationelle funktioner og uddannelsesfunktioner i et enkelt agentur, hvilket vil skabe en gensidigt forstærkende dynamik, der vil forbedre effektiviteten af den operationelle virksomhed og EU-uddannelsens relevans og fokus.

Derudover vil et effektivt Europol være bedre stillet med hensyn til at bistå med at nå målene i Kommissionens meddelelse om strategien for EU's indre sikkerhed i praksis og generelt styrke politisamarbejdet i EU.

Den forvaltning og ledelse af Europol, der foreslås, bidrager til den overordnede sammenhæng i den model for forvaltning, der fremlægges i den fælles erklæring om decentraliserede agenturer. Indførelsen af parlamentarisk kontrol med Europols virksomhed og nye metoder til at samarbejde med tredjelande, bringer Europol i overensstemmelse med kravene i Lissabontraktaten (der giver Kommissionen kompetence til at forhandle internationale aftaler om deling af oplysninger, i stedet for Europol).

Forslaget skal også foretage en klar afgrænsning af Europols kompetence for at undgå dobbeltarbejde i forhold til andre RIA-agenturer og strømline deres samarbejde med Europol. For at forstærke denne proces vil de løsninger, der foreslås i forordningen (f.eks. om anmodninger til medlemsstaterne om at indlede efterforskning af forbrydelser med informering af Eurojust herom) på længere sigt skulle afspejles i retsgrundlaget for andre agenturer (f.eks. for Eurojust).

1.6. Varighed og finansielle virkninger

☐ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- ☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2013 for EC3 og fra 2015 for reformen af Europol og integrering af uddannelsesaktiviteterne
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmåde(r)⁴⁹

☒ **Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- ☐ forvaltningsorganer
- ☒ organer oprettet af Den Europæiske Union⁵⁰
- ☐ nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- ☐ personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49

☐ **Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Tallene for finansielle og menneskelige ressourcer indeholder både det samlede forventede beløb for Europol, som er planlagt for perioden indtil 2020, samt de yderligere finansielle behov, som det kræver at gennemføre det foreslåede videre kompetenceområde for Europol, herunder uddannelse som beskrevet i nærværende formular.

⁴⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁵⁰ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Det er vigtigt at kontrollere og evaluere gennemførelsen af agenturets aktiviteter for at sikre Europols effektivitet. I overensstemmelse med den fælles erklæring om EU's decentraliserede agenturer vil Europol anføre resultatindikatorer for de aktiviteter, der er opført i arbejdsprogrammet. Europols aktiviteter vil så kunne måles i forhold til disse indikatorer i årsberetningen.

Ud over de horisontale regler om forvaltning, der gælder for agenturer, vil Europol særligt udarbejde en årsberetning, og der vil træffes bestemmelse om en regelmæssig samlet evaluering, som Kommissionen skal bestille hvert femte år.

For regelmæssigt at kontrollere medlemsstaternes indsendelse af oplysninger vil Europol hvert år rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om de enkelte medlemsstats resultater. Disse rapporter vil indeholde konkrete kvantitative og kvalitative indikatorer og påvise tendenser.

Forslaget indeholder også regler om Europa-Parlamentets og nationale parlamenters tilsyn med Europols aktiviteter, dvs. i sidste ende med gennemførelsen af Europols arbejdsprogram og gennemførelsen af budgettet.

Europols bestyrelse vil være ansvarlig for tilsynet med, at agenturets administrative, operationelle og budgetmæssige forvaltning er effektiv.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Forbryderaktiviteter er nu mere komplicerede, mangfoldige og internationale en nogensinde. Meget omfattende kriminelle netværk og terroristnetværk udgør en betydelig trussel om EU's og borgernes indre sikkerhed. I stadig højere grad er de kriminelle aktiviteter blevet rettet mod flere genstande, dækker flere former for forbrydelser og opererer på tværs af landegrænserne. De nationale retshåndhævende myndigheder kan ikke længere arbejde isoleret, men må samarbejde med hinanden og med Europol, der skal være knudepunktet for efterretninger om kriminalitet i Den Europæiske Union. Det er nødvendigt at give forstærkninger til Europols personale, for at det kan udføre de nye opgaver og opfylde kravene i den nye forordning. Alle muligheder for rokering af det nuværende personale er blevet fuldt udnyttet. Hvis de nye stillinger, der søges om, ikke bliver bevilget, vil det medføre en permanent overtrædelse af gældende EU-ret og et kompromitteret niveau for intern sikkerhed i EU.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Europol er omfattet af følgende kontrol: budgetkontrollen, den interne revision, Den Europæiske Revisionsrets årsberetninger, den årlige decharge for gennemførelsen af EU-budgettet og eventuelle OLAF-undersøgelser med henblik på særligt at sikre, at de ressourcer, der er tildelt agenturerne, anvendes korrekt. Europols virke er underlagt ombudsmandens

tilsyn i henhold til traktatens artikel 228. Denne administrative kontrol giver en række processuelle garantier for, at hensynet til de interesserede parter varetages.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Til bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1073/1999 uden begrænsninger anvendelse på agenturet, jf. forordningens artikel 21.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Antal [Betegnelse.....]	OB/IOB ⁽⁵¹⁾	fra EFTA-lande ⁵²	fra kandidatlande ⁵³	fra tredje-lande	I henhold til finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om⁵⁴.

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Antal [Betegnelse.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	I henhold til finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
3	18.02YYYY: Europol	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁵¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

⁵⁴ De eksisterende budgetposter 18.050201, 18.050202, 18.050501 og 18.050502 vedrørende henholdsvis Europol og Cepol vil blive erstattet af en enkelt budgetpost.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Sikkerhed og borgerskab
--	----------	-------------------------

Europol			2015 ⁵⁵	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Afsnit 1	Forpligtelser	(1)							
	Betalinger	(2)							
Afsnit 2	Forpligtelser	(1a)							
	Betalinger	(2a)							
Afsnit 3	Forpligtelser	(3a)							
	Betalinger	(3b)							
Bevillinger I ALT For Europol^{56,57}	Forpligtelser	=1+1a +3a	99,675	100,667	102,657	104,689	106,760	108,874	623,322
	Betalinger	=2+2a +3b	99,675	100,667	102,657	104,689	106,760	108,874	623,322

⁵⁵ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵⁶ Det endelige antal stillinger og det samlede budget vil afhænge af resultaterne af både en intern revision i Kommissionen af ressourcebehovet for de decentraliserede agenturer i perioden 2014-2020 og forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme særligt med hensyn til vurderingen af de "reelle behov" på baggrund af konkurrencen om yderst begrænsede budgetmæssige ressourcer og under hensyntagen til, at der skal foretages personalenedskæringer på 5 % i agenturerne.

⁵⁷ I disse tal er medregnet besparelserne ved at sammenlægge Cpol med Europol, der andrager 17,2 mio. EUR (10,1 mio. EUR i personaleudgifter og 7,1 mio. EUR i udgifter til bygninger og andre administrative udgifter) for perioden 2015-2020.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	Administration
--	----------	----------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
GD: Indre anliggender								
• Menneskelige ressourcer		0,615	0,615	0,615	0,615	0,615	0,615	3,690
• Andre administrationsudgifter		0,038	0,288	0,288	0,038	0,288	0,288	1,228
I ALT GD Indre Anliggender	Bevillinger	0,653	0,903	0,903	0,653	0,903	0,903	4,918

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,653	0,903	0,903	0,653	0,903	0,903	4.918
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	100,328	101,570	103,560	105,342	107,663	109,777	628,240
	Betalinger	100,328	101,570	103,560	105,342	107,663	109,777	628,240

Virkninger for udgifterne til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse		
--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
• Menneskelige ressourcer		0,111	0,111	0,111	0,111	0,111	0,111	0,666
• Andre administrationsudgifter		0,139	0,142	0,145	0,148	0,150	0,153	0,877
OMKOSTNINGER I ALT	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,250	0,253	0,256	0,259	0,261	0,264	1,543

3.2.2. Anslåede virkninger for agenturets bevillinger

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater	Type resultater ⁵⁸	Resultaterne s gnsntl. omkostninger	2015		2016		2017		2018		2019		2020		I ALT	
			Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal i alt	Samlede omkostninger
↓																
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵⁹																
At fungere som det primære center til støtte for retshåndhævelsesforanstaltninger og for retshåndhævelsesekspertise																
Resultat	Støtte til efterforskning over landegrænserne gennem efterretningssrapporter og rapporter om operationell	0,009	3800	31,244	3509	31,582	3560	32,041	3600	32,400	3660	32,941	3745	33,704	21.874	193.912

⁵⁸

Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵⁹

Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål...".

	e analyser Koordinering af fælles operationer															
- Resultat	Platforme for specialiserede områder, videnprodukter og deling af ny teknik til bekæmpelse af kriminalitet	0,163	50	7,811	48	7,895	49	8,010	50	8,100	51	8,235	52	8,426	300	48.477
Subtotal for specifikt mål nr. 1				39,055		39,477		40,051		40,501		41,177		42,131		242,390
SPECIFIKT MÅL NR. 2																
At fungere som EU's knudepunkt for oplysninger om kriminalitet																
- Resultat	Strategiske vurderinger af trusler fra grov kriminalitet og terrorisme over landegrænserne	0,298	45	12,888	44	13,027	44	13,217	45	13,365	46	13,588	47	13,903	271	79.988
- Resultat	Tilvejebringelse af effektive og	0,672	20	12,888	19	13,027	20	13,217	20	13,365	20	13,588	21	13,903	120	79.988

	sikre redskaber til deling af oplysninger og kommunikation for MS															
- Resultat	Forbedret kapacitet til analyse gennem forbedrede analysesystemer og specialisering af personalet	0,554	25	13,279	24	13,423	25	13,617	25	13,771	25	14,001	26	14,325	150	82.416
Subtotal for specifikt mål nr. 1				39,055		39,477		40,051		40,501		41,177		42,131		242,390
SPECIFIKT MÅL NR. 3 At koordinere gennemførelsen af EU's politik for uddannelse af retshåndhævende personale og levere relevant uddannelse og udveksling på EU-plan																
- Resultat	Behovs-, koordinerings- og kvalitets sikringsprodukter	0,222	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	36	7.807
- Resultat	Uddannelsesmoduler med fælles uddannelsesplan, e-læringsmod	0,108	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	108	11.393

	uler															
- Resultat	Ingen kurser afholdt	0,038	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	810	30.728
- Resultat	Ingen udveksling arrangeret	0,003	415	1,245	145	0,434	196	0,587	248	0,743	300	0,901	354	1,063	1658	4.971
Subtotal for specifikt mål nr. 3				9,566		8,755		8,908		9,064		9,222		9,384		54,899
SPECIFIKT MÅL NR. 4 At styrke EU's kapacitet med hensyn til at takle it-kriminalitet med henblik på at undgå skader for unionsborgere og virksomheder og tab for EU's økonomi																
- Resultat	Støtte til MS' efterforskning for at nedbryde it-kriminalitet snetværks operationer	1,237	2	4,500	2	4,860	2	5,117	2	5,484	3	5,695	3	5,711	14	31.367
- Resultat	Udveksling af oplysninger mellem alle interesserede parter og sammenlægning af data	0,516	4	3,750	4	4,049	5	4,265	5	4,570	5	4,745	5	4,759	28	26.138
- Resultat	Foretage strategiske vurderinger for hele EU,	0,344	6	3,750	6	4,049	7	4,265	7	4,570	8	4,745	8	4,759	42	26.138

	udvikle kriminaltek niske redskaber, PPP, uddannelse															
Subtotal for specifikt mål nr. 4				12,000		12,958		13,647		14,624		15,185		15,229		83,643
OMKOSTNINGER I ALT				99,675		100,667		102,657		104,689		106,76		108,874		623,322

3.2.3. Anslåede virkninger for [organets] menneskelige ressourcer

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:
- Antagelse: Personaleændringer indtræder midt i året.
- I disse tal er medregnet besparelserne ved at sammenlægge Cepol med Europol, der består i 14 stillinger som midlertidigt ansat, svarende til 10,1 mio. EUR for perioden 2015-2020.

Antal ansatte

	2015 ⁶⁰	2016	2017	2018	2019	2020
Tjenestemænd (AD-medarbejdere)						
Tjenestemænd (AST-medarbejdere)						
Kontraktansatte	106	106	106	106	106	106
Midlertidigt ansatte	502	497	492	492	496	500
Udstationerede nationale eksperter	45.5	45.5	45.5	45.5	45.5	45.5
I ALT	653.5	648.5	643.5	643.5	647.5	651.5

i mio. EUR (tre decimaler)

	2015 ⁶¹	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Tjenestemænd (AD-medarbejdere)							
Tjenestemænd (AST-medarbejdere)							
Kontraktansatte	7,420	7,420	7,420	7,420	7,420	7,420	44,520
Midlertidigt ansatte	65,107	65,435	64,780	64,452	64,714	65,238	389,726
Udstationerede nationale eksperter	3,549	3,549	3,549	3,549	3,549	3,549	21,294

⁶⁰ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁶¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

I ALT	76,076	76,404	75,749	75,421	75,683	76,207	455,540
-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer til det overordnede generaldirektorat

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i antal hele fuldtidsækvivalenter (eller med højst én decimal)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)						
18 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
XX 01 01 02 (i delegationer)						
XX 01 05 01 (indirekte forskning)						
10 01 05 01 (direkte forskning)						
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)⁶²						
18 01 02 01 (KA. UNE. V under den samlede bevillingsramme)	2	2	2	2	2	2
XX 01 02 01 (KA. LA. UNE. V og UED ved delegationerne)						
XX 01 04 yy ⁶³	- i hovedsædet ⁶⁴					
	- i delegationerne					
XX 01 05 02 (KA. UNE. V - indirekte forskning)						
10 01 05 02 (KA. UNE. V - direkte forskning)						
Andre budgetposter (skal angives)						
I ALT	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og som er blevet eller vil blive rokeret internt i GD'et. Foranstaltningen vil ikke af den grund medføre nogen forøgelse af personalet i det GD, der står for forvaltningen.

⁶² KA = kontraktansat, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V = vikarer, UNE = udstationerede nationale eksperter.

⁶³ Deloitte for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁶⁴ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Repræsentere Kommissionen i agenturets bestyrelse. Udarbejde Kommissionens udtalelse om det årlige arbejdsprogram og føre tilsyn med dets gennemførelse. Føre tilsyn med gennemførelsen af budgettet. En tjenestemand har til opgave at føre tilsyn med implementeringen og bistå i udviklingen af uddannelsesaktiviteter. En tjenestemand har til opgave særligt at føre tilsyn med EC3 for at sikre, at det opfylder sine mål. Det indgår heri at repræsentere Kommissionen i EC3's programråd. Tjenestemanden vil også være forbindelsesleddet mellem EC3 og Kommissionens arbejde på politiske målsætninger af interesse for EC3.
Eksternt personale	To UNE'er vil hjælpe embedsmændene og de midlertidigt ansatte i ovenstående opgaver og bistå agenturet i udviklingen af dets aktiviteter i overensstemmelse med EU's politik, herunder med deltagelse i ekspertmøder.

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilaget.

3.2.3.3. Anslået behov for menneskelige ressourcer hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med 2 decimaler)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)						
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65
XX 01 01 02 (i delegationer)						
XX 01 05 01 (indirekte forskning)						
10 01 05 01 (direkte forskning)						
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)⁶⁵						
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	0,35	0,35	0,35	0,35	0,35	0,35
XX 01 02 01 (KA, LA, UNE, V og UED ved delegationerne)						
XX 01 04 yy ⁶⁶	- i hovedsædet ⁶⁷					
	- i delegationerne					
XX 01 05 02 (KA, UNE, V - indirekte forskning)						
10 01 05 02 (KA, UNE, V - direkte forskning)						
Andre budgetposter (skal angives)						
I ALT	1	1	1	1	1	1

⁶⁵ KA = kontraktansat, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V= vikarer, UNE = udstationerede nationale eksperter.

⁶⁶ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁶⁷ Angår især strukturfondene, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

3.2.3.4. Anslået behov for andre administrationsudgifter for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Andre administrationsudgifter		2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
		0,082	0,084	0,085	0,087	0,089	0,091	
Møder		0,007	0,007	0,007	0,007	0,008	0,008	0,517
Tjenesterejser		0,050	0,051	0,052	0,053	0,054	0,055	0,044
Publikationer/oversættelser		(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,139	0,142	0,145	0,148	0,150	0,315
I ALT	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)							0,877

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁶⁸.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- ☒ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- ☐ Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

⁶⁸

Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

Bevillinger i mio. EUR (indtil 3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6).			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter

i mio. EUR (indtil tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁹						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6).		
Artikel								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

[...]

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[...]

⁶⁹

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er trukket.

Bilag til finansieringsoversigten

Bilag 1: Personalebehovet i EC3 for 2013-2019

Personale - 2013

Europol vil omfordele **5 stillinger** samt **7 ledige stillinger** til EC3. **De ledige stillinger vil blive besat i følgende rækkefølge:**

- 1 it-konsulent, AD6, efter Europol's generelle procedure for ansættelse af it-konsulenter
- 3 specialist, AD6, Cyborg - Twins - Terminal
- 2 specialister, AD6, datasammenlægning
- 1 erfaren ekspert, AD7, kriminalteknik

Centret vil eventuelt også få en yderligere UNE (stadig under drøftelse)

2013	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalt eknik og uddannelser	Datasammenlægning	Operationer	Adm.	I ALT
2012-reference MA	4	1	1	1	17	1	25
2012-reference UNE		1			5		6
Omrokering af MA			+1			+3	+4
Omrokering af UNE			+1				+1
Omrokering af ledige stillinger			+1	+2	+4		+7

Nye UNE'er		+1					+1
I ALT MA 2013	4	1	3	3	21	4	36
I ALT UNE'er 2013		2	1		5		8

Personale - 2014

Da behovet forbundet med EC3's virksomhed i 2013 ikke kunne dækkes, søges der om **17 stillinger** som midlertidigt ansat for 2014. Der henvises til bilag 2, der indeholder en detaljeret begrundelse. De 17 stillinger indplaceres således:

- **11 AD5:** Fusion - 1, operationer - 7, udadrettede akt./komm. - 2, uddannelse - 1.
- **3 AD6:** Kriminalteknik - 3
- **2 AD7:** Administration - 1, strategi - 1
- **1 AD12:** Administration 1

2014	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalteknik og uddannelser	Datasammenlægning	Operationer	Adm.	I ALT
Reference MA	4	1	3	3	21	4	36
Reference UNE		2	1		5		8
Yderligere MA	+1	+2	+4	+1	+7	+2	+17
Yderligere UNE							
I ALT MA	5	3	7	4	28	6	53
I ALT UNE		2	1		5		8

Personale - 2015

Der søges om **21 stillinger** for 2015. Den detaljerede begrundelse findes i bilag 2.

De 21 stillinger indplaceres således:

- **19 AD5:** Operationer - 10, udadrettede akt./komm. - 1, forskning - 1, sammenlægning - 1
- **1 AD6:** Strategi 1

– **1 AD7: Kriminalteknik - 1**

2015	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalteknik og uddannelser	Datasam- menlægn- ing	Operationer	Adm.	I ALT
Reference MA	5	3	7	4	28	6	53
Reference UNE		2	1		5		8
Yderligere MA	+1	+1	+2	+7	+10		+21
Yderligere UNE							
I ALT MA	6	4	9	11	38	6	74
I ALT UNE		2	1		5		8

Personale - 2016

Der søges om **4 stillinger** for 2016. Den detaljerede begrundelse findes i bilag 2.

De 4 stillinger indplaceres således:

- **4 AD5:** Operationer - 2, kriminalteknik 1, strategi 1

2016	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalteknik og uddannelser	Datas amnelægning	Operationer	Adm.	I ALT
Reference MA	6	4	9	11	38	6	74
Reference UNE		2	1		5		8
Yderligere MA	+1		+1		+2		+4
Yderligere UNE							
I ALT MA	7	4	10	11	40	6	78
I ALT UNE		2	1		5		8

Personale - 2017

Der søges om **4 stillinger** for 2017. Den detaljerede begrundelse findes i bilag 2.

De 4 stillinger indplaceres således:

– **4 AD5: Operationer 3, udadrettede aktiviteter 1**

2017	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalet teknik og uddannelser	Datas amnelægning	Operationer	Adm.	I ALT
Reference MA	7	4	10	11	40	6	78
Reference UNE		2	1		5		8
Yderligere MA		+1			+3		+4
Yderligere UNE							
I ALT MA	7	5	10	11	43	6	82
I ALT UNE		2	1		5		8

Personale - 2018

Der søges om **4 stillinger** for 2017. Den detaljerede begrundelse findes i bilag 2.

De 4 stillinger indplaceres således:

- **3 AD5: Operationer** 3
- **1 AD6: Kriminalteknik** - 1

2018	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminalteknik og uddannelser	Datasam- menlægn- ing	Operationer	Adm.	I ALT
I ALT MA	7	5	10	11	43	6	82
I ALT UNE		2	1		5		8
Yderligere MA			+1		+3		+4
Yderligere UNE							
I ALT MA	7	5	11	11	46	6	86
I ALT UNE		2	1		5		8

Personale - 2019

Der søges om **4 stillinger** for 2019. Den detaljerede begrundelse findes i bilag 2.

De 4 stillinger indplaceres således:

– **4 AD5:** Operationer 2, sammenlægning 1, uddannelse 1

2019	Strategi og forebyggelse	Udadrettede aktiviteter og kommunikation	F&U, kriminelteknik og uddannelser	Datasammenlægning	Operationer	Adm.	I ALT
I ALT MA	7	5	11	11	46	6	86
I ALT UNE		2	1		5		8
Yderligere MA			+1	+1	+2		+4
Yderligere UNE							
I ALT MA	7	5	12	12	48	6	90
I ALT UNE		2	1		5		8

Bilag 2: Detaljeret begrundelse for EC3's personalebehov

EC3's operationelle områder

1. DATAFUSION

Definition

Datafusion er en ny kompetence hos Europol, som kræves af hensyn til implementeringen af EC3. Det anerkendes både i Kommissionens og RAND's analyse, at datafusion er **af afgørende betydning** for EC3's succes.

I sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet anførte Kommissionen:

"En funktion til fusion af informationer ville sikre indsamling af informationer om it-kriminalitet fra det videst mulige spektrum af offentlige, private og åbne kilder, så der ville være mere omfattende politidata til rådighed", og Rådet bemærker i sine konklusioner, at den bør være " et kontaktpunkt i bekæmpelsen af it-kriminalitet i EU og dermed bidrage til hurtigere reaktioner i tilfælde af cyberangreb".

Ydelser

De ydelser, enheden for datasammenlægning leverer, kan grupperes på nedenstående måde. For hver gruppe anføres det, om der er tale om en ny opgave for Europol eller en forbedring af en eksisterende opgave:

1. **NY OPGAVE** - at lukke de nuværende huller i de foreliggende oplysninger fra de enheder, der er ansvarlige for internetsikkerheden og bekæmpelsen af it-kriminalitet. En af foranstaltningerne vil bestå i at forbedre kravene til rapportering af it-kriminalitet til de retshåndhævende myndigheder.
2. **NY OPGAVE** - at give medlemsstaterne et overblik over vigtige sager og efterforskning i EU med henblik på at muliggøre koordinering af forebyggelse eller efterforskning, så der kan opnås de bedst mulige resultater med den mindste investering af ressourcer.
3. **NY OPGAVE** - proaktiv overvågning af miljøet, så nye trusler kan konstateres, efterhånden som de opstår, og de interesserede parter kan holdes ajour.
4. **NY OPGAVE** - tilbyde en telefontjeneste for it-kriminalitet til at betjene medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder døgnet rundt alle ugens dage
5. **NY OPGAVE** - koordinere aktiviteter mellem Europol og it-udrykningshold med henblik på at udbygge udvekslingen af informationer med it-udrykningsholdene.

Ressourcer

Europol har ikke personale med den helt særlige profil til at udføre datasammenlægningsfunktionen i agenturet. Det er grunden til, at denne del af EC3 skal have en høj prioritet i 2014

og 2015. I 2013 og indtil der er bevilget alt det nødvendige personale, indføres der alternative løsninger for at opbygge en yderst elementær datasammenlægningstjeneste. Dette er ikke nogen langsigtet løsning og vil ikke give den optimale ydelse, som Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og andre interessenter forventer af EC3.

2014 (+ 1 AD5) = 4 MA

I 2014 vil personalet til datasammenlægning fokusere på opgaverne nævnt ovenfor i punkt 1, 4 og 5. Opgaverne i punkt 2 og 3 vil blive påbegyndt, men vil først realisere deres fulde potentiale i 2015.

2015 (+ 7 AD5) = 11 MA

Det yderligere personale, som der søges om for 2015, udgør det minimum, der er nødvendigt for at få denne afgørende tjeneste op på et acceptabelt niveau. Med det yderligere personale, som der søges om for 2015, vil datasammenlægningen blive fuldt funktionsdygtig. Det vil medvirke til at sikre opfyldelsen af de mindstekrav, Kommissionen og Rådet har opstillet. Da datasammenlægningen bør fungere døgnet rundt alle ugens dage, kræver bemanningen af tjenesten som minimum et personale på 8 fuldtidsækvivalenter og en leder. De øvrige to fuldtidsækvivalenter vil fokusere på opgaverne i punkt 1, 2 og 3.

2016-2019 (+ 1 AD5) = 12 MA

Målet er at nå op på et personaleniveau på 12 MA i 2019, så der sikres en ordentlig støtte for alle opgaverne, og allerede drages nytte af den opadgående tendens i omfanget og antallet af it-information.

2. OPERATIONER

Definition

Operationsenheden koordinerer operationer (eller efterforskning) over landegrænserne, der har stor bevågenhed, og leverer operationel analyse og støtte samt tekniske og digitale kriminaltekniske undersøgelser i laboratorium og på stedet.

Enheden leverer teknisk, analytisk og kriminalteknisk ekspertise på højt niveau til brug for fælles efterforskning af it-kriminalitet og tilstræber at medvirke til at opnå de bedst mulige resultater og fremme forbindelserne med de retshåndhævende myndigheder uden for EU.

I nært samarbejde med Eurojust og Interpol støtter og koordinerer den komplicerede transnationale sager for at undgå, at it-kriminalitetsenhederne i medlemsstaterne og partnerlandene overlapper hinanden og udfører det samme arbejde.

Ydelser

De ydelser, operationsenheden leverer, kan grupperes på nedenstående måde. For hver gruppe anføres det, om der er tale om en ny opgave for Europol eller en forbedring af en eksisterende opgave:

1. **FORBEDRING** - analyse af EC3-oplysninger med henblik på at støtte medlemsstaternes operationer og fremme leveringen af operationelle efterretninger. Dette understøtter efterforskning/operationer med stor bevågenhed, komplicerede transnationale sager og fælles efterforskningshold.
2. **FORBEDRING** - teknisk støtte, der leveres til medlemsstaterne på stedet eller fra Europol's hovedsæde. Dette kan ske ved brug af mobilt værktøj, der gør det muligt for analytikere og/eller specialister at yde direkte kriminalteknisk støtte under igangværende efterforskning. Det kan også ske ved brug af det it-kriminaltekniske laboratorium i Europol's hovedsæde.
3. **FORBEDRING** - koordinering af operationer ved afholdelse af operationelle møder, understøttelse af fælles efterforskningshold og bistand i forbindelse med EMPACT's prioriteter med hensyn til it-kriminalitet, online seksuel udnyttelse af børn og svindel med betalingskort.

Ressourcer

2014 (+ 7 AD5) = 28 MA

2015 (+ 10 AD5) = 38 MA

2016-2019 (+ 10 AD5) = 48 MA

Ressourcebevillingerne til operationer følger nært den forundersøgelse, RAND Europe har foretaget, og som dannede udgangspunkt for Kommissionens meddelelse om oprettelsen af EC3. Grundlæggende afhænger RAND's ressourcefordeling ved udgangen af 2014 af omfanget af it-kriminalitet og antallet af sager, der ydes støtte i.

Samtidig med, at informationsstrømmen fra Europol's netværksapplikation til sikker informationsudveksling (SIENA-systemet) er øget væsentligt i løbet af de sidste to år, viser tendenserne i data om brugen af SIENA tydeligt, at der har været en let stigning i antallet af anmodninger, der er sendt og modtaget (14 %) af Europol, og en betydelig stigning i antallet af operationer med stor bevågenhed, der støttes af Europol gennem TWINS, TERMINAL og CYBORG (62 %). Der er afgjort et stigende behov for kapacitet til at sikre, at de specialiserede enheder har tilstrækkelig menneskelig kapital til fortsat at udføre de nødvendige analyser af efterretninger om kriminalitet, for så vidt angår spørgsmål om it-kriminalitet, og sikre et højt kvalitetsniveau.

I 2012 ydede 17 MA støtte til 44 operationer med stor bevågenhed og 2 593 operationelle anmodninger. Dette gav et forhold på under 1 MA til behandling af 2 operationer med stor bevågenhed og 153 operationelle anmodninger. Dette bliver der delvis rådet bod på med tilførsel af yderligere 4 MA i 2013, men da antallet af sager er fortsat stigende, og operationer med stor bevågenhed kræver konstant støtte i 6-24 måneder, er der stadig underbemanding med hensyn til operationer.

Tabellen nedenfor viser en prognose for det niveau for støtte, der vil blive ydet af operationsenheden indtil 2019, under forudsætning af, at antallet af anmodninger bliver ved med at udvise den samme stigning, og at antallet af operationer med stor bevågenhed vil stabilisere sig omkring 100 fra 2014 og frem.

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Antal MA	17	21	28	38	40	43	46	48
Antal anmodninger	2593	2956	3369	3841	4379	4992	5691	6488
Forholdet mellem anmodning og MA	153	141	120	101	109	116	124	135
Antal operationer med stor bevågenhed	44	71	100	100	100	100	100	100
Forholdet mellem MA og operationer med stor bevågenhed	0,39	0,29	0,28	0,38	0,40	0,43	0,46	0,48

Tabellen viser, at den øgede bemanning ikke vil medføre en væsentlig forbedring af den operationelle støtte. Den vil hovedsageligt holde den på et rimeligt niveau. Da en operation med stor bevågenhed kræver konstant støtte i 6 til 24 måneder, vil der fortsat skulle ske en prioritering på alle kompetenceområderne, når der indkommer en sag. Dette vil stadig føre til, at der i sager, der normalt ville kræve støtte i fuldt omfang, kun vil kunne præsteres en minimal ydelse.

Det er værd at bemærke, at hvis man indregner denne stigende tendens i arbejdsbyrden i forbindelse med it-kriminalitet, ville benchmark for fuldtidsækvivalente stillinger ligge på **over 70 MA i operationsenheden i 2014** på grundlag af det udgangspunkt, der blev anvendt i RAND's forundersøgelse.

På den baggrund er Europols ansøgning om **48 MA**, der skal stige med 2-6 UNE i 2019 (afhængig af medlemsstaternes formåen), mere end rimelig, når det skal forsøges at opfylde unionsborgernes forventninger i en periode med budgetstramninger.

Stillingerne, der ansøges om, er som **specialister** og **analytikere** inden for alle de områder, hvor EC3 har beføjelser.

EC3's ikke-operationelle områder

Selv om kerneområdet for EC3's virke er operationelt, har Kommissionen og Rådet understreget behovet for i videre omfang at etablere partnerskaber for at takle it-kriminalitet, ikke alene med de kompetente myndigheder, men også med andre offentlige og private organer.

I sine konklusioner anførte Rådet, at det

"UNDERSTREGER, at det er vigtigt at sikre, at det europæiske center til bekæmpelse af it-kriminalitet arbejder tæt sammen med andre relevante agenturer og aktører, såsom Eurojust, Ceuol, Interpol, ENISA, it-udrykningsholdene (CERT) og ikke mindst den private sektor, for i praksis at forbedre informationsbilledet af og udvekslingen af bedste praksis om it-kriminalitet i Europa

UNDERSTREGER også behovet for at sikre, at det europæiske center til bekæmpelse af it-kriminalitet arbejder tæt sammen med Unionens eksisterende fora til håndtering af it-kriminalitet, og at centret støtter aktiviteterne og gør brug af ekspertisen i disse fora".

3. F&U, KRIMINALTEKNIK OG UDDANNELSE

Definition

Enheden for F&U, kriminalteknik og uddannelse er ansvarlig for forskning i teknik til trusselsanalyse og scanning for sårbarhed, statisk kriminalteknik, den bedste praksis og uddannelse samt udvikling af værktøjer. Det koordinerer en omkostningseffektiv tilgang for at drage fordel af synergier med andre medspillere såsom EU's FFC.

Det udvikler digital kriminalteknik på højt plan og dermed forbundne kompetencer med henblik på brug til støtte for medlemsstaternes efterforskning.

Det udvikler og styrer levering af it-relateret uddannelse i nært samarbejde med Ceuol og ECTEG samt med private selskaber og forskningsorganer.

Ydelser

De ydelser, enheden for F&U, kriminalteknik og uddannelse leverer, kan grupperes på nedenstående måde. For hver gruppe anføres det, om der er tale om en ny opgave for Europol eller en forbedring af en eksisterende opgave:

1. **NY** - en central samling af medlemsstaternes krav til kriminaltekniske værktøjer med henblik på at anvende EU-midlerne bedst muligt (f.eks. FP7-programmet), at udvikle disse værktøjer, som der er et stort behov for, og at videregive dem til medlemsstaternes kompetente myndigheder.
2. **FORBEDRING** - en godkendt kriminalteknisk facilitet, der leverer de mest avancerede løsninger, såsom højtydende dekryptering, restitution og analyse af operationelle informationer fra computere, digitalt udstyr eller digitalt lagrede medier. Det omfatter et dedikeret ikt-netværk, specialiseret hardware og software-værktøjer og støtter behandling af data under ordningen for analysedatabasen.

ISO-standarderne vil blive fulgt med henblik på at sikre størst mulig driftssikkerhed ved processerne og deres resultater.

3. **FORBEDRING** - en standardiseret proces for uddannelse og kapacitetsopbygning i medlemsstaterne med mulighed for at opgradere både det basale og det avancerede kendskab til hjælpemidlerne til efterforskning, procedurer og tendenser, så alle medlemsstaterne kan takle de stadigt større problemer på dette kriminalitetsområde i hastig udvikling.
4. **NY** - etablering af den bedste praksis med hensyn til online efterforskningsteknik og opstilling af standarder for indsamling og fremlæggelse af digitale beviser i samarbejde med Eurojust og andre relevante partnere.

Ressourcer

2014 (+ 1 AD5 og 3 AD6) = 7 MA

Kriminalteknik: + 3 seniorspecialister AD6

Den kriminaltekniske støtte til de kompetente tjenestegrene vil være en af de vigtigste af EC3's funktioner. Alle de kompetente tjenester har kriminaltekniske laboratorier, men visse af dem anmoder ofte om at trække på Europols erfaring i forbindelse med de mest komplicerede analyser, selv om der i de fleste tilfælde søges ekstern bistand fra specialiserede laboratorier, der ikke er tilknyttet de retshåndhævende myndigheder. Med tilstrækkelige ressourcer kan EC3 levere disse ydelser. Derudover står medlemsstaternes laboratorier over for en eksplosion i analyser af digitale beviser i en sådan grad, at visse laboratorier er bagud med over to års arbejde. Gennem centralisering vil EC3-laboratoriet levere teknik og rapporter inden for avanceret kriminalteknik, både internt og på stedet, så medlemsstaterne kan få hurtig bistand med indsamling af digitale beviser. Denne enhed vil anvende de avancerede former for teknik, som europæisk F&U har fundet giver efterforskningen mere effektive hjælpemidler. Til bemanding af det laboratorium, der planlægges for EC3, **kræves i 2014 3 seniorspecialister** til at dække de grundlæggende områder af ekspertviden, digital kriminalteknik, mobil kriminalteknik, kriminalteknik for netværk og dekompile af skadeligt software

Efteruddannelse: + 1 specialist AD5

I sin meddelelse bekræfter Rådet, "*at det europæiske center til bekæmpelse af it-kriminalitet bør tjene som et europæisk knudepunkt for information om it-kriminalitet, at det bør samle ekspertise om it-kriminalitet for at hjælpe medlemsstaterne med deres kapacitetsopbygning, og at det bør yde støtte til medlemsstaternes efterforskning af it-kriminalitet.*"

Selv om uddannelse og kapacitetsopbygning vil ske i samarbejde med Cepol og andre partnere, vil der blive behov for 1 specialiseret uddannelseskoordinator til at udføre disse opgaver. Det er minimumsbemandingen, hvis der skal sikres en koordineret udvikling og levering af uddannelse og initiativer til bevidstgørelse af de retshåndhævende myndigheder, retsinstanser og den private sektor. Dette personale vil også have ansvaret for at fremsætte forslag om harmonisering af procedurerne for retshåndhævelse på it-området, sikre, at alle de indsamlede beviser i en medlemsstat anerkendes i en anden medlemsstat og godtages af alle retsinstanser.

2015 (+ 1 AD5 og 1 AD7) = 9 MA

F&U: + 1 specialist AD5

Antallet af potentielle EU-projekter vil fortsat vokse. Dette vil udløse et behov for endnu en **specialist** til at finde initiativer af interesse for EC3 og medlemsstaterne. Koordineringen af efterspørgslen efter forsknings- og udviklingsopgaver inden for EU med hensyn til it-kriminalitet sammen med ENLETS vil være af afgørende betydning for, at de retshåndhævende myndigheder kan drage fordel af forskning i gode, omkostningseffektive og hurtige hjælpemidler og viden, så det stadigt stigende behov kan opfyldes. EC3 vil da kunne foreslå et godt og nyttigt projekt til Horisont 2020-programmet. Det stigende antal forespørgsler om rådgivere til deltagelse i F&U-konsortier vil blive efterkommet af dette personale.

Kriminalteknik: + 1 seniorspecialist AD7

Ansættelsen af en højt kvalificeret medarbejder vil gøre det muligt at højne kvaliteten af kriminaltekniske analyser. Inden 2015 bliver det nødvendigt at sikre, at alle kriminaltekniske opgaver, som udføres i laboratoriet, kan fortsætte. Dette vil sikre levering af godkendte kriminaltekniske løsninger på højt niveau snarest muligt i 2015 (etablering af en dekrypteringsplatform, ISO 17 020-godkendelse for it-laboratorier). Den pågældende skal koordinere kriminalitetstekniske opgaver og være digital kriminalteknisk koordinator for åstedet i vigtige it-operationer, hvor der skal tages beslutninger, der omfatter forskellige kriminaltekniske arbejds gange.

2016-2019: (+ 1 AD6 +2 AD5) = 12 MA

De nye medarbejdere vil sikre ordentlig koordinering af nye uddannelsesaktiviteter, dybtgående kriminaltekniske aktiviteter og flere muligheder for bistand i EU's F&U-projekter.

4. STRATEGI - FOREBYGGELSE - UDADRETTEDE AKTIVITETER

Definition

Enheden for strategi, forebyggelse og udadrettede aktiviteter udfører analyser af tendenser, tidlig varsling og fremsyn, forebyggelse af kriminalitet og politiarbejde, strategisk planlægning og kontakt til interessenter.

Da langt størstedelen af de relevante oplysninger ikke ligger hos de retshåndhævende myndigheder, bestræber enheden sig på at opbygge tillid og tiltro mellem den private sektor og de retshåndhævende myndigheder. idet den drager fordel af centrale partnerskaber med CERT og ENISA, militære tjenester og sikkerhedstjenester, organisationer i civilsamfundet og andre interessenter inden for it-kriminalitet, online seksuel udnyttelse af børn og online bedrageri.

Den optræder som samlingssted for europæiske ledere af efterforskning og giver dem en kollektiv stemme i forholdet til private partnere, universitetsmiljøet og borgerne.

Enheden for strategi, forebyggelse og udadrettede aktiviteter vil give EC3 en privilegeret stilling mellem den offentlige og den private sektor, hvilket vil gøre det muligt for den bedre

at tage bestik af den situation med hensyn til it-kriminalitet, både aktuelt og ved opstilling af et strategisk og fremadrettet scenarie.

Ydelser

De ydelser, enheden for strategi, forebyggelse og udadrettede aktiviteter leverer, kan grupperes på nedenstående måde. For hver gruppe anføres det, om der er tale om en ny opgave for Europol eller en forbedring af en eksisterende opgave:

1. **FORBEDRING:** foretage strategisk analyse gennem fremstilling af EU's trusselsvurderinger af it-kriminalitet, online seksuel udnyttelse af børn, svindel med betalingskort og dermed forbundne online trusler. specialiserede tematiske vurderinger af nye tendenser, kriminelle metoder og kriminalitetsfaktorer fremtidsorienteret undersøgelse af teknologiske og andre eksterne former for udvikling med henblik på at påvise potentielle risici, sårbarheder og centrale spørgsmål for politiske beslutningstagere og lovgivere.
2. **FORBEDRING:** sikre forebyggelse af it-kriminalitet i samarbejde med de relevante parter, at fremme eksisterende - og bidrage til udvikling af - initiativer til forebyggelse og bevidstgørelsen inden for it-kriminalitet, online seksuel udnyttelse af børn, svindel med betalingskort og andre online trusler, undersøgelser af sårbarheder og huller i procedurerne med henblik på en vidensbaseret politik og produktudvikling med indbygget sikkerhed.
3. **FORBEDRING:** etablere varige tillidsforhold inden for retshåndhævelseskredse (EMPACT, CIRCAMP, EUCTF, VGT), varetage de operationelle forbindelser mellem EC3 og ELO-netværket, så der sikres effektiv kommunikation og dialog, etablere tillidsnetværk omfattende en række sektorer med deltagelse af de retshåndhævende myndigheder, industrien, universitetsmiljøet og organisationer i civilsamfundet med det formål at forbedre den operationelle og strategiske indsats over for it-kriminalitet.
4. **NYT:** blive den kollektive stemme for ledere af efterforskningen af it-kriminalitet i EU: formidler EU-synspunkter, holdninger og resultater inden for it-kriminalitet, blive EU's centrale kontor for it-kriminalitet, samordne medlemsstaternes og EU-agenturernes input til styringen af internettet og fremme standardiseringen af tilgangen og indførelse af den bedste praksis inden for it-kriminalitet.
5. **NYT:** forvalte og udvikle en platform til samarbejde online (SPACE), der giver mulighed for lettere udveksling og deling af strategisk og teknisk viden og ekspertise mellem de retshåndhævende myndigheder og den private sektor inden for it-kriminalitet, online seksuel udnyttelse af børn og online bedrageri.
6. **NYT:** løbende udsende individuelt tilpassede nyheder til pressen om nye tendenser i kriminaliteten, den teknologiske udvikling og andre relevante oplysninger, efterhånden som de fremkommer. Nyhederne skal bygge på oplysninger opnået gennem aktivt partnerskab med forskningsinstitutter, universitetsmiljøerne og partnere i industrien.

Der vil ske en større forøgelse af ressourcerne, når de retlige rammer giver mulighed for en bedre dialog med private parter.

Ressourcer

2014 (+ 2 AD5 og 1 AD7) = 8 MA

Strategi: +1 seniorspecialist AD7

For "i praksis at forbedre informationsbilledet" søges der om **1 senior strategisk analytiker**. I modsætning til den traditionelle stilling for en strategisk analytiker i Europol, hvor der hovedsageligt bruges oplysninger fra retshåndhævelsesmyndighederne, kommer oplysninger om it-kriminalitet ofte fra aktive partnerskaber med organer, såsom universitetsmiljøerne, videnskabelige forskere og forsikringsselskaber, og de bruges til at forudse tendenser i it-kriminalitet og trusler herfra og være retningsgivende for strategien på dette område. Af den grund kræver stillingen nogle helt andre kvalifikationer end dem, der traditionelt er blevet krævet af analytikere hos Europol. Evnen til at foretage nøjagtige vurderinger af trusler og fastlægge strategien for it-kriminalitet er en afgørende faktor for, om EC3's aktiviteter bliver en succes. Stillingen skal være på seniorniveau, da den pågældende skal fastlægge retningslinjerne for gruppen med henblik på at sikre, at der leveres sammenhængende og målrettede analyseprodukter med et tilstrækkeligt kvalitetsniveau.

Udadrettede aktiviteter + 2 specialister AD5

Rådets konklusioner er også en grund til, at der er behov for personale til at udføre de nødvendige udadrettede aktiviteter og kommunikation for EC3. De fleste oplysninger om it-kriminalitet kommer fra kilder uden for de retshåndhævende myndigheder. Hvis EC3 har ambitioner om at være et referencepunkt på området og give en merværdi til de operationelle aktiviteter, er det nødvendigt at opbygge stærkere relationer og samarbejde med andre partnere, der har interesse i it-kriminalitet. Til brug for denne opgave søges der **1 specialist til udadrettede aktiviteter** i 2014.

Endvidere vil den sikre platform for godkendte eksperter i it-kriminalitet (SPACE) skulle udnytte sit fulde potentiale med hensyn til at fremme kommunikation mellem specialister i it-kriminalitet. Der er i 2014 behov for **1 specialist** til at være ansvarlig for indholdet og styre platformen. Derudover vil specialisten blive involveret i tilrettelæggelsen af arrangementer vedrørende it-kriminalitet, herunder i den årlige konference mellem Interpol og Europol om it-kriminalitet.

2015 (+ 1 AD5 og 1 AD6) = 10 MA

Strategi: + 1 seniorspecialist AD6

Under hensyntagen til, hvor kompliceret og mangfoldigt it-kriminalitetsområdet er, er der behov for en yderligere ressource til at overvåge det strategiske spektrum og levere langsigtede vurderinger af høj kvalitet. I forbindelse med dette arbejde vil der i høj grad fokuseres på forebyggelse med en tværfaglig tilgang, der omfatter alle relevante partnere, både med hensyn til fastlæggelsen af de overordnede retningslinjer og på det operationelle plan. Til dækning af dette område er der behov for 1 seniorspecialist AD7.

Udadrettede aktiviteter: + 1 specialist AD5

Yderligere en specialist vil blive ansat til at udvide området for EC3's udadrettede aktiviteter, når centret er fuldt funktionsdygtigt. Specialistens arbejde vil ikke alene omfatte forvaltningen

af forholdet til private og offentlige partnere, men også en proaktiv videregivelse af information som input til kommunikation til interne og forskellige eksterne målgrupper på grundlag af EC3's arbejde og erfaringer.

2016-2019: (+ 2 AD5) = 12 MA

Det yderligere personale vil forbedre produktkvaliteten og leveringshastigheden for de strategiske analyser. De vil også medvirke til forbedring af centrets udadrettede aktiviteter.

5. ADMINISTRATION

Der vil kun være yderligere to MA mellem 2014 og 2019. Den ene stilling er til erstatning for en AD12-stilling, Europol har stillet til rådighed til at lede centret.

Den anden stilling er til at udføre en række nye opgaver i forbindelse med EC3's strategiske aktiviteter.

- **NYT:** lede og koordinere bestyrelsens aktiviteter i programrådet for EC3.
- **NYT:** lede de konsulentgrupper, der er oprettet inden for rammerne af programrådet for EC3.
- **NYT:** Forestå koordineringen og sekretariatsfunktionerne for CIRCAMP, VGT, EUCTF, EFC og ECTEG.

Ud over at forestå ledelsen i forbindelse med disse opgaver vil medarbejderen i denne stilling sikre en effektiv operationel og administrativ koordinering mellem alle EC3's beføjelser. Den pågældende vil også sikre, at EC3's opgaver er i overensstemmelse med Europol's strategi og arbejdsplan.

2014 - 2019(+ 1 AD12 og 1 AD7) = 6 MA